

บทที่ 4

ผลการวิจัย และข้อวิจารณ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยการพัฒนาภาพลักษณ์คหกรรมศาสตร์ในสังคมไทย ผู้วิจัยนำเสนอเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ทศนะของคนในสังคมไทยที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ตอนที่ 2 จุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนาของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ และตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาภาพลักษณ์คหกรรมศาสตร์ในสังคมไทย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ทศนะของคนในสังคมไทยที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ นักศึกษา และอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนทั่วประเทศ เพื่อสะท้อนภาพลักษณ์ พบว่าภาพลักษณ์ของคหกรรมศาสตร์ในมุมมองและความรู้สึกของคนในสังคมไทยมองสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ 3 ประเด็น คือ ภาพลักษณ์ของผู้เรียนคหกรรมศาสตร์ ภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ และภาพลักษณ์ของการประกอบอาชีพคหกรรมศาสตร์ ซึ่งในสามารถนำเสนอได้ดังนี้

ภาพลักษณ์ของผู้เรียนคหกรรมศาสตร์

ประเด็นด้านผู้เรียนนั้นสามารถแบ่งเป็นได้ 3 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพ ลักษณะผู้เรียน และผลงานที่ปรากฏ ดังรายละเอียด คือ

1. **ด้านบุคลิกภาพ** ในสายตา และความเห็นของคนทั่วไปเห็นว่าบุคลิกภาพของผู้ที่เรียน หรืออยู่ในสาขาคหกรรมศาสตร์

- 1.1 มีความคิดสร้างสรรค์
- 1.2 มีศิลปะ
- 1.3 ละเอียด ประณีต
- 1.4 ใจเย็น
- 1.5 สะอาด
- 1.6 เรียบร้อย
- 1.7 มีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง

- 1.8 บุคลิกภาพดี
- 1.9 ประสาทสัมผัสดี
- 1.10 กระตือรือร้น
- 1.11 กล้าคิดกล้าแสดงออก
- 1.12 มีความเชื่อมั่นสูง
- 1.13 คล่องแคล่ว
- 1.14 ช่างสังเกต
- 1.15 แต่งกายเรียบร้อย
- 1.16 อบอุน
- 1.17 ท่าทางเฉื่อยไม่ Active

2. คุณลักษณะของผู้เรียน คนทั่วไปมีความเห็นว่าผู้ที่เรียนสาขาคหกรรมศาสตร์ มีคุณลักษณะดังนี้

- 2.1 ไม่จำเป็นต้องเรียนเก่ง
- 2.2 สาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับผู้หญิงเท่านั้น
- 2.3 เรียนสบายๆไม่หนัก
- 2.4 สาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับคนที่เรียนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ไม่เก่ง
- 2.5 ไม่ต้องใช้สมอง
- 2.6 ต้องมีใจรักชอบและสนใจ
- 2.7 ทำให้ผู้เรียนมีเสน่ห์
- 2.8 ผู้ชายไม่นิยมเรียนส่วนผู้ชายที่เรียนมักไม่ใช่ผู้ชายแท้
- 2.9 สาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับคนที่ไม่ชอบท่องตำรา
- 2.10 ต้องมีสมาธิสูง

3. ผลงานที่ปรากฏ

- 3.1 ผลงานไม่ประชาสัมพันธ์ให้ปรากฏเป็นที่รู้จักของสังคม
- 3.2 ผลงานที่ปรากฏออกมาในด้านอาหาร การเป็นก๊วกในโรงแรม ร้านอาหาร
- 3.3 ผลงานที่ปรากฏออกมาในด้านตัดเย็บเสื้อผ้า การซ่อมแซมเสื้อผ้า ดีไซน์เนอร์
- 3.4 ผลงานที่ปรากฏออกมาในด้านดอกไม้ งานเย็บปักถักร้อย งานประดิษฐ์ งานฝีมือ และงานจักสาน
- 3.5 การวิจัยอาหาร

ภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์

วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เป็นวิชาชีพที่ถูกมองจากสังคมทั้งในด้านบวก และด้านลบดังนี้

1. เป็นวิชาชีพที่เหมาะสมสำหรับผู้หญิงเท่านั้น
2. ไม่เน้นวิชาการเน้นเฉพาะการปฏิบัติ
3. เป็นงานที่ไม่ทันสมัย โบราณ
4. งานแม่บ้านแม่เรือน
5. งานด้านการทำอาหาร/ทำกับข้าว
6. งานเย็บเสื้อผ้า
7. งานประดิษฐ์
8. งานเย็บปักถักร้อย
9. เป็นงานพื้นฐานที่ทุกคนทำเป็นในชีวิตประจำวัน
10. เป็นงานที่เน้นการทำด้วยมือ
11. ไม่ใช่ศาสตร์ชั้นสูง
12. เป็นวิชาที่ต้องนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้
13. เป็นวิชาที่มีความสำคัญในการดำรงชีวิตประจำวัน
14. เป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อสังคม
15. เป็นสาขาที่สืบทอดและอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย
16. แสดงเอกลักษณ์ของชาติและภูมิปัญญาไทย
17. เรียนแล้วนำไปใช้ในงานจริงไม่ได้
18. เป็นวิชาธรรมดาไม่ซับซ้อนเหมือนศาสตร์อื่น
19. เรียนแล้วไม่เครียด น่าสนุก
20. สร้างเสริม และผลิตเครื่องอุปโภคบริโภคที่มีคุณภาพ
21. นำความรู้มาพัฒนาชีวิตและสังคมได้มาก
22. ลักษณะวิชาชีพควรเป็นหลักสูตรระยะสั้นๆ
23. ไม่ควรเป็นหลักสูตรในมหาวิทยาลัย
24. ควรเป็นวิชาเลือกมากกว่าวิชาบังคับในระดับมัธยมศึกษา
25. เป็นวิชาชีพที่สามารถเรียนรู้ได้เองจากพ่อแม่/หนังสือ
26. ไม่เป็นที่นิยมในสังคม

ภาพลักษณ์การประกอบอาชีพคหกรรมศาสตร์

ในด้านการประกอบอาชีพคนทั่วไปเห็นว่าผู้ที่จบสาขาคหกรรมศาสตร์สามารถประกอบอาชีพได้ดังนี้

1. การประกอบอาชีพพบว่าผู้ตอบมีความเห็นว่าการจบสาขาคหกรรมศาสตร์ทำให้มีอาชีพติดตัว สามารถเลือกประกอบอาชีพได้หลากหลายเช่นธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ
2. การหางานผู้ตอบบางคนมองว่าการจบสาขาคหกรรมศาสตร์ทำให้หางานง่าย แต่บางคนมองในทางตรงข้ามว่าหางานยาก
3. สามารถหารายได้เสริม มีงานอดิเรกทำได้
4. ความมั่นคงในการทำงานน้อย
5. รายได้ พบว่าบางคนมีรายได้จากการทำงานสูงเทียบเท่ากับคนที่จบสาขาอื่นๆ แต่บางคนก็มีรายได้น้อยกว่าสาขาอื่นๆ
6. อาชีพที่พบสำหรับสาขาคหกรรมศาสตร์ได้แก่ ทำอาหาร การโรงแรม เย็บเสื้อผ้า ดีไซน์เนอร์ และเป็นลูกน้องคนจบสาขาอื่นๆ

ผลการสะท้อนภาพลักษณ์ของคนทั่วไปที่สัมภาษณ์ดังที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาสร้างแบบสอบถามเพื่อวิจัยเชิงสำรวจในกลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิต/นักศึกษา จำนวน 2,000 คน อาจารย์มหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน จำนวน 600 คน และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 1400 คน ผู้ซึ่งเป็นกลุ่มที่กำลังตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 4,000 คน จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับการตอบกลับ (Response Rate) 3,777 คน คิดเป็นร้อยละ 94.42 (ตารางที่ 1) ซึ่งผลการวิจัยนำเสนอได้ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละแบบสอบถามที่ได้รับการตอบกลับ

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนส่ง	จำนวนตอบกลับ	ร้อยละ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา	1,400	1,340	95.71
นิสิต/นักศึกษา	2,000	1,874	93.70
อาจารย์	600	563	93.83
รวม	4,000	3,777	94.42

ความคิดเห็นของคนทั่วไปที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากกว่าครึ่งหนึ่งเป็นผู้หญิง (ร้อยละ 56.4) โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิต/นักศึกษามหาวิทยาลัยร้อยละ 49.6 และเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 35.5 และอาจารย์ร้อยละ 14.9 เมื่อพิจารณาตามสถาบันการศึกษาพบว่า จำนวนหนึ่งในสามมาจากโรงเรียนมัธยมศึกษา (ร้อยละ 35.5) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏ (ร้อยละ 17.00) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เท่ากับมหาวิทยาลัยเอกชน (ร้อยละ 16.9) และมหาวิทยาลัยรัฐ (ร้อยละ 13.7) ผู้ตอบแบบสอบถามกว่าครึ่งรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ในระดับน้อย (ร้อยละ 51.2) และไม่รู้จักเลยร้อยละ 12.0 (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลพื้นฐาน	กลุ่ม						รวม	
	นักเรียน		นิสิต/นักศึกษา		อาจารย์		จำนวน	%
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
เพศ								
● ชาย	583	(43.5)	869	(46.4)	194	(34.5)	1646	(43.6)
● หญิง	757	(56.5)	1005	(53.6)	369	(65.5)	2131	(56.4)
รวม	1340	(100.0)	1874	(100.0)	563	(100.0)	3777	(100.0)
รู้จักวิชาชีพ								
คหกรรม								
ศาสตร์								
● รู้จักมากที่สุด	63	(4.7)	136	(7.3)	42	(7.5)	241	(6.4)
● รู้จักมาก	336	(25.1)	543	(29.0)	271	(48.1)	1150	(30.4)
● รู้จักน้อย	706	(52.7)	990	(52.8)	237	(42.1)	1933	(51.2)
● รู้จักน้อยที่สุด	235	(17.5)	205	(10.9)	13	(2.3)	453	(12.0)
รวม	1340	(100.0)	1874	(100.0)	563	(100.0)	3777	(100.0)

ภาพลักษณ์ที่คนทั่วไปมีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

1. ความคิดเห็นภาพรวม

ผลการวิเคราะห์ภาพรวม ภาพลักษณ์ของคนทั่วไปที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ พบว่าทัศนคติ/ภาพที่คนทั่วไปมองวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นภาพทางบวกโดยมีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.64$, S.D.=.234) โดยการวิเคราะห์ภาพลักษณ์แบ่งเป็น 2 ด้านคือภาพลักษณ์ทางบวก และภาพลักษณ์ทางลบดังรายละเอียดคือ

ภาพลักษณ์ทางบวกที่ชัดเจนของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ที่คนทั่วไปเห็นด้วยในระดับมากที่สุดคือวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เป็นสาขาที่ช่วยอนุรักษ์และสืบทอดศิลปและวัฒนธรรมไทย ($\bar{X} = 3.27$, S.D.=.659) เป็นสาขาที่แสดงเอกลักษณ์ของชาติ และภูมิปัญญา ($\bar{X} = 3.26$, S.D.=.686) รองลงมาที่เห็นด้วยในระดับมากที่สุดคือ คหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน ชุมชน และสังคม ($\bar{X} = 3.25$, S.D.=.623) เนื้อหา คหกรรมศาสตร์สามารถใช้ในการดำรงชีวิตได้ดี ($\bar{X} = 3.24$, S.D.=.698) ผู้ที่เรียนต้องมีความสนใจและมีใจรักในสาขานั้นจริงๆ ($\bar{X} = 3.23$, S.D.=.679) คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 3.15$, S.D.=.692) เป็นสาขาที่สร้างและผลิตสิ่งอุปโภค บริโภคที่ดีมีคุณภาพ ($\bar{X} = 3.15$, S.D.=.674) เป็นสาขาที่มีส่วนช่วยพัฒนาบุคคล ครอบครัว สังคม และประเทศชาติได้เท่ากับอาชีพอื่นๆ ($\bar{X} = 3.15$, S.D.=.626) เป็นวิชาชีพที่น่าภาคภูมิใจ ($\bar{X} = 3.10$, S.D.=.672) วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถดูแลครอบครัวได้ดีในอนาคต ($\bar{X} = 3.10$, S.D.=.719) ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์มีมนุษยสัมพันธ์ดี ($\bar{X} = 3.08$, S.D.=.660) ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์เป็นคนละเอียดรอบคอบ ($\bar{X} = 3.08$, S.D.=.698) คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการจัดการ ($\bar{X} = 3.01$, S.D.=.638) เป็นสาขาที่นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ ($\bar{X} = 3.00$, S.D.=.693) คหกรรมศาสตร์สอนให้รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล ($\bar{X} = 2.99$, S.D.=.703) คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความใฝ่รู้ ($\bar{X} = 2.97$, S.D.=.677) คนจบคหกรรมศาสตร์สามารถประกอบอาชีพได้ทัดเทียมกับสาขาอื่นๆ ($\bar{X} = 2.97$, S.D.=.740) ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์ทำให้มีเสน่ห์ ($\bar{X} = 2.96$, S.D.=.753) คนจบคหกรรมศาสตร์ช่วยให้สามารถแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ดี ($\bar{X} = 2.95$, S.D.=.711) คนจบคหกรรมศาสตร์มักจะอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานได้ดี ($\bar{X} = 2.92$, S.D.=.728) ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์มีบุคลิกภาพดี ($\bar{X} = 2.91$, S.D.=.731) คนจบคหกรรมศาสตร์มีรายได้จากการทำงานสูง ($\bar{X} = 2.82$, S.D.=.741)

และ ผู้เรียนต้องมีความรู้ความสามารถสูง ($\bar{X} = 2.79$, S.D.=.780) ส่วนภาพที่คนทั่วไปไม่เห็นด้วยกับข้อคำถามเชิงปฏิเสธ ได้แก่ วิชาชีพ คหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่สามารถนำไปใช้งานได้จริง ($\bar{X} = 2.19$, S.D.=.971) เป็นศาสตร์ที่ไม่เหมาะในการนำไปประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 2.29$, S.D.=.989) ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์เป็นคนเฉื่อย ($\bar{X} = 2.35$, S.D.=.864) จะไม่แนะนำให้เพื่อน/ญาติพี่น้อง/ลูก/หลานเรียนคหกรรมศาสตร์ ($\bar{X} = 2.36$, S.D.=.898) อาชีพคหกรรมศาสตร์ไม่ค่อยมีเกียรติ ($\bar{X} = 2.40$, S.D.=.896) เป็นงานที่ล้าสมัยและโบราณ ($\bar{X} = 2.45$, S.D.=.857) ไม่ควรเป็นหลักสูตรในระดับมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 2.48$, S.D.=.876) และ คนจบคหกรรมศาสตร์ส่วนมากจะเป็นแม่บ้านดูแลครอบครัวเท่านั้นไม่สามารถประกอบอาชีพอื่นได้ (ตารางที่ 3)

ภาพลักษณ์ทางลบที่คนทั่วไปมองสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ซึ่งจากข้อคำถามเชิงปฏิเสธ แต่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยในระดับมาก คือ เน้นการปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี/วิชาการ ($\bar{X} = 3.14$, S.D.=.699) เป็นการเรียนทำอาหาร ($\bar{X} = 3.13$, S.D.=.711) เป็นการเรียนงานฝีมือ/งานประดิษฐ์/เย็บปักถักร้อย ($\bar{X} = 3.06$, S.D.=.754) เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่เครียดสนุก ($\bar{X} = 3.06$, S.D.=.724)เป็นการเรียนงานแม่บ้านแม่เรือน ($\bar{X} = 3.05$, S.D.=.7742) เป็นการเรียนตัดเย็บเสื้อผ้า ($\bar{X} = 3.04$, S.D.=.737) ควรเป็นวิชาเลือกมากกว่าวิชาบังคับในระดับมัธยมศึกษา ($\bar{X} = 2.95$, S.D.=.752)ผู้เรียนไม่ต้องเก่งวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์ ($\bar{X} = 2.93$, S.D.=.804) สามารถเรียนรู้ได้เองจากพ่อแม่และหนังสือ ($\bar{X} = 2.91$, S.D.=.768) เหมาะสำหรับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ($\bar{X} = 2.88$, S.D.=.819) ควรเป็นหลักสูตรระยะสั้นเรียนตามความสมัครใจ ($\bar{X} = 2.85$, S.D.=.782) สังคมให้ความสำคัญน้อยไม่เป็นที่นิยมในสังคม ($\bar{X} = 2.84$, S.D.=.699) เรียนง่ายกว่าสาขาอื่น ($\bar{X} = 2.84$, S.D.=.760) เป็นสาขาที่เรียนง่ายกว่าสาขาอื่น ($\bar{X} = 2.84$, S.D.=.760) เป็นศาสตร์ที่ไม่ซับซ้อน/ไม่ใช่ศาสตร์ชั้นสูงเหมือนศาสตร์อื่นๆ ($\bar{X} = 2.81$, S.D.=.752) คนเก่งมักไม่เลือกเรียนคหกรรมศาสตร์ ($\bar{X} = 2.78$, S.D.=.860) เป็นสาขาที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนที่ไม่ชอบท่องตำรา ($\bar{X} = 2.75$, S.D.=.813) เป็นสาขาที่เหมาะสมสำหรับคนที่เตรียมเป็นแม่บ้านแม่เรือน ($\bar{X} = 2.72$, S.D.=.848) มีโอกาสในการศึกษาต่อระดับสูงน้อย ($\bar{X} = 2.62$, S.D.=.810) และ คนที่จบคหกรรมศาสตร์หางานทำค่อนข้างยาก ($\bar{X} = 2.58$, S.D.=.838) (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ภาพลักษณ์ที่คนทั่วไปมีต่อคหกรรมศาสตร์

(n=3777)

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ภาพ	ลำดับ
1. สังคมให้ความสำคัญน้อยไม่เป็นที่นิยมในสังคม*	2.84	.699	มาก	ลบ	12
2. เหมาะสำหรับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย*	2.88	.819	มาก	ลบ	10
3. เน้นงานปฏิบัติมากกว่าด้านทฤษฎี/วิชาการ*	3.14	.699	มาก	ลบ	1
4. เป็นสาขาที่เรียนง่ายกว่าสาขาอื่นๆ*	2.84	.760	มาก	ลบ	13
5. เป็นงานที่ล้าสมัย และโบราณ*	2.45	.857	น้อย	บวก	26
6. เป็นศาสตร์ที่ไม่ซับซ้อน/ไม่ใช่ศาสตร์ชั้นสูงเหมือนศาสตร์อื่นๆ*	2.81	.752	มาก	ลบ	14
7. สามารถเรียนรู้ได้เองจากพ่อแม่และหนังสือ*	2.91	.768	มาก	ลบ	9
8. ควรเป็นวิชาเลือกมากกว่าวิชาบังคับในระดับมัธยมศึกษา*	2.95	.752	มาก	ลบ	7
9. ไม่ควรเป็นหลักสูตรในระดับมหาวิทยาลัย*	2.48	.876	น้อย	บวก	24
10. ควรเป็นหลักสูตรระยะสั้นๆเรียนตามความสนใจ*	2.85	.782	มาก	ลบ	11
11. เป็นการเรียนงานฝีมือ/งานประดิษฐ์/เย็บปักถักร้อย*	3.06	.754	มาก	ลบ	3
12. เป็นการเรียนทำอาหาร*	3.13	.711	มาก	ลบ	2
13. เป็นการเรียนตัดเย็บเสื้อผ้า*	3.04	.737	มาก	ลบ	6
14. เป็นการเรียนงานแม่บ้านแม่เรือน*	3.05	.742	มาก	ลบ	5
15. เป็นวิชาชีพที่น่าภาคภูมิใจ	3.10	.672	มาก	บวก	9
16. เนื้อหาคหกรรมศาสตร์สามารถใช้ในการดำรงชีวิตได้ดี	3.24	.698	มาก	บวก	4
17. เป็นสาขาที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนชุมชน และสังคม	3.25	.623	มาก	บวก	3

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ภาพ	ลำดับ
18. เป็นสาขาที่มีส่วนช่วยพัฒนาบุคคล ครอบครัว สังคม และประเทศชาติได้เท่ากับ อาชีพอื่นๆ	3.15	.626	มาก	บวก	8
19. เป็นสาขาที่นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มา ประยุกต์ใช้	3.00	.693	มาก	บวก	14
20. เป็นสาขาที่ช่วยอนุรักษ์และสืบทอดศิลปะ และวัฒนธรรมไทย	3.27	.659	มากที่สุด	บวก	1
21. เป็นสาขาที่แสดงเอกลักษณ์ของชาติและภูมิ ปัญญา	3.26	.686	มากที่สุด	บวก	2
22. เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่สามารถนำไปใช้ งานจริงได้*	2.19	.971	น้อย	บวก	31
23. เป็นศาสตร์ที่ไม่เหมาะในการนำไปประกอบ อาชีพ*	2.29	.989	น้อย	บวก	30
24. เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่เครียด สนุก*	3.06	.724	มาก	ลบ	4
25. เป็นสาขาที่สร้างและผลิตสิ่งอุปโภค บริโภค ที่ดีมีคุณภาพ	3.15	.674	มาก	บวก	7
26. คนเรียนเก่งมักไม่เลือกเรียนคหกรรม- ศาสตร์*	2.78	.860	มาก	ลบ	15
27. จะไม่แนะนำให้เพื่อน/ญาติพี่น้อง/ลูก/ หลานเรียน คหกรรมศาสตร์*	2.36	.898	น้อย	บวก	28
28. สาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับคนที่ เตรียมเป็นแม่บ้านแม่เรือน*	2.72	.848	มาก	ลบ	17
29. สาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับผู้เรียนที่ ไม่ชอบท่องตำรา*	2.75	.813	มาก	ลบ	16
30. ผู้เรียนต้องมีความสนใจและมีใจรักในสาขา จริงๆ	3.23	.679	มาก	บวก	5
31. ผู้เรียนไม่ต้องเก่งวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์*	2.93	.804	มาก	ลบ	8
32. ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์ทำให้มีเสน่ห์	2.96	.753	มาก	บวก	18
33. ผู้เรียนต้องมีความรู้ความสามารถสูง	2.79	.780	มาก	บวก	23
34. ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์มีบุคลิกภาพดี	2.91	.731	มาก	บวก	21
35. คหกรรมศาสตร์สอนให้คิดอย่างมีเหตุผล	2.99	.703	มาก	บวก	15

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ภาพ	ลำดับ
36. ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์มีมนุษยสัมพันธ์ดี	3.08	.660	มาก	บวก	11
37. คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการจัดการ	3.01	.638	มาก	บวก	13
38. ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์เป็นคนเฉื่อย*	2.35	.864	น้อย	บวก	29
39. ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์เป็นคนละเอียดรอบ	3.08	.698	มาก	บวก	12
40. คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความใฝ่รู้	2.97	.677	มาก	บวก	16
41. คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.15	.692	มาก	บวก	6
42. อาชีพในสาขาคหกรรมศาสตร์เป็นอาชีพที่ไม่ค่อยมีเกียรติเท่าใดนัก*	2.40	.896	น้อย	บวก	27
43. คนจบคหกรรมศาสตร์หางานทำค่อนข้างยาก*	2.58	.838	มาก	ลบ	19
44. คนจบคหกรรมศาสตร์ส่วนมากจะเป็นแม่บ้านดูแลครอบครัวเท่านั้นไม่สามารถประกอบอาชีพอื่นได้*	2.47	.895	น้อย	บวก	25
45. คนจบคหกรรมศาสตร์สามารถประกอบอาชีพได้ทัดเทียมกับสาขาอื่นๆ	2.97	.740	มาก	บวก	17
46. คนจบคหกรรมศาสตร์มีรายได้จากการทำงานสูง	2.82	.741	มาก	บวก	22
47. คนจบคหกรรมศาสตร์มักจะอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานได้ดี	2.92	.728	มาก	บวก	20
48. คนจบคหกรรมศาสตร์ทำให้มีโอกาในการศึกษาต่อในระดับสูงน้อย*	2.62	.810	มาก	ลบ	18
49. คนจบคหกรรมศาสตร์ช่วยให้สามารถแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ดี	2.95	.711	มาก	บวก	19
50. คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถดูแลครอบครัวได้ดีในอนาคต	3.10	.719	มาก	บวก	10
รวม	2.64	.234	มาก	บวก	

หมายเหตุ *หมายถึงข้อคำถามเชิงปฏิเสธ

2. ความคิดเห็นของกลุ่มนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ภาพรวม ภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ตามความคิดเห็นของนักเรียน พบว่า ทักษะ/ภาพที่นักเรียนมองวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นภาพทางบวกโดยมีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.63$, S.D.=.212) โดยการวิเคราะห์ภาพลักษณ์แบ่งเป็น 2 ด้านคือภาพลักษณ์ทางบวก และภาพลักษณ์ทางลบดังรายละเอียดคือ

ภาพลักษณ์ทางบวก โดยภาพลักษณ์ที่ชัดเจนของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ที่นักเรียนเห็นด้วยในระดับมากที่สุดคือ วิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนชุมชน และสังคม ($\bar{X} = 3.35$, S.D.=.620) เนื้อหากหกรรมศาสตร์สามารถใช้ในการดำรงชีวิตได้ดี ($\bar{X} = 3.28$, S.D.=.711) เป็นสาขาที่ช่วยอนุรักษ์และสืบทอดศิลปะและวัฒนธรรมไทย ($\bar{X} = 3.26$, S.D.=.689) เป็นสาขาที่แสดงเอกลักษณ์ของชาติและภูมิปัญญา ($\bar{X} = 3.26$, S.D.=.705) รองลงมาที่เห็นด้วยในระดับมากที่สุดคือ ผู้เรียนต้องมีความสนใจและมีใจรักในสาขาจริงๆ ($\bar{X} = 3.24$, S.D.=.701) เป็นสาขาที่สร้างและผลิตสิ่งอุปโภค บริโภคที่ดีมีคุณภาพ ($\bar{X} = 3.18$, S.D.=.692) เป็นสาขาที่มีส่วนช่วยพัฒนาบุคคล ครอบครัว สังคม และประเทศชาติได้เท่ากับอาชีพอื่นๆ ($\bar{X} = 3.18$, S.D.=.636) ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์มีมนุษยสัมพันธ์ดี ($\bar{X} = 3.14$, S.D.=.666) เป็นวิชาชีพที่น่าภาคภูมิใจ ($\bar{X} = 3.11$, S.D.=.664) คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 3.11$, S.D.=.765) คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถดูแลครอบครัวได้ดีในอนาคต ($\bar{X} = 3.09$, S.D.=.767) คหกรรมศาสตร์สอนให้รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล ($\bar{X} = 3.03$, S.D.=.712) ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์เป็นคนละเอียดรอบคอบ ($\bar{X} = 3.03$, S.D.=.734) คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการจัดการ ($\bar{X} = 3.02$, S.D.=.643) คหกรรมศาสตร์สอนให้คิดอย่างมีเหตุผล ($\bar{X} = 3.02$, S.D.=.701) ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์ทำให้มีเสน่ห์ ($\bar{X} = 2.98$, S.D.=.764) คนจบคหกรรมศาสตร์สามารถแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ดี ($\bar{X} = 2.94$, S.D.=.746) เป็นสาขาที่นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ ($\bar{X} = 2.93$, S.D.=.701) คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความใฝ่รู้ ($\bar{X} = 2.91$, S.D.=.740) คนที่จบคหกรรมศาสตร์มักอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานได้ดี ($\bar{X} = 2.89$, S.D.=.751) ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์มักมีบุคลิกดี ($\bar{X} = 2.88$, S.D.=.769) คนจบคหกรรมศาสตร์สามารถประกอบอาชีพได้ทัดเทียมกับสาขาอื่นๆ ($\bar{X} = 2.84$, S.D.=.793) ผู้เรียนต้องมีความรู้ความสามารถสูง ($\bar{X} = 2.76$, S.D.=.836) คนจบคหกรรมศาสตร์มีรายได้จากการทำงานสูง ($\bar{X} = 2.73$, S.D.=.760) ส่วนภาพที่นักเรียนไม่เห็นด้วยกับข้อคำถามเชิงปฏิเสธ ได้แก่ คนจบคหกรรมศาสตร์หางานทำค่อนข้างยาก ($\bar{X} = 2.50$, S.D.=.838) คนจบคหกรรมศาสตร์ส่วนมากจะเป็นแม่บ้านดูแลครอบครัวเท่านั้นไม่

สามารถประกอบอาชีพอื่นได้ ($\bar{X} = 2.45$, S.D.=.879) เป็นงานที่ล้าสมัย โบราณ ($\bar{X} = 2.42$, S.D.=.896) อาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นอาชีพที่ไม่ค่อยมีเกียรติ ($\bar{X} = 2.40$, S.D.=.894) จะไม่แนะนำให้เพื่อน/ญาติพี่น้อง/ลูก/หลานเรียนคหกรรมศาสตร์ ($\bar{X} = 2.35$, S.D.=.926) และผู้เรียนคหกรรมศาสตร์เป็นคนเฉื่อย ($\bar{X} = 2.22$, S.D.=.835) (ตารางที่ 4)

ภาพลักษณ์ทางลบที่นักเรียนมองสาขาวิชาอาชีพคหกรรมศาสตร์ ซึ่งจากข้อคำถามเชิงปฏิเสธ แต่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยในระดับมาก คือ เน้นงานปฏิบัติมากกว่าด้านทฤษฎี/วิชาการ ($\bar{X} = 3.19$, S.D.=.728) เป็นการเรียนทำอาหาร ($\bar{X} = 3.13$, S.D.=.727) เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่เครียด สนุก ($\bar{X} = 3.11$, S.D.=.749) เป็นการเรียนงานฝีมือ/งานประดิษฐ์/เย็บปักถักร้อย ($\bar{X} = 3.06$, S.D.=.764) ผู้เรียนไม่ต้องเก่งวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ($\bar{X} = 3.06$, S.D.=.801) ควรเป็นวิชาเลือกมากกว่าวิชาบังคับในระดับมัธยมศึกษา ($\bar{X} = 3.04$, S.D.=.770) เป็นงานแม่บ้านแม่เรือน ($\bar{X} = 3.03$, S.D.=.769) เป็นศาสตร์ที่สามารถเรียนรู้ได้เองจากพ่อแม่และหนังสือ ($\bar{X} = 3.01$, S.D.=.756) เป็นการเรียนตัดเย็บเสื้อผ้า ($\bar{X} = 3.01$, S.D.=.769) เป็นสาขาที่เรียนง่ายกว่าสาขาอื่น ($\bar{X} = 2.96$, S.D.=.731) เป็นศาสตร์ที่ไม่ซับซ้อน/ไม่ใช่ศาสตร์ชั้นสูงเหมือนศาสตร์อื่นๆ ($\bar{X} = 2.96$, S.D.=.723) ควรเป็นหลักสูตรระยะสั้นเรียนตามความสนใจ ($\bar{X} = 2.91$, S.D.=.768) เหมาะสำหรับคนที่ไม่ชอบท่องตำรา ($\bar{X} = 2.87$, S.D.=.811) เหมาะสำหรับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ($\bar{X} = 2.85$, S.D.=.845) สังคมให้ความสำคัญน้อยไม่เป็นที่นิยมในสังคม ($\bar{X} = 2.84$, S.D.=.724) คนเรียนเก่งมักไม่เลือกเรียนคหกรรมศาสตร์ ($\bar{X} = 2.80$, S.D.=.887) สาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับคนที่เตรียมเป็นแม่บ้านแม่เรือน ($\bar{X} = 2.78$, S.D.=.818) คนที่จบคหกรรมศาสตร์ทำให้มีโอกาสในการศึกษาต่อในระดับสูงน้อย ($\bar{X} = 2.62$, S.D.=.808) ไม่ควรเป็นหลักสูตรในระดับมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 2.53$, S.D.=.856) (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ภาพลักษณ์ที่นักเรียนมีต่อคหกรรมศาสตร์

(n=1340)

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ภาพ	ลำดับ
1. สังคมให้ความสำคัญน้อยไม่เป็นที่นิยมในสังคม*	2.84	.724	มาก	ลบ	16
2. เหมาะสำหรับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย*	2.85	.845	มาก	ลบ	14
3. เน้นงานปฏิบัติมากกว่าด้านทฤษฎี/วิชาการ*	3.19	.728	มาก	ลบ	1
4. เป็นสาขาที่เรียนง่ายกว่าสาขาอื่นๆ*	2.96	.731	มาก	ลบ	13
5. เป็นงานที่ล้าสมัย และโบราณ*	2.42	.896	น้อย	บวก	25
6. เป็นศาสตร์ที่ไม่ซับซ้อน/ไม่ใช่ศาสตร์ชั้นสูงเหมือนศาสตร์อื่นๆ*	2.96	.723	มาก	ลบ	11
7. สามารถเรียนรู้ได้เองจากพ่อแม่และหนังสือ*	3.01	.756	มาก	ลบ	9
8. ควรเป็นวิชาเลือกมากกว่าวิชาบังคับในระดับมัธยมศึกษา*	3.04	.770	มาก	ลบ	6
9. ไม่ควรเป็นหลักสูตรในระดับมหาวิทยาลัย*	2.53	.856	มาก	ลบ	20
10. ควรเป็นหลักสูตรระยะสั้นๆเรียนตามความสนใจ*	2.91	.768	มาก	ลบ	12
11. เป็นการเรียนงานฝีมือ/งานประดิษฐ์/เย็บปักถักร้อย*	3.06	.764	มาก	ลบ	4
12. เป็นการเรียนทำอาหาร*	3.13	.727	มาก	ลบ	2
13. เป็นการเรียนตัดเย็บเสื้อผ้า*	3.01	.769	มาก	ลบ	10
14. เป็นการเรียนงานแม่บ้านแม่เรือน*	3.03	.769	มาก	ลบ	7
15. เป็นวิชาชีพที่น่าภาคภูมิใจ	3.11	.664	มาก	บวก	9
16. เนื้อหาคหกรรมศาสตร์สามารถใช้ในการดำรงชีวิตได้ดี	3.28	.711	มากที่สุด	บวก	2
17. เป็นสาขาที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนชุมชน และสังคม	3.35	.620	มากที่สุด	บวก	1

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ภาพ	ลำดับ
18. เป็นสาขาที่มีส่วนช่วยพัฒนาบุคคล ครอบครัวยุคใหม่ และประเทศชาติได้เท่ากับอาชีพอื่นๆ	3.18	.636	มาก	บวก	6
19. เป็นสาขาที่นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้	2.93	.701	มาก	บวก	16
20. เป็นสาขาที่ช่วยอนุรักษ์และสืบทอดศิลปและวัฒนธรรมไทย	3.26	.689	มากที่สุด	บวก	3
21. เป็นสาขาที่แสดงเอกลักษณ์ของชาติและภูมิปัญญา	3.26	.705	มากที่สุด	บวก	4
22. เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่สามารถนำไปใช้งานจริงได้*	2.20	.995	น้อย	บวก	30
23. เป็นศาสตร์ที่ไม่เหมาะในการนำไปประกอบอาชีพ*	2.29	.994	น้อย	บวก	28
24. เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่เครียด สนุก*	3.11	.749	มาก	ลบ	3
25. เป็นสาขาที่สร้างและผลิตสิ่งอุปโภค บริโภคที่ดี มีคุณภาพ	3.18	.692	มาก	บวก	7
26. คนเรียนเก่งมักไม่เลือกเรียนคหกรรมศาสตร์*	2.80	.887	มาก	ลบ	17
27. จะไม่แนะนำให้เพื่อน/ญาติพี่น้อง/ลูก/หลานเรียน คหกรรมศาสตร์*	2.35	.926	น้อย	บวก	27
28. สาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับคนที่เตรียมเป็นแม่บ้านแม่เรือน*	2.78	.818	มาก	ลบ	18
29. สาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับผู้เรียนที่ไม่ชอบท่องตำรา*	2.87	.811	มาก	ลบ	15
30. ผู้เรียนต้องมีความสนใจและมีใจรักในสาขาจริงๆ	3.24	.701	มาก	บวก	5
31. ผู้เรียนไม่ต้องเก่งวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์*	3.06	.801	มาก	ลบ	5
32. ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์ทำให้มีเสน่ห์	2.98	.764	มาก	บวก	15
33. ผู้เรียนต้องมีความรู้ความสามารถสูง	2.76	.836	มาก	บวก	21
34. ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์มีบุคลิกภาพดี	2.88	.769	มาก	บวก	19
35. คหกรรมศาสตร์สอนให้รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล	3.03	.712	มาก	บวก	13
36. ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์มีมนุษยสัมพันธ์ดี	3.14	.666	มาก	บวก	8

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ภาพ	ลำดับ
37. คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการจัดการ	3.02	.643	มาก	บวก	14
38. ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์เป็นคนเฉื่อย*	2.22	.834	น้อย	บวก	29
39. ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์เป็นคนละเอียดรอบคอบ	3.03	.734	มาก	บวก	12
40. คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความใฝ่รู้	2.91	.740	มาก	บวก	16
41. คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.11	.765	มาก	บวก	10
42. อาชีพในสาขาคหกรรมศาสตร์เป็นอาชีพที่ไม่ค่อยมีเกียรติเท่าใดนัก*	2.40	.894	น้อย	บวก	26
43. คนจบคหกรรมศาสตร์หางานทำค่อนข้างยาก*	2.50	.838	น้อย	บวก	23
44. คนจบคหกรรมศาสตร์ส่วนมากจะเป็นแม่บ้านดูแลครอบครัวเท่านั้นไม่สามารถประกอบอาชีพอื่นได้*	2.45	.879	น้อย	บวก	24
45. คนจบคหกรรมศาสตร์สามารถประกอบอาชีพได้ทัดเทียมกับสาขาอื่นๆ	2.84	.793	มาก	บวก	18
46. คนจบคหกรรมศาสตร์มีรายได้จากการทำงานสูง	2.73	.760	มาก	บวก	22
47. คนจบคหกรรมศาสตร์มักจะอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานได้ดี	2.89	.751	มาก	บวก	20
48. คนจบคหกรรมศาสตร์ทำให้มีโอกาสในการศึกษาต่อในระดับสูงน้อย*	2.62	.808	มาก	ลบ	19
49. คนจบคหกรรมศาสตร์ช่วยให้สามารถแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ดี	2.94	.746	มาก	บวก	17
50. คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถดูแลครอบครัวได้ดีในอนาคต	3.09	.767	มาก	บวก	11
รวม	2.63	.212	มาก	บวก	

หมายเหตุ *หมายถึงข้อคำถามเชิงปฏิเสธ

3. ความคิดเห็นของกลุ่มนิสิต/นักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ภาพรวม ภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของกลุ่มนิสิต/นักศึกษา พบว่า ทศนะ/ภาพที่คนทั่วไปมองวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นภาพทางบวกโดยมีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.64$, S.D.=.234) โดยการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ แบ่งเป็น 2 ด้านคือภาพลักษณ์ทางบวก และภาพลักษณ์ทางลบดังรายละเอียดคือ

ภาพลักษณ์ทางบวกที่ชัดเจนของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ที่นิสิต/นักศึกษาเห็นด้วยในระดับมากที่สุดคือ วิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่ช่วยอนุรักษ์และสืบทอดศิลปะและวัฒนธรรมไทย ($\bar{X} = 3.27$, S.D.=.653) รองลงมาที่เห็นด้วยในระดับมากที่สุดคือ เป็นสาขาที่แสดงเอกลักษณ์ของชาติและภูมิปัญญา ($\bar{X} = 3.24$, S.D.=.693) เนื้อหากหกรรมศาสตร์สามารถใช้ในการดำรงชีวิตได้ดี ($\bar{X} = 3.21$, S.D.=.691) ผู้เรียนต้องมีความสนใจและมีใจรักในสาขาจริงๆ ($\bar{X} = 3.20$, S.D.=.674) เป็นสาขาที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนชุมชน และสังคม ($\bar{X} = 3.17$, S.D.=.620) คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 3.16$, S.D.=.643) เป็นสาขาที่มีส่วนช่วยพัฒนาบุคคล ครอบครัว สังคม และประเทศชาติได้เท่ากับอาชีพอื่นๆ ($\bar{X} = 3.11$, S.D.=.622) ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์เป็นคนละเอียดรอบคอบ ($\bar{X} = 3.11$, S.D.=.670) เป็นสาขาที่สร้างและผลิตสิ่งอุปโภค บริโภคที่ดีมีคุณภาพ ($\bar{X} = 3.11$, S.D.=.666) คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถดูแลครอบครัวได้ดีในอนาคต ($\bar{X} = 3.10$, S.D.=.700) เป็นวิชาชีพที่น่าภาคภูมิใจ ($\bar{X} = 3.08$, S.D.=.671) ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์มีมนุษยสัมพันธ์ดี ($\bar{X} = 3.04$, S.D.=.655) คนจบคหกรรมศาสตร์สามารถประกอบอาชีพได้ทัดเทียมกับสาขาอื่นๆ ($\bar{X} = 3.02$, S.D.=.713) เป็นสาขาที่นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ ($\bar{X} = 3.00$, S.D.=.691) คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความใฝ่รู้ ($\bar{X} = 2.99$, S.D.=.635) คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการจัดการ ($\bar{X} = 2.98$, S.D.=.624) ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์ทำให้มีเสน่ห์ ($\bar{X} = 2.96$, S.D.=.737) คหกรรมศาสตร์สอนให้คิดอย่างมีเหตุผล ($\bar{X} = 2.96$, S.D.=.703) คนที่จบคหกรรมศาสตร์มักอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานได้ดี ($\bar{X} = 2.94$, S.D.=.721) คนจบคหกรรมศาสตร์สามารถแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ดี ($\bar{X} = 2.93$, S.D.=.697) ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์มักมีบุคลิกดี ($\bar{X} = 2.90$, S.D.=.708) คนจบคหกรรมศาสตร์มีรายได้จากการทำงานสูง ($\bar{X} = 2.85$, S.D.=.722) ผู้เรียนต้องมีความรู้ความสามารถสูง ($\bar{X} = 2.80$, S.D.=.749) ส่วนภาพที่นักเรียนไม่เห็นด้วยกับข้อคำถามเชิงปฏิเสธ ได้แก่ เป็นงานที่ล้าสมัย โบราณ ($\bar{X} = 2.45$, S.D.=.814) ไม่ควรเป็นหลักสูตรในระดับมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 2.45$, S.D.=.867) ผู้เรียน

คหกรรมศาสตร์เป็นคนเฉื่อย ($\bar{X} = 2.42$, S.D.=.859) คนจบคหกรรมศาสตร์หางานทำค่อนข้างยาก ($\bar{X} = 2.38$, S.D.=.885) จะไม่แนะนำให้เพื่อน/ญาติพี่น้อง/ลูกหลานเรียนคหกรรมศาสตร์ ($\bar{X} = 2.36$, S.D.=.866) เป็นศาสตร์ที่ไม่เหมาะในการนำไปประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 2.32$, S.D.=.981) และเป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่สามารถใช้งานได้จริง ($\bar{X} = 2.22$, S.D.=.951) (ตารางที่ 5)

ภาพลักษณ์ทางลบที่นิสิต/นักศึกษามองสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ซึ่งจากข้อคำถามเชิงปฏิเสธ แต่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยในระดับมาก คือ เน้นงานปฏิบัติมากกว่าด้านทฤษฎี/วิชาการ ($\bar{X} = 3.12$, S.D.=.664) เป็นการเรียนทำอาหาร ($\bar{X} = 3.12$, S.D.=.683) เป็นการเรียนงานฝีมือ/งานประดิษฐ์/เย็บปักถักร้อย ($\bar{X} = 3.06$, S.D.=.726) เป็นงานแม่บ้านแม่เรือน ($\bar{X} = 3.05$, S.D.=.705) เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่เครียด สนุก ($\bar{X} = 3.04$, S.D.=.718) เป็นการเรียนตัดเย็บเสื้อผ้า ($\bar{X} = 3.03$, S.D.=.696) ควรเป็นวิชาเลือกมากกว่าวิชาบังคับในระดับมัธยมศึกษา ($\bar{X} = 2.92$, S.D.=.692) เหมาะสำหรับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ($\bar{X} = 2.91$, S.D.=.795) เป็นศาสตร์ที่สามารถเรียนรู้ได้เองจากพ่อแม่และหนังสือ ($\bar{X} = 2.88$, S.D.=.758) สังคมให้ความสำคัญน้อยไม่เป็นที่นิยมในสังคม ($\bar{X} = 2.84$, S.D.=.667) ผู้เรียนไม่ต้องเก่งวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ($\bar{X} = 2.83$, S.D.=.800) ควรเป็นหลักสูตรระยะสั้นเรียนตามความสนใจ ($\bar{X} = 2.82$, S.D.=.774) เป็นสาขาที่เรียนง่ายกว่าสาขาอื่น ($\bar{X} = 2.77$, S.D.=.754) เป็นศาสตร์ที่ไม่ซับซ้อน/ไม่ใช่ศาสตร์ชั้นสูงเหมือนศาสตร์อื่นๆ ($\bar{X} = 2.72$, S.D.=.735) คนเรียนเก่งมักไม่เลือกเรียนคหกรรมศาสตร์ ($\bar{X} = 2.71$, S.D.=.843) สาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับคนที่เตรียมเป็นแม่บ้านแม่เรือน ($\bar{X} = 2.70$, S.D.=.861) เหมาะสำหรับคนที่ไม่ชอบท่องตำรา ($\bar{X} = 2.68$, S.D.=.801) คนที่จบคหกรรมศาสตร์ทำให้มีโอกาสในการศึกษาต่อในระดับสูงน้อย ($\bar{X} = 2.63$, S.D.=.788) หางานทำค่อนข้างยาก ($\bar{X} = 2.63$, S.D.=.824) และ คนจบคหกรรมศาสตร์ส่วนมากจะเป็นแม่บ้านดูแลครอบครัวเท่านั้นไม่สามารถประกอบอาชีพอื่นได้ ($\bar{X} = 2.51$, S.D.=.880) (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 ภาพลักษณ์ที่นิสิต/นักศึกษามีต่อคหกรรมศาสตร์

(n=1874)

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ภาพ	ลำดับ
1. สังคมให้ความสำคัญน้อยไม่เป็นที่นิยมในสังคม*	2.84	.667	มาก	ลบ	10
2. เหมาะสำหรับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย*	2.91	.795	มาก	ลบ	8
3. เน้นงานปฏิบัติมากกว่าด้านทฤษฎี/วิชาการ*	3.12	.664	มาก	ลบ	1
4. เป็นสาขาที่เรียนง่ายกว่าสาขาอื่นๆ*	2.77	.754	มาก	ลบ	13
5. เป็นงานที่ล้าสมัย และโบราณ*	2.45	.814	น้อย	บวก	24
6. เป็นศาสตร์ที่ไม่ซับซ้อนไม่ใช่ศาสตร์ชั้นสูงเหมือนศาสตร์อื่นๆ*	2.72	.735	มาก	ลบ	14
7. สามารถเรียนรู้ได้เองจากพ่อแม่และหนังสือ*	2.88	.758	มาก	ลบ	9
8. ควรเป็นวิชาเลือกมากกว่าวิชาบังคับในระดับมัธยมศึกษา*	2.92	.692	มาก	ลบ	7
9. ไม่ควรเป็นหลักสูตรในระดับมหาวิทยาลัย*	2.45	.867	น้อย	บวก	25
10. ควรเป็นหลักสูตรระยะสั้นๆเรียนตามความสนใจ*	2.82	.774	มาก	ลบ	12
11. เป็นการเรียนงานฝีมือ/งานประดิษฐ์/เย็บปักถักร้อย*	3.06	.726	มาก	ลบ	3
12. เป็นการเรียนทำอาหาร*	3.12	.683	มาก	ลบ	2
13. เป็นการเรียนตัดเย็บเสื้อผ้า*	3.03	.696	มาก	ลบ	5
14. เป็นการเรียนงานแม่บ้านแม่เรือน*	3.05	.705	มาก	ลบ	4
15. เป็นวิชาชีพที่น่าภาคภูมิใจ	3.08	.671	มาก	บวก	11
16. เนื้อหาคหกรรมศาสตร์สามารถใช้ในการดำรงชีวิตได้ดี	3.21	.691	มาก	บวก	3
17. เป็นสาขาที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนชุมชน และสังคม	3.17	.620	มาก	บวก	5
18. เป็นสาขาที่มีส่วนช่วยพัฒนาบุคคล ครอบครัว สังคม และประเทศชาติได้เท่ากับอาชีพอื่นๆ	3.11	.622	มาก	บวก	7

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ภาพ	ลำดับ
19. เป็นสาขาที่นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้	3.00	.691	มาก	บวก	14
20. เป็นสาขาที่ช่วยอนุรักษ์และสืบทอดศิลปและวัฒนธรรมไทย	3.27	.653	มากที่สุด	บวก	1
21. เป็นสาขาที่แสดงเอกลักษณ์ของชาติและภูมิปัญญา	3.24	.693	มาก	บวก	2
22. เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่สามารถนำไปใช้งานจริงได้*	2.22	.951	น้อย	บวก	30
23. เป็นศาสตร์ที่ไม่เหมาะในการนำไปประกอบอาชีพ*	2.32	.981	น้อย	บวก	29
24. เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่เครียด สนุก*	3.04	.718	มาก	ลบ	6
25. เป็นสาขาที่สร้างและผลิตสิ่งอุปโภค บริโภคที่ดีมีคุณภาพ	3.11	.666	มาก	บวก	8
26. คนเรียนเก่งมักไม่เลือกเรียนคหกรรม-ศาสตร์*	2.71	.843	มาก	ลบ	15
27. จะไม่แนะนำให้เพื่อน/ญาติพี่น้อง/ลูก/หลานเรียน คหกรรมศาสตร์*	2.36	.866	น้อย	บวก	28
28. สาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับคนที่เตรียมเป็นแม่บ้านแม่เรือน*	2.70	.861	มาก	ลบ	16
29. สาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับผู้เรียนที่ไม่ชอบท่องตำรา*	2.68	.801	มาก	ลบ	17
30. ผู้เรียนต้องมีความสนใจและมีใจรักในสาขาจริงๆ	3.20	.674	มาก	บวก	4
31. ผู้เรียนไม่ต้องเก่งวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์*	2.83	.800	มาก	ลบ	11
32. ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์ทำให้มีเสน่ห์	2.96	.737	มาก	บวก	17
33. ผู้เรียนต้องมีความรู้ความสามารถสูง	2.80	.749	มาก	บวก	23
34. ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์มีบุคลิกภาพดี	2.90	.708	มาก	บวก	21
35. คหกรรมศาสตร์สอนให้รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล	2.96	.703	มาก	บวก	18
36. ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์มีมนุษยสัมพันธ์ดี	3.04	.655	มาก	บวก	12
37. คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการจัดการ	2.98	.624	มาก	บวก	16

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ภาพ	ลำดับ
38. ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์เป็นคนเฉื่อย*	2.42	.859	น้อย	บวก	26
39. ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์เป็นคนละเอียดรอบคอบ	3.11	.670	มาก	บวก	9
40. คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความใฝ่รู้	2.99	.635	มาก	บวก	15
41. คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.16	.643	มาก	บวก	6
42. อาชีพในสาขาคหกรรมศาสตร์เป็นอาชีพที่ไม่ค่อยมีเกียรติเท่าใดนัก*	2.38	.885	น้อย	บวก	27
43. คนจบคหกรรมศาสตร์หางานทำค่อนข้างยาก*	2.63	.824	มาก	ลบ	19
44. คนจบคหกรรมศาสตร์ส่วนมากจะเป็นแม่บ้านดูแลครอบครัวเท่านั้นไม่สามารถประกอบอาชีพอื่นได้*	2.51	.880	มาก	ลบ	20
45. คนจบคหกรรมศาสตร์สามารถประกอบอาชีพได้ทัดเทียมกับสาขาอื่นๆ	3.02	.713	มาก	บวก	13
46. คนจบคหกรรมศาสตร์มีรายได้จากการทำงานสูง	2.85	.722	มาก	บวก	22
47. คนจบคหกรรมศาสตร์มักจะอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานได้ดี	2.94	.721	มาก	บวก	19
48. คนจบคหกรรมศาสตร์ทำให้มีโอกาสในการศึกษาต่อในระดับสูงน้อย*	2.63	.788	มาก	ลบ	18
49. คนจบคหกรรมศาสตร์ช่วยให้สามารถแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ดี	2.93	.679	มาก	บวก	20
50. คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถดูแลครอบครัวได้ดีในอนาคต	3.10	.700	มาก	บวก	10
รวม	2.64	.235	มาก	บวก	

หมายเหตุ *หมายถึงข้อคำถามเชิงปฏิเสธ

4. ความคิดเห็นของกลุ่มอาจารย์

ผลการวิเคราะห์ภาพรวม ภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของกลุ่มอาจารย์พบว่า ทศนะ/ภาพที่คนทั่วไปมองวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นภาพทางบวกโดยมีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.68$, S.D.=.278) โดยการวิเคราะห์ภาพลักษณ์แบ่งเป็น 2 ด้านคือ ภาพลักษณ์ทางบวก และภาพลักษณ์ทางลบดังรายละเอียดคือ

ภาพลักษณ์ทางบวกที่ชัดเจนของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ที่กลุ่มอาจารย์เห็นด้วยในระดับมากที่สุดคือวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่ช่วยอนุรักษ์และสืบทอดศิลปะและวัฒนธรรมไทย ($\bar{X} = 3.34$, S.D.=.602) เป็นสาขาที่แสดงเอกลักษณ์ของชาติและภูมิปัญญา ($\bar{X} = 3.33$, S.D.=.612) ผู้เรียนต้องมีความสนใจและมีใจรักในสาขาจริงๆ ($\bar{X} = 3.32$, S.D.=.636) เนื้อหาคหกรรมศาสตร์สามารถใช้ในการดำรงชีวิตได้ดี ($\bar{X} = 3.27$, S.D.=.686) รองลงมาที่เห็นด้วยในระดับมากที่สุดคือ เป็นสาขาที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนชุมชน และสังคม ($\bar{X} = 3.25$, S.D.=.605) เป็นสาขาที่มีส่วนช่วยพัฒนาบุคคล ครอบครัว สังคม และประเทศชาติได้เท่ากับอาชีพอื่นๆ ($\bar{X} = 3.23$, S.D.=.609) คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 3.21$, S.D.=.658) เป็นสาขาที่สร้างและผลิตสิ่งอุปโภค บริโภคที่ดีมีคุณภาพ ($\bar{X} = 3.20$, S.D.=.652) คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถดูแลครอบครัวได้ดีในอนาคต ($\bar{X} = 3.17$, S.D.=.655) คนจบคหกรรมศาสตร์สามารถประกอบอาชีพได้ทัดเทียมกับสาขาอื่นๆ ($\bar{X} = 3.16$, S.D.=.629) เป็นสาขาที่นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ ($\bar{X} = 3.13$, S.D.=.662) ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์เป็นคนละเอียดรอบคอบ ($\bar{X} = 3.12$, S.D.=.694) เป็นวิชาชีพที่น่าภาคภูมิใจ ($\bar{X} = 3.11$, S.D.=.690) ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์มีมนุษยสัมพันธ์ดี ($\bar{X} = 3.09$, S.D.=.654) คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการจัดการ ($\bar{X} = 3.07$, S.D.=.670) คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความใฝ่รู้ ($\bar{X} = 3.06$, S.D.=.647) คนจบคหกรรมศาสตร์สามารถแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ดี ($\bar{X} = 3.03$, S.D.=.669) คหกรรมศาสตร์สอนให้คิดอย่างมีเหตุผล ($\bar{X} = 3.02$, S.D.=.672) ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์มักมีบุคลิกดี ($\bar{X} = 2.98$, S.D.=.709) ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์ทำให้มีเสน่ห์ ($\bar{X} = 2.94$, S.D.=.777) คนจบคหกรรมศาสตร์มีรายได้จากการทำงานสูง ($\bar{X} = 2.94$, S.D.=.734) คนที่จบคหกรรมศาสตร์มักอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานได้ดี ($\bar{X} = 2.93$, S.D.=.694) ผู้เรียนต้องมีความรู้ความสามารถสูง ($\bar{X} = 2.84$, S.D.=.737) ส่วนภาพที่นักเรียนไม่เห็นด้วยกับข้อคำถามเชิงปฏิเสธ ได้แก่ เป็นงานที่ล้าสมัย โบราณ ($\bar{X} = 2.50$, S.D.=.900) ไม่ควรเป็นหลักสูตรในระดับมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 2.48$,

S.D.=.944) อาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นอาชีพที่ไม่ค่อยมีเกียรติ ($\bar{X} = 2.45$, S.D.=.933) ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์เป็นคนเฉื่อย ($\bar{X} = 2.44$, S.D.=.915) คนจบคหกรรมศาสตร์ส่วนมากจะเป็นแม่บ้านดูแลครอบครัวเท่านั้นไม่สามารถประกอบอาชีพอื่นได้ ($\bar{X} = 2.41$, S.D.=.971) จะไม่แนะนำให้เพื่อน/ญาติพี่น้อง/ลูกหลานเรียนคหกรรมศาสตร์ ($\bar{X} = 2.39$, S.D.=.937) เป็นศาสตร์ที่ไม่เหมาะในการนำไปประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 2.16$, S.D.=.994) และ เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่สามารถใช้งานได้จริง ($\bar{X} = 2.11$, S.D.=.981) (ตารางที่ 6)

ภาพลักษณ์ทางลบที่กลุ่มอาจารย์มองสาขาวิชาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ซึ่งจากข้อความเชิงปฏิเสธ แต่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยในระดับมาก คือ เป็นการเรียนทำอาหาร ($\bar{X} = 3.13$, S.D.=.727) เป็นการเรียนตัดเย็บเสื้อผ้า ($\bar{X} = 3.13$, S.D.=.786) เน้นงานปฏิบัติมากกว่าด้านทฤษฎี/วิชาการ ($\bar{X} = 3.09$, S.D.=.734) เป็นการเรียนงานฝีมือ/งานประดิษฐ์/เย็บปักถักร้อย ($\bar{X} = 3.08$, S.D.=.817) เป็นงานแม่บ้านแม่เรือน ($\bar{X} = 3.07$, S.D.=.797) เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่เครียด สนุก ($\bar{X} = 3.01$, S.D.=.675) คนเรียนเก่งมักไม่เลือกเรียนคหกรรมศาสตร์ ($\bar{X} = 2.97$, S.D.=.816) ผู้เรียนไม่ต้องเก่งวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ($\bar{X} = 2.93$, S.D.=.777) เหมาะสำหรับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ($\bar{X} = 2.90$, S.D.=.833) ควรเป็นวิชาเลือกมากกว่าวิชาบังคับในระดับมัธยมศึกษา ($\bar{X} = 2.86$, S.D.=.869) เป็นสาขาที่เรียนง่ายกว่าสาขาอื่น ($\bar{X} = 2.83$, S.D.=.812) สังคมให้ความสำคัญน้อยไม่เป็นที่นิยมในสังคม ($\bar{X} = 2.83$, S.D.=.745) เป็นศาสตร์ที่สามารถเรียนรู้ได้เองจากพ่อแม่และหนังสือ ($\bar{X} = 2.80$, S.D.=.809) ควรเป็นหลักสูตรระยะสั้นเรียนตามความสนใจ ($\bar{X} = 2.80$, S.D.=.831) เป็นศาสตร์ที่ไม่ซับซ้อน/ไม่ใช่ศาสตร์ชั้นสูงเหมือนศาสตร์อื่นๆ ($\bar{X} = 2.76$, S.D.=.822) เหมาะสำหรับคนที่ไม่ชอบท่องตำรา ($\bar{X} = 2.70$, S.D.=.830) สาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับคนที่เตรียมเป็นแม่บ้านแม่เรือน ($\bar{X} = 2.64$, S.D.=.866) คนที่จบคหกรรมศาสตร์ทำให้มีโอกาสในการศึกษาต่อในระดับสูงน้อย ($\bar{X} = 2.60$, S.D.=.888) และคนจบคหกรรมศาสตร์หางานทำค่อนข้างยาก ($\bar{X} = 2.59$, S.D.=.869) (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 ภาพลักษณ์ที่อาจารย์มีต่อคหกรรมศาสตร์

(n= 563)

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ภาพ	ลำดับ
1. สังคมให้ความสำคัญน้อยไม่เป็นที่นิยมในสังคม*	2.83	.745	มาก	ลบ	12
2. เหมาะสำหรับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย*	2.90	.833	มาก	ลบ	9
3. เน้นงานปฏิบัติมากกว่าด้านทฤษฎี/วิชาการ*	3.09	.734	มาก	ลบ	3
4. เป็นสาขาที่เรียนง่ายกว่าสาขาอื่นๆ*	2.83	.812	มาก	ลบ	11
5. เป็นงานที่ล้าสมัย และโบราณ*	2.50	.900	น้อย	บวก	24
6. เป็นศาสตร์ที่ไม่ซับซ้อน/ไม่ใช่ศาสตร์ชั้นสูงเหมือนศาสตร์อื่นๆ*	2.76	.822	มาก	ลบ	15
7. สามารถเรียนรู้ได้เองจากพ่อแม่และหนังสือ*	2.80	.809	มาก	ลบ	13
8. ควรเป็นวิชาเลือกมากกว่าวิชาบังคับในระดับมัธยมศึกษา*	2.86	.869	มาก	ลบ	10
9. ไม่ควรเป็นหลักสูตรในระดับมหาวิทยาลัย*	2.48	.944	น้อย	บวก	25
10. ควรเป็นหลักสูตรระยะสั้นๆเรียนตามความสนใจ*	2.80	.831	มาก	ลบ	14
11. เป็นการเรียนงานฝีมือ/งานประดิษฐ์/เย็บปักถักร้อย*	3.08	.817	มาก	ลบ	4
12. เป็นการเรียนทำอาหาร*	3.18	.762	มาก	ลบ	1
13. เป็นการเรียนตัดเย็บเสื้อผ้า*	3.13	.786	มาก	ลบ	2
14. เป็นการเรียนงานแม่บ้านแม่เรือน*	3.07	.797	มาก	ลบ	5
15. เป็นวิชาชีพที่น่าภาคภูมิใจ	3.11	.690	มาก	บวก	13
16. เนื้อหาคหกรรมศาสตร์สามารถใช้ในการดำรงชีวิตได้ดี	3.27	.605	มากที่สุด	บวก	4
17. เป็นสาขาที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน	3.25	.605	มาก	บวก	5

ชุมชน และสังคม	ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	ภาพ	ลำดับ
	18. เป็นสาขาที่มีส่วนช่วยพัฒนาบุคคล ครอบครัว สังคม และประเทศชาติได้เท่ากับอาชีพอื่นๆ	3.23	.609	มาก	บวก	6
	19. เป็นสาขาที่นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้	3.13	.662	บวก	บวก	11
	20. เป็นสาขาที่ช่วยอนุรักษ์และสืบทอดศิลปและวัฒนธรรมไทย	3.34	.602	มากที่สุด	บวก	1
	21. เป็นสาขาที่แสดงเอกลักษณ์ของชาติและภูมิปัญญา	3.33	.612	มากที่สุด	บวก	2
	22. เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่สามารถนำไปใช้งานจริงได้*	2.11	.981	น้อย	บวก	31
	23. เป็นศาสตร์ที่ไม่เหมาะในการนำไปประกอบอาชีพ*	2.16	.994	น้อย	บวก	30
	24. เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่เครียด สนุก*	3.01	.675	มาก	ลบ	6
	25. เป็นสาขาที่สร้างและผลิตสิ่งอุปโภค บริโภคที่ดีมีคุณภาพ	3.20	.652	มาก	บวก	7
	26. คนเรียนเก่งมักไม่เลือกเรียนคหกรรม-ศาสตร์*	2.97	.816	มาก	ลบ	7
	27. จะไม่แนะนำให้เพื่อน/ญาติพี่น้อง/ลูก/หลานเรียน คหกรรมศาสตร์*	2.39	.937	น้อย	บวก	29
	28. สาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับคนที่เตรียมเป็นแม่บ้านแม่เรือน*	2.64	.866	มาก	ลบ	17
	29. สาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับผู้เรียนที่ไม่ชอบท่องตำรา*	2.70	.830	มาก	ลบ	16
	30. ผู้เรียนต้องมีความสนใจและมีใจรักในสาขาจริงๆ	3.32	.636	มากที่สุด	บวก	3
	31. ผู้เรียนไม่ต้องเก่งวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์*	2.93	.777	มาก	ลบ	8
	32. ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์ทำให้มีเสน่ห์	2.94	.777	มาก	บวก	20
	33. ผู้เรียนต้องมีความรู้ความสามารถสูง	2.84	.737	มาก	บวก	23
	34. ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์มีบุคลิกภาพดี	2.98	.709	มาก	บวก	19
	35. คหกรรมศาสตร์สอนให้รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล	3.02	.672	มาก	บวก	18

36. ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์มีมนุษยสัมพันธ์ดี	3.09	.654	มาก	บวก	14
	ระดับความคิดเห็น				
ประเด็นความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ภาพ	ลำดับ
37. คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการจัดการ	3.07	.670	มาก	บวก	15
38. ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์เป็นคนเฉื่อย*	2.44	.915	น้อย	บวก	27
39. ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์เป็นคนละเอียดรอบคอบ	3.12	.694	มาก	บวก	12
40. คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความใฝ่รู้	3.06	.647	มาก	บวก	16
41. คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.21	.658	มาก	บวก	8
42. อาชีพในสาขาคหกรรมศาสตร์เป็นอาชีพที่ไม่ค่อยมีเกียรติเท่าใดนัก*	2.45	.933	น้อย	บวก	26
43. คนจบคหกรรมศาสตร์หางานทำค่อนข้างยาก*	2.59	.869	มาก	ลบ	19
44. คนจบคหกรรมศาสตร์ส่วนมากจะเป็นแม่บ้านดูแลครอบครัวเท่านั้นไม่สามารถประกอบอาชีพอื่นได้*	2.41	.971	น้อย	บวก	28
45. คนจบคหกรรมศาสตร์สามารถประกอบอาชีพได้ทัดเทียมกับสาขาอื่นๆ	3.16	.629	มาก	บวก	10
46. คนจบคหกรรมศาสตร์มีรายได้จากการทำงานสูง	2.94	.734	มาก	บวก	21
47. คนจบคหกรรมศาสตร์มักจะอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานได้ดี	2.93	.694	มาก	บวก	22
48. คนจบคหกรรมศาสตร์ทำให้มีโอกาสในการศึกษาต่อในระดับสูงน้อย*	2.60	.888	มาก	ลบ	18
49. คนจบคหกรรมศาสตร์ช่วยให้สามารถแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ดี	3.03	.669	มาก	บวก	17
50. คหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถดูแลครอบครัวได้ดีในอนาคต	3.17	.655	มาก	บวก	9
รวม	2.68	.278	มาก	บวก	

หมายเหตุ *หมายถึงข้อคำถามเชิงปฏิเสธ

การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อภาพลักษณ์คหกรรมศาสตร์

1. การเปรียบเทียบตามกลุ่มตัวอย่าง

1.1 การทดสอบความแตกต่างภาพรวมความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ระหว่างกลุ่มตัวอย่างคือกลุ่มนักเรียน กลุ่มนิสิต/นักศึกษา และกลุ่มอาจารย์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 7) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มอาจารย์มีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์สูงกว่ากลุ่มนิสิต/นักศึกษาและกลุ่มนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นภาพรวมของคนทั่วไปที่มีต่อคหกรรมศาสตร์ ตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	.776	2	.388	7.076	.001
ภายในกลุ่ม	207.014	3774	.137		
รวม	207.790	3776			

$p < .05$

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบภายหลังความคิดเห็นของคนทั่วไปที่มีต่อคหกรรมศาสตร์ ตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	-.0107	.0084	.444
นักเรียน กับ อาจารย์	-.0441*	.0118	.001
นักศึกษา กับ อาจารย์	-.0334*	.0113	.012

*p= .05

1.2 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นสังคมให้ความสำคัญน้อยไม่เป็นที่นิยมในสังคม ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบประเด็นสังคมให้ความสำคัญน้อยไม่เป็นที่นิยมในสังคมตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	.013	2	.007	.014	.987
ภายในกลุ่ม	1846.848	3774	.489		
รวม	1846.861	3776			

p < .05

1.3 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับผู้หญิงมากกว่าผู้ชายตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2.903	2	1.452	2.165	.115
ภายในกลุ่ม	2529.997	3774	.670		
รวม	2532.901	3776			

p < .05

1.4 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เห็นงานปฏิบัติมากกว่าด้านทฤษฎี/วิชาการ ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 11) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เห็นงานปฏิบัติมากกว่าด้านทฤษฎี/วิชาการ สูงกว่ากลุ่มนิสิต/นักศึกษาและกลุ่มอาจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เห็นงานปฏิบัติมากกว่าด้านทฤษฎี/วิชาการตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	6.151	2	3.075	6.316	.002
ภายในกลุ่ม	1837.634	3774	.487		
รวม	1843.784	3776			

p < .05

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เห็นงานปฏิบัติมากกว่าด้านทฤษฎี/วิชาการตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	-.08*	.025	.010
นักเรียน กับ อาจารย์	.10*	.035	.013
นักศึกษา กับ อาจารย์	.03	.034	.708

*p= .05

1.5 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เรียนง่ายกว่าสาขาอื่น ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 13) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เรียนง่ายกว่าสาขาอื่น สูงกว่ากลุ่มอาจารย์ และกลุ่มนิสิต/นักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เรียนง่ายกว่าสาขาอื่นตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	29.365	2	14.683	25.768	.000
ภายในกลุ่ม	2150.406	3774	.570		
รวม	2179.772	3776			

p < .05

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เรียนง่ายกว่าสาขาอื่นตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	.19*	.027	.000
นักเรียน กับ อาจารย์	.13*	.038	.002
นักศึกษา กับ อาจารย์	.06	.036	.272

*p= .05

1.6 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นงานที่ล้าสมัยและโบราณ ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นงานที่ล้าสมัยและโบราณตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2.610	2	1.305	1.779	.169
ภายในกลุ่ม	2768.567	3774	.734		
รวม	2771.178	3776			

$p < .05$

1.7 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ไม่ซับซ้อน/ไม่ใช่ศาสตร์ชั้นสูงเหมือนศาสตร์อื่น ๆ ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 16) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ไม่ซับซ้อน/ไม่ใช่ศาสตร์ชั้นสูงเหมือนศาสตร์อื่น ๆ สูงกว่ากลุ่มอาจารย์ และกลุ่มนิสิต/นักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ไม่ซับซ้อน/ไม่ใช่ศาสตร์ชั้นสูงเหมือนศาสตร์อื่น ๆ ตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	47.153	2	23.576	42.569	.000
ภายในกลุ่ม	2090.214	3774	.554		
รวม	2137.367	3776			

p < .05

ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ไม่ซับซ้อน/ไม่ใช่ศาสตร์ชั้นสูงเหมือนศาสตร์อื่น ๆ ตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	.24*	.027	.000
นักเรียน กับ อาจารย์	.19*	.037	.000
นักศึกษา กับ อาจารย์	-.05	.036	.412

*p= .05

1.8 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สามารถเรียนรู้ได้เองจากพ่อแม่และหนังสือ ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 18) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อข้อ ประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สามารถเรียนรู้ได้เองจากพ่อแม่และหนังสือ สูงกว่ากลุ่มนิสิต/นักศึกษา และกลุ่มอาจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 19)

ตารางที่ 18 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สามารถเรียนรู้ได้เองจากพ่อแม่และหนังสือตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	21.697	2	10.848	18.548	.000
ภายในกลุ่ม	2207.338	3774	.585		
รวม	2229.035	3776			

p < .05

ตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สามารถเรียนรู้ได้เองจากพ่อแม่และหนังสือตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	.13*	.027	.000
นักเรียน กับ อาจารย์	.21*	.038	.000
นักศึกษา กับ อาจารย์	.08	.037	.103

*p= .05

1.9 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นวิชาเลือกมากกว่าวิชาบังคับในระดับมัธยมศึกษา ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 20) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มนักเรียนชั้นมัศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นวิชาเลือกมากกว่าวิชาบังคับในระดับมัธยมศึกษา สูงกว่ากลุ่มนิสิต/นักศึกษา และกลุ่มอาจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 21)

ตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นวิชาเลือกมากกว่าวิชาบังคับในระดับมัธยมศึกษาตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	16.107	2	8.053	14.357	.000
ภายในกลุ่ม	2116.909	3774	.561		
รวม	2133.036	3776			

p < .05

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นวิชาเลือกมากกว่าวิชาบังคับในระดับมัธยมศึกษาตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	.12*	.027	.000
นักเรียน กับ อาจารย์	.17*	.038	.000
นักศึกษา กับ อาจารย์	.05	.036	.324

*p= .05

1.10 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไม่ควรเป็นหลักสูตรในระดับมหาวิทยาลัยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 22) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่ากลุ่มนักเรียนชั้นมัศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไม่ควรเป็นหลักสูตรในระดับมหาวิทยาลัย สูงกว่ากลุ่มอาจารย์ และกลุ่มนิสิต/นักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 23)

ตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไม่ควรเป็นหลักสูตรในระดับมหาวิทยาลัยตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	5.682	2	2.841	3.708	.025
ภายในกลุ่ม	2891.362	3774	.766		
รวม	2897.044	3776			

p < .05

ตารางที่ 23 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไม่ควรเป็น
หลักสูตรในระดับมหาวิทยาลัยตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่าง ของ ค่าเฉลี่ย	ความคลาด เคลื่อน มาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	.09*	.031	.025
นักเรียน กับ อาจารย์	.05	.044	.572
นักศึกษา กับ อาจารย์	-.04	.042	.654

*p= .05

1.11 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นหลักสูตรระยะสั้นเรียนตามความสนใจ ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 24) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่ากลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นหลักสูตรระยะสั้นเรียนตามความสนใจ สูงกว่ากลุ่มนิสิต/นักศึกษา และกลุ่มอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 25)

ตารางที่ 24 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็น
หลักสูตรระยะสั้นเรียนตามความสนใจตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	7.130	2	3.565	5.849	.003
ภายในกลุ่ม	2300.245	3774	.609		
รวม	2307.375	3776			

p < .05

ตารางที่ 25 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็น
หลักสูตรระยะสั้นเรียนตามความสนใจตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่าง ของ ค่าเฉลี่ย	ความคลาด เคลื่อน มาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	.09*	.028	.008
นักเรียน กับ อาจารย์	.10*	.039	.034
นักศึกษา กับ อาจารย์	.02	.038	.918

*p= .05

1.12 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนงานฝีมือ/งานประดิษฐ์/เย็บปักถักร้อย ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 26)

ตารางที่ 26 ผลการเปรียบเทียบประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนงานฝีมือ/
งานประดิษฐ์/เย็บปักถักร้อยตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	.209	2	.105	.184	.832
ภายในกลุ่ม	2144.169	3774	.568		
รวม	2144.379	3776			

p < .05

1.13 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนทำอาหาร ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 27)

ตารางที่ 27 ผลการเปรียบเทียบประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนทำอาหารตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.743	2	.871	1.724	.179
ภายในกลุ่ม	1907.737	3774	.505		
รวม	1909.479	3776			

p < .05

1.14 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นการเรียนตัดเย็บเสื้อผ้า ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 28) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มอาจารย์ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นการเรียนตัดเย็บเสื้อผ้า สูงกว่ากลุ่มนิสิต/นักศึกษา และ กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 29)

ตารางที่ 28 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นการเรียนตัดเย็บเสื้อผ้าตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	6.319	2	3.195	5.890	.003
ภายในกลุ่ม	2047.345	3774	.542		
รวม	2053.736	3776			

p < .05

ตารางที่ 29 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นการเรียนตัดเย็บเสื้อผ้าตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	-.02	.026	.753
นักเรียน กับ อาจารย์	-.12*	.037	.004
นักศึกษา กับ อาจารย์	-.10*	.035	.013

*p= .05

1.15 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนงานแม่บ้านแม่เรือน ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 30)

ตารางที่ 30 ผลการเปรียบเทียบประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนงานแม่บ้านแม่เรือนตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	.511	2	.255	.463	.629
ภายในกลุ่ม	2080.006	3774	.551		
รวม	2080.517	3776			

p < .05

1.16 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่น่าภาคภูมิใจ ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 31)

ตารางที่ 31 ผลการเปรียบเทียบประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่นำ
ภาคภูมิใจตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	.698	2	.349	.773	.462
ภายในกลุ่ม	1702.223	3774	.451		
รวม	1702.920	3776			

p < .05

1.17 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นเนื้อหาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สามารถใช้ในการดำรงชีวิตได้ดีระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 32) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่ากลุ่มอาจารย์ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นเนื้อหาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สามารถใช้ในการดำรงชีวิตได้ดี สูงกว่ากลุ่มนิสิต/นักศึกษา และ กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 33)

ตารางที่ 32 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นเนื้อหาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์
สามารถใช้ในการดำรงชีวิตได้ดีตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4.814	2	2.407	4.950	.007
ภายในกลุ่ม	1835.489	3774	.486		
รวม	1840.304	3776			

p < .05

ตารางที่ 33 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นเนื้อหาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์
สามารถใช้ในการดำรงชีวิตได้ดีตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่าง ของ ค่าเฉลี่ย	ความคลาด เคลื่อน มาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	.07*	.025	.011
นักเรียน กับ อาจารย์	.01	.035	.939
นักศึกษา กับ อาจารย์	-.06	.034	.179

*p= .05

1.18 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน ชุมชนและสังคม ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 34) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน ชุมชนและสังคม สูงกว่ากลุ่มอาจารย์ และกลุ่มนิสิต/นักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 35)

ตารางที่ 34 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขา
ที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน ชุมชนและสังคมตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	25.043	2	12.522	32.839	.000
ภายในกลุ่ม	1439.015	3774	.381		
รวม	1464.058	3776			

p < .05

ตารางที่ 35 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน ชุมชนและสังคมตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	.18*	.022	.000
นักเรียน กับ อาจารย์	.10*	.031	.004
นักศึกษา กับ อาจารย์	-.08*	.030	.036

*p= .05

1.19 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่มีส่วนช่วยพัฒนาบุคคล ครอบครัว สังคมและประเทศชาติได้เท่ากับอาชีพอื่น ๆ ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 36) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มอาจารย์ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่มีส่วนช่วยพัฒนาบุคคล ครอบครัว สังคมและประเทศชาติได้เท่ากับอาชีพอื่น ๆ สูงกว่ากลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และกลุ่มนิสิต/นักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 37)

ตารางที่ 36 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่มีส่วนช่วยพัฒนาบุคคล ครอบครัว สังคมและประเทศชาติได้เท่ากับอาชีพอื่น ๆ ตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	7.316	2	3.658	9.368	.000
ภายในกลุ่ม	1473.619	3774	.390		
รวม	1480.935	3776			

p < .05

ตารางที่ 37 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่มีส่วนช่วยพัฒนาบุคคล ครอบครัว สังคมและประเทศชาติได้เท่ากับอาชีพอื่น ๆ ตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	.06*	.022	.017
นักเรียน กับ อาจารย์	-.06	.031	.206
นักศึกษา กับ อาจารย์	-.12*	.030	.000

*p= .05

1.20 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 38) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มอาจารย์ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ สูงกว่ากลุ่มนิสิต/นักศึกษา และ กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 39)

ตารางที่ 38 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	15.882	2	7.941	16.648	.000
ภายในกลุ่ม	1800.080	3774	.477		
รวม	1815.962	3776			

p < .05

ตารางที่ 39 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	.07*	.025	.017
นักเรียน กับ อาจารย์	-.20*	.035	.000
นักศึกษา กับ อาจารย์	-.13*	.033	.001

*p= .05

1.21 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่ช่วยอนุรักษ์และสืบทอดศิลปและวัฒนธรรมไทย ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 40)

ตารางที่ 40 ผลการเปรียบเทียบประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่ช่วยอนุรักษ์และสืบทอดศิลปและวัฒนธรรมไทยตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2.574	2	1.287	2.969	.051
ภายในกลุ่ม	1636.356	3774	.434		
รวม	1638.930	3776			

p < .05

1.22 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่แสดงเอกลักษณ์ของชาติและภูมิปัญญา ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 41) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มอาจารย์ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็น

สาขาที่แสดงเอกลักษณ์ของชาติและภูมิปัญญาสูงกว่ากลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และกลุ่มนิสิต/นักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 42)

ตารางที่ 41 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่แสดงเอกลักษณ์ของชาติและภูมิปัญญาตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3.189	2	1.594	3.390	.034
ภายในกลุ่ม	1775.319	3774	.470		
รวม	1778.508	3776			

$p < .05$

ตารางที่ 42 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่แสดงเอกลักษณ์ของชาติและภูมิปัญญาตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	.02	.025	.755
นักเรียน กับ อาจารย์	-.07	.034	.148
นักศึกษา กับ อาจารย์	-.09*	.033	.034

* $p = .05$

1.23 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่สามารถนำไปใช้งานได้จริง ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 43)

ตารางที่ 43 ผลการเปรียบเทียบประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่เรียนแล้ว
ไม่สามารถนำไปใช้งานได้จริงตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	5.164	2	2.582	2.739	.065
ภายในกลุ่ม	3558.195	3774	.943		
รวม	3563.359	3776			

$p < .05$

1.24 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่ไม่เหมาะในการนำไปประกอบอาชีพ ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 44) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่ากลุ่มนิสิต/นักศึกษา มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่ไม่เหมาะในการนำไปประกอบอาชีพ สูงกว่ากลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และ กลุ่มอาจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 45)

ตารางที่ 44 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขา
ที่ไม่เหมาะในการนำไปประกอบอาชีพตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	11.706	2	5.853	6.002	.002
ภายในกลุ่ม	3680.332	3774	.975		
รวม	3692.039	3776			

$p < .05$

ตารางที่ 45 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่ไม่
เหมาะในการนำไปประกอบอาชีพตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความ แตกต่าง ของ ค่าเฉลี่ย	ความคลาด เคลื่อน มาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	-.03	.035	.663
นักเรียน กับ อาจารย์	.13*	.050	.029
นักศึกษา กับ อาจารย์	.16*	.047	.003

*p= .05

1.25 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่เครียดสนุก ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 46) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่ากลุ่มนิสิต/นักศึกษา มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่เครียดสนุก สูงกว่ากลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และ กลุ่มอาจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 47)

ตารางที่ 46 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขา
ที่เรียนแล้วไม่เครียดสนุกตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	5.110	2	2.555	4.891	.008
ภายในกลุ่ม	1971.516	3774	.522		
รวม	1976.626	3776			

p < .05

ตารางที่ 47 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่เครียดสนุกตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	.06*	.026	.050
นักเรียน กับ อาจารย์	.10*	.036	.021
นักศึกษา กับ อาจารย์	.04	.035	.555

*p= .05

1.26 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่สร้างและผลิตสิ่งอุปโภคบริโภคที่ดีมีคุณภาพ ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 48) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มอาจารย์ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่สร้างและผลิตสิ่งอุปโภค บริโภคที่ดีมีคุณภาพ สูงกว่ากลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และ กลุ่มนิสิต/นักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 49)

ตารางที่ 48 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่สร้างและผลิตสิ่งอุปโภค บริโภคที่ดีมีคุณภาพตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	5.919	2	2.960	6.530	.001
ภายในกลุ่ม	1710.572	3774	.453		
รวม	1716.491	3776			

p < .05

ตารางที่ 49 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่สร้างและผลิตสิ่งอุปโภค บริโภคที่ดีมีคุณภาพตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	.07*	.024	.016
นักเรียน กับ อาจารย์	-.03	.034	.725
นักศึกษา กับ อาจารย์	-.10*	.032	.012

*p= .05

1.27 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นคนเก่งมักไม่เลือกเรียนคหกรรมศาสตร์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 50) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มอาจารย์ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นคนเก่งมักไม่เลือกเรียนคหกรรมศาสตร์ สูงกว่ากลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และ กลุ่มนิสิต/นักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 51)

ตารางที่ 50 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นคนเก่งมักไม่เลือกเรียนคหกรรมศาสตร์ตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	30.309	2	15.155	20.716	.000
ภายในกลุ่ม	2760.797	3774	.732		
รวม	2791.106	3776			

p < .05

ตารางที่ 51 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นคนเก่งมักไม่เลือกเรียนคหกรรมศาสตร์ตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	.09*	.031	.015
นักเรียน กับ อาจารย์	-.17*	.043	.000
นักศึกษา กับ อาจารย์	-.26*	.041	.000

*p= .05

1.28 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นจะไม่แนะนำให้เพื่อน/ญาติพี่น้อง/ลูก/หลานเรียนคหกรรมศาสตร์ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 52)

ตารางที่ 52 ผลการเปรียบเทียบประเด็นจะไม่แนะนำให้เพื่อน/ญาติพี่น้อง/ลูก/หลานเรียนคหกรรมศาสตร์ตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	.632	2	.316	.392	.676
ภายในกลุ่ม	3046.271	3774	.807		
รวม	3046.903	3776			

p < .05

1.29 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นสาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับคนที่เตรียมเป็นแม่บ้านแม่เรือนระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 53) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่ากลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นสาขาคหกรรมศาสตร์

เหมาะสำหรับคนที่เตรียมเป็นแม่บ้านแม่เรือน สูงกว่า กลุ่มนิสิต/นักศึกษา และ กลุ่มอาจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 54)

ตารางที่ 53 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นสาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับคนที่เตรียมเป็นแม่บ้านแม่เรือนตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	8.493	2	4.247	5.922	.003
ภายในกลุ่ม	2706.263	3774	.717		
รวม	2714.756	3776			

p < .05

ตารางที่ 54 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นสาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับคนที่เตรียมเป็นแม่บ้านแม่เรือนตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	.08*	.030	.043
นักเรียน กับ อาจารย์	.14*	.043	.006
นักศึกษา กับ อาจารย์	.06	.041	.347

*p= .05

1.30 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นสาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับผู้เรียนที่ไม่ชอบท่องตำรา ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 55) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่ากลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นสาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับผู้เรียนที่ไม่ชอบท่องตำรา สูงกว่า กลุ่มอาจารย์ และกลุ่มนิสิต/นักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 56)

ตารางที่ 55 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นประเด็นสาขาคหกรรมศาสตร์
เหมาะสำหรับผู้เรียนที่ไม่ชอบท่องตำราตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	27.972	2	13.986	21.368	.000
ภายในกลุ่ม	2469.521	3774	.655		
รวม	2497.493	3776			

p < .05

ตารางที่ 56 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นสาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับผู้เรียนที่ไม่ชอบท่องตำราตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
	นักเรียน กับ นักศึกษา	.18*	
นักเรียน กับ อาจารย์	.17*	.041	.000
นักศึกษา กับ อาจารย์	-.02	.039	.927

*p= .05

1.31 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นผู้เรียนต้องมีความสนใจและมีใจรักในสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์จริง ๆ ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 57) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มอาจารย์ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นผู้เรียนต้องมีความสนใจและมีใจรักในสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์จริง ๆ สูงกว่า กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และกลุ่มนิสิต/นักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 58)

ตารางที่ 57 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นผู้เรียนต้องมีความสนใจและมีใจรักในสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์จริง ๆ ตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	6.749	2	3.374	7.336	.001
ภายในกลุ่ม	1735.932	3774	.460		
รวม	1742.680	3776			

p < .05

ตารางที่ 58 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นผู้เรียนต้องมีความสนใจและมีใจรักในสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์จริง ๆ ตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
	นักเรียน กับ นักศึกษา	.04	
นักเรียน กับ อาจารย์	-.09*	.034	.039
นักศึกษา กับ อาจารย์	-.12*	.033	.001

*p= .05

1.32 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไม่ต้องเก่งวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 59) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไม่ต้องเก่งวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์ สูงกว่า กลุ่มอาจารย์ และกลุ่มนิสิต/นักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 60)

ตารางที่ 59 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไม่
ต้องเก่งวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์ตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	41.496	2	20.748	32.660	.000
ภายในกลุ่ม	2397.488	3774	.635		
รวม	2438.984	3776			

$p < .05$

ตารางที่ 60 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไม่ต้อง
เก่งวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์ตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความ แตกต่าง	ความคลาด เคลื่อน	p
	ของ ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	
นักเรียน กับ นักศึกษา	.23*	.029	.000
นักเรียน กับ อาจารย์	-.13*	.040	.004
นักศึกษา กับ อาจารย์	-.10*	.038	.043

* $p = .05$

1.33 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นผู้เรียนคหกรรมศาสตร์ทำให้มีเสน่ห์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 61)

ตารางที่ 61 ผลการเปรียบเทียบประเพณีผู้เรียนคหกรรมศาสตร์ทำให้มีเสน่ห์ตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	.537	2	.269	.474	.622
ภายในกลุ่ม	2137.779	3774	.566		
รวม	2138.317	3776			

p < .05

1.34 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเพณีผู้เรียนคหกรรมศาสตร์ต้องมีความรู้ความสามารถสูง ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 62)

ตารางที่ 62 ผลการเปรียบเทียบประเพณีผู้เรียนคหกรรมศาสตร์ต้องมีความรู้ความสามารถสูงตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2.777	2	1.389	2.286	.102
ภายในกลุ่ม	2292.143	3774	.607		
รวม	2294.920	3776			

p < .05

1.35 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเพณีผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีบุคลิกภาพดี ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 63) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มอาจารย์ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเพณีผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีบุคลิกภาพดี สูงกว่า กลุ่มนิสิต/นักศึกษา และกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 64)

ตารางที่ 63 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มี
บุคลิกภาพดีตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4.029	2	2.015	3.779	.023
ภายในกลุ่ม	2012.038	3774	.533		
รวม	2016.067	3776			

p < .05

ตารางที่ 64 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มี
บุคลิกภาพดีตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	-.03	.026	.555
นักเรียน กับ อาจารย์	-.10*	.037	.023
นักศึกษา กับ อาจารย์	-.07	.035	.119

*p= .05

1.36 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สอนให้คิดอย่างมีเหตุผล ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 65) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สอนให้คิดอย่างมีเหตุผล สูงกว่า กลุ่มอาจารย์ และกลุ่มนิสิต/นักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 66)

ตารางที่ 65 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สอนให้คิดอย่างมีเหตุผลตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4.804	2	2.402	4.876	.008
ภายในกลุ่ม	1858.989	3774	.493		
รวม	1863.792	3776			

p < .05

ตารางที่ 66 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สอนให้คิดอย่างมีเหตุผลตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
	นักเรียน กับ นักศึกษา	.07*	
นักเรียน กับ อาจารย์	.01	.035	.966
นักศึกษา กับ อาจารย์	-.06	.034	.160

*p= .05

1.37 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีมนุษยสัมพันธ์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 67) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีมนุษยสัมพันธ์ สูงกว่า กลุ่มอาจารย์ และกลุ่มนิสิต/นักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 68)

ตารางที่ 67 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มี
มนุษยสัมพันธ์ดีตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	8.928	2	4.464	10.292	.000
ภายในกลุ่ม	1636.968	3774	.434		
รวม	1645.896	3776			

$p < .05$

ตารางที่ 68 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มี
มนุษยสัมพันธ์ดีตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
	นักเรียน กับ นักศึกษา	.11*	
นักเรียน กับ อาจารย์	.05	.033	.271
นักศึกษา กับ อาจารย์	-.05	.032	.243

* $p = .05$

1.38 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการจัดการ ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 69) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่ากลุ่มอาจารย์ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการจัดการ สูงกว่า กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และกลุ่มนิสิต/นักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 70)

ตารางที่ 69 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการจัดการตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3.637	2	1.819	4.472	.011
ภายในกลุ่ม	1535.000	3774	.407		
รวม	1538.638	3776			

p < .05

ตารางที่ 70 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการจัดการตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	.04	.023	.203
นักเรียน กับ อาจารย์	-.05	.032	.354
นักศึกษา กับ อาจารย์	-.09*	.031	.018

*p= .05

1.39 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นคนเฉื่อย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 71) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มอาจารย์ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นคนเฉื่อย สูงกว่า กลุ่มนิสิต/นักศึกษา และกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 72)

ตารางที่ 71 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์
เป็นคนเฉื่อยตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	36.346	2	18.173	24.622	.000
ภายในกลุ่ม	2785.535	3774	.738		
รวม	2821.881	3776			

p < .05

ตารางที่ 72 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นคน
เฉื่อยตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	-.20*	.031	.000
นักเรียน กับ อาจารย์	-.22*	.043	.000
นักศึกษา กับ อาจารย์	-.02	.041	.860

*p= .05

1.40 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นคนละเอียดรอบครอบ ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 73) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มอาจารย์ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นคนละเอียดรอบครอบ สูงกว่า กลุ่มนิสิต/นักศึกษา และกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 74)

ตารางที่ 73 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์
เป็นคนละเอียดรอบคอบตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	5.208	2	2.604	5.362	.005
ภายในกลุ่ม	1832.688	3774	.486		
รวม	1837.896	3776			

p < .05

ตารางที่ 74 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นคนละเอียดรอบคอบตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	-.07*	.025	.014
นักเรียน กับ อาจารย์	-.09*	.035	.040
นักศึกษา กับ อาจารย์	-.02	.033	.894

*p= .05

1.41 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความใฝ่รู้ ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 75) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มอาจารย์ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความใฝ่รู้ สูงกว่า กลุ่มนิสิต/นักศึกษา และกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 76)

ตารางที่ 75 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความใฝ่รู้ตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	9.026	2	4.513	9.881	.000
ภายในกลุ่ม	1723.770	3774	.457		
รวม	1732.796	3776			

p < .05

ตารางที่ 76 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความใฝ่รู้ตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	-.07*	.024	.009
นักเรียน กับ อาจารย์	-.14*	.034	.000
นักศึกษา กับ อาจารย์	-.07	.032	.113

*p= .05

1.42 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 77) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่ากลุ่มอาจารย์ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สูงกว่า กลุ่มนิสิต/นักศึกษา และกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 78)

ตารางที่ 77 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4.728	2	2.364	4.952	.007
ภายในกลุ่ม	1801.649	3774	.477		
รวม	1806.377	3776			

$p < .05$

ตารางที่ 78 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	-.05	.025	.146
นักเรียน กับ อาจารย์	-.11*	.035	.009
นักศึกษา กับ อาจารย์	-.06	.033	.223

* $p = .05$

1.43 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นอาชีพในสาขาคหกรรมศาสตร์เป็นอาชีพที่ไม่ค่อยมีเกียรติเท่าใดนัก ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 79)

ตารางที่ 79 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นอาชีพในสาขาคหกรรมศาสตร์
เป็นอาชีพที่ไม่ค่อยมีเกียรติเท่าใดนักตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.944	2	.972	1.212	.298
ภายในกลุ่ม	3026.682	3774	.802		
รวม	3028.626	3776			

$p < .05$

1.44 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นคนจบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์หางานทำค่อนข้างยาก ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 80) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มนิสิต/นักศึกษา มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นคนจบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์หางานทำค่อนข้างยาก สูงกว่า กลุ่มอาจารย์ และกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 81)

ตารางที่ 80 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นคนจบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์หางานทำค่อนข้างยากตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	13.235	2	6.618	9.475	.000
ภายในกลุ่ม	2635.736	3774	.698		
รวม	2648.971	3776			

$p < .05$

ตารางที่ 81 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นคหกิจวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ทางาน
ทำค่อนข้างยากตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่าง ของ ค่าเฉลี่ย	ความคลาด เคลื่อน มาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	-.13*	.030	.000
นักเรียน กับ อาจารย์	-.09	.042	.087
นักศึกษา กับ อาจารย์	.04	.040	.658

*p= .05

1.45 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นคหกิจวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ส่วนมากจะเป็นแม่บ้านดูแลครอบครัวเท่านั้นไม่สามารถประกอบอาชีพอื่นได้ ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 82) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มนิสิต/นักศึกษา มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นคหกิจวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ส่วนมากจะเป็นแม่บ้านดูแลครอบครัวเท่านั้นไม่สามารถประกอบอาชีพอื่นได้ สูงกว่า กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และกลุ่มอาจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 83)

ตารางที่ 82 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นคหกิจวิชาชีพคหกรรมศาสตร์
ส่วนมากจะเป็นแม่บ้านดูแลครอบครัวเท่านั้นไม่สามารถประกอบอาชีพอื่น
ได้ตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	6.163	2	3.082	3.857	.021
ภายในกลุ่ม	3015.250	3774	.799		
รวม	3021.414	3776			

p < .05

ตารางที่ 83 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นคหกรรมศาสตร์ ส่วนมากจะเป็นแม่บ้านดูแลครอบครัวเท่านั้นไม่สามารถประกอบอาชีพอื่นได้ตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	-.06	.032	.127
นักเรียน กับ อาจารย์	.04	.045	.679
นักศึกษา กับ อาจารย์	.10	.043	.052

*p= .05

1.46 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นคหกรรมศาสตร์สามารถประกอบอาชีพได้ทัดเทียมกับสาขาอื่น ๆ ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 84) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มอาจารย์ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นคหกรรมศาสตร์สามารถประกอบอาชีพได้ทัดเทียมกับสาขาอื่น ๆ สูงกว่า กลุ่มนิสิต/นักศึกษา และกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 85)

ตารางที่ 84 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นคหกรรมศาสตร์สามารถประกอบอาชีพได้ทัดเทียมกับสาขาอื่น ๆ ตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	49.616	2	24.580	46.008	.000
ภายในกลุ่ม	2016.296	3774	.534		
รวม	2065.457	3776			

p < .05

ตารางที่ 85 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นคหกิจวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สามารถประกอบอาชีพได้ทัดเทียมกับสาขาอื่น ๆ ตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	-.18*	.026	.000
นักเรียน กับ อาจารย์	-.33*	.037	.000
นักศึกษา กับ อาจารย์	-.14*	.035	.000

*p= .05

1.47 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นคหกิจวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีรายได้จากการทำงานสูง ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 86) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มอาจารย์ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นคหกิจวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีรายได้จากการทำงานสูง สูงกว่า กลุ่มนิสิต/นักศึกษา และ กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 87)

ตารางที่ 86 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นคหกิจวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีรายได้จากการทำงานสูงตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	20.466	2	10.233	18.816	.000
ภายในกลุ่ม	2016.296	3774	.544		
รวม	2072.935	3776			

p < .05

ตารางที่ 87 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นคนจบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีรายได้
จากการทำงานสูงตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่าง ของ ค่าเฉลี่ย	ความคลาด เคลื่อน มาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	-.12*	.026	.000
นักเรียน กับ อาจารย์	-.21*	.037	.000
นักศึกษา กับ อาจารย์	-.09*	.035	.031

*p= .05

1.48 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นคนจบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มักจะอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานได้ดีระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 88)

ตารางที่ 88 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นคนจบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์
มักจะอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานได้ดีตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.921	2	.960	1.812	.164
ภายในกลุ่ม	2000.772	3774	.530		
รวม	2002.693	3776			

p < .05

1.49 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นคนจบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ทำให้มีโอกาสดำเนินการศึกษาต่อในระดับสูงน้อยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 89)

ตารางที่ 89 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นคหกิจวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ทำให้มีโอกาสในการศึกษาต่อในระดับสูงน้อยตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	.532	2	.266	.405	.667
ภายในกลุ่ม	2479.108	3774	.657		
รวม	2479.640	3776			

p < .05

1.50 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นคหกิจวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้สามารถแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ดี ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 90) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มอาจารย์ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นคหกิจวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้สามารถแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ดี สูงกว่า กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และ กลุ่มนิสิต/นักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 91)

ตารางที่ 90 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นคหกิจวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้สามารถแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ดีตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4.860	2	2.430	4.811	.008
ภายในกลุ่ม	1906.337	3774	.505		
รวม	1911.197	3776			

p < .05

ตารางที่ 91 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นคหกิจวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้สามารถแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ดีตามกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
นักเรียน กับ นักศึกษา	.01	.025	.972
นักเรียน กับ อาจารย์	-.10*	.036	.025
นักศึกษา กับ อาจารย์	-.10*	.034	.011

*p= .05

1.51 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นคหกิจวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้สามารถดูแลครอบครัวได้ดีในอนาคต ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วย F – test พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 92)

ตารางที่ 92 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นคหกิจวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้สามารถดูแลครอบครัวได้ดีในอนาคตตามกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2.787	2	1.393	2.700	.067
ภายในกลุ่ม	1948.113	3774	.516		
รวม	1950.900	3776			

p < .05

2. การเปรียบเทียบตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

2.1 การทดสอบความแตกต่างภาพรวมความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 93) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วย

วิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก มีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์สูงกว่ากลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์น้อย รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุด และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 94)

ตารางที่ 93 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นภาพรวมของคนทั่วไปที่มีต่อคหกรรมศาสตร์ ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3.358	3	1.119	20.657	.000
ภายในกลุ่ม	204.432	3773	.054		
รวม	207.790	3776			

p < .05

ตารางที่ 94 ผลการเปรียบเทียบภายหลังความคิดเห็นของคนทั่วไปที่มีต่อคหกรรมศาสตร์ ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	-.0847*	.01649	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	-.0620*	.01590	.002
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.0032	.01856	.999
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.0227	.00867	.078
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.0879*	.01291	.000

*p= .05

2.2 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นสังคมให้ความสำคัญน้อยไม่เป็นที่นิยมในสังคม ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ด้วย F – test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 95) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มากที่สุด มีความคิดเห็นต่อประเด็นสังคมให้ความสำคัญน้อยไม่เป็นที่นิยมในสังคม สูงกว่ากลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์นมาก รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 96)

ตารางที่ 95 ผลการเปรียบเทียบประเด็นสังคมให้ความสำคัญน้อยไม่เป็นที่นิยมในสังคม ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	38,683	3	12.894	26.906	.000
ภายในกลุ่ม	1808.178	3773	.479		
รวม	1846.861	3776			

p < .05

ตารางที่ 96 ผลการเปรียบเทียบภายหลังความคิดเห็นประเด็นสังคมให้ความสำคัญน้อยไม่เป็นที่นิยมในสังคม ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.36*	.049	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	-.41*	.047	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	-.44*	.055	.000
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.05	.026	.290
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.08	.038	.270

*p= .05

2.3 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 97) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มากที่สุด มีความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย สูงกว่ากลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์น้อย รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 98)

ตารางที่ 97 ผลการเปรียบเทียบประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับผู้หญิงมากกว่าผู้ชายตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	27.865	3	9.288	133.990	.000
ภายในกลุ่ม	2505.036	3773	.664		
รวม	2532.901	3776			

p < .05

ตารางที่ 98 ผลการเปรียบเทียบภายหลังความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับผู้หญิงมากกว่าผู้ชายตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.30*	.058	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.32*	.056	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.41*	.065	.000
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.02	.030	.955
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.11	.045	.142

*p= .05

2.4 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เน้นงานปฏิบัติมากกว่าด้านทฤษฎี/วิชาการ ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 99) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เน้นงานปฏิบัติมากกว่าด้านทฤษฎี/วิชาการ สูงกว่ากลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์นมาก รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 100)

ตารางที่ 99 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เน้นงานปฏิบัติมากกว่าด้านทฤษฎี/วิชาการตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	20.708	3	6.903	14.285	.000
ภายในกลุ่ม	1823.077	3773	.483		
รวม	1843.784	3776			

p < .05

ตารางที่ 100 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เน้นงานปฏิบัติมากกว่าด้านทฤษฎี/วิชาการตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.08	.049	.439
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.13	.047	.053
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.31*	.055	.000
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.05	.026	.282
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.22*	.039	.000

*p= .05

2.5 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เรียนง่ายกว่าสาขาอื่น ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 101) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่ากลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เรียนง่ายกว่าสาขาอื่น สูงกว่ากลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก และคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 102)

ตารางที่ 101 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เรียนง่ายกว่าสาขาอื่นตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	30.873	3	10.291	18.069	.000
ภายในกลุ่ม	2148.899	3773	.570		
รวม	2179.772	3776			

p < .05

ตารางที่ 102 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เรียนง่ายกว่าสาขาอื่นตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.31*	.053	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.37*	.052	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.30*	.060	.000
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.07	.028	.110
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.00	.042	1.000

*p= .05

2.6 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นงานที่ล้าสมัยและโบราณ ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 103) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นงานที่ล้าสมัยและโบราณ สูงกว่ากลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด รองลงมา กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก และคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 104)

ตารางที่ 103 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นงานที่ล้าสมัยและโบราณตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	53.013	3	17.671	24.529	.000
ภายในกลุ่ม	2718.164	3773	.720		
รวม	2771.178	3776			

p < .05

ตารางที่ 104 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นงานที่ล้าสมัยและโบราณตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.38*	.060	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.46*	.058	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.26*	.068	.003
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.08	.032	.117
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	-.12	.047	.076

*p= .05

2.7 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ไม่ซับซ้อน/ไม่ใช่ศาสตร์ชั้นสูงเหมือนศาสตร์อื่น ๆ ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 105) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ไม่ซับซ้อน/ไม่ใช่ศาสตร์ชั้นสูงเหมือนศาสตร์อื่น ๆ สูงกว่ากลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มารองลงมาคือ กลุ่มที่รู้จัก คหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 106)

ตารางที่ 105 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ไม่ซับซ้อน/ไม่ใช่ศาสตร์ชั้นสูงเหมือนศาสตร์อื่น ๆ ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	19.964	3	6.655	11.858	.000
ภายในกลุ่ม	2117.402	3773	.561		
รวม	2137.367	3776			

p < .05

ตารางที่ 106 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ไม่ซับซ้อน/ไม่ใช่ศาสตร์ชั้นสูงเหมือนศาสตร์อื่น ๆ ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.16*	.053	.023
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.26*	.051	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.15	.060	.085
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.10*	.028	.005
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	-.01	.042	.996

*p= .05

2.8 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สามารถเรียนรู้ได้เองจากพ่อแม่และหนังสือ ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 107) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์สามารถเรียนรู้ได้เองจากพ่อแม่และหนังสือ สูงกว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยรองลงมาคือ กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุดตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 108)

ตารางที่ 107 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สามารถเรียนรู้ได้เองจากพ่อแม่และหนังสือตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	17.125	3	5.708	9.737	.000
ภายในกลุ่ม	2211.909	3773	.586		
รวม	2229.035	3776			

p < .05

ตารางที่ 108 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สามารถเรียนรู้ได้เองจากพ่อแม่และหนังสือตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.11	.054	.285
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.21*	.052	.001
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.24*	.061	.002
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.11*	.029	.003
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.13*	.042	.025

*p= .05

2.9 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นวิชาเลือกมากกว่าวิชาบังคับในระดับมัธยมศึกษา ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 109) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นวิชาเลือกมากกว่าวิชาบังคับในระดับมัธยมศึกษา สูงกว่ากลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มากตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 110)

ตารางที่ 109 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นวิชาเลือกมากกว่าวิชาบังคับในระดับมัธยมศึกษาตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	8.007	3	2.669	4.739	.003
ภายในกลุ่ม	2125.030	3773	.563		
รวม	2133.036	3776			

p < .05

ตารางที่ 110 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นวิชาเลือกมากกว่าวิชาบังคับในระดับมัธยมศึกษาตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.18*	.053	.008
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.13	.051	.096
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.19*	.060	.020
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	-.05	.028	.303
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.01	.042	.999

*p= .05

2.10 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไม่ควรเป็นหลักสูตรในระดับมหาวิทยาลัย ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 111) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไม่ควรเป็นหลักสูตรในระดับมหาวิทยาลัย สูงกว่ากลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 112)

ตารางที่ 111 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไม่ควรเป็นหลักสูตรในระดับมหาวิทยาลัยตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	21.799	3	7.266	9.535	.000
ภายในกลุ่ม	2875.244	3773	.762		
รวม	2897.044	3776			

p < .05

ตารางที่ 112 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไม่ควรเป็นหลักสูตรในระดับมหาวิทยาลัยตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.32*	.062	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.29*	.060	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.23*	.070	.010
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	-.04	.033	.761
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	-.09	.048	.348

*p= .05

2.11 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นหลักสูตรระยะสั้นเรียนตามความสนใจ ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 113) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นหลักสูตรระยะสั้นเรียนตามความสนใจ สูงกว่ากลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก รองลงมาคือ กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุดตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 114)

ตารางที่ 113 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นหลักสูตรระยะสั้นเรียนตามความสนใจตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	9.933	3	3.311	5.437	.001
ภายในกลุ่ม	2295.442	3773	.609		
รวม	2307.375	3776			

p < .05

ตารางที่ 114 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นหลักสูตรระยะสั้นเรียนตามความสนใจตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.21*	.055	.003
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.19*	.053	.005
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.13	.062	.219
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	-.02	.029	.951
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	-.08	.043	.371

*p= .05

2.12 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนงานฝีมือ/งานประดิษฐ์/เย็บปักถักร้อย ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 115) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนงานฝีมือ/งานประดิษฐ์/เย็บปักถักร้อย สูงกว่ากลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุดตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 116)

ตารางที่ 115 ผลการเปรียบเทียบประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนงานฝีมือ/งานประดิษฐ์/เย็บปักถักร้อยตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	33.085	3	11.028	19.709	.000
ภายในกลุ่ม	2111.293	3773	.560		
รวม	2144.379	3776			

p < .05

ตารางที่ 116 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนงานฝีมือ/งานประดิษฐ์/เย็บปักถักร้อยตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.19*	.053	.005
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.31*	.051	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.38*	.060	.000
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.12*	.028	.001
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.19*	.041	.000

*p= .05

2.13 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนทำอาหาร ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 117) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนทำอาหาร สูงกว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 118)

ตารางที่ 117 ผลการเปรียบเทียบประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนทำอาหารตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	17.494	3	5.831	11.629	.000
ภายในกลุ่ม	1891.985	3773	.501		
รวม	1909.479	3776			

p < .05

ตารางที่ 118 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนทำอาหาร ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.03	.050	.945
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.09	.048	.321
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.17*	.056	.030
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.12*	.026	.000
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.20*	.039	.000

*p= .05

2.14 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นการเรียนตัดเย็บเสื้อผ้า ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 119) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่ากลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นการเรียนตัดเย็บเสื้อผ้า สูงกว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มารองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุดตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 120)

ตารางที่ 119 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นการเรียนตัดเย็บเสื้อผ้าตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	34.802	3	11.601	21.679	.000
ภายในกลุ่ม	2018.935	3773	.535		
รวม	2053.736	3776			

p < .05

ตารางที่ 120 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นการเรียนตัดเย็บเสื้อผ้าตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.04	.052	.874
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.19*	.050	.002
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.32*	.058	.000
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.15*	.027	.000
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.28*	.041	.000

*p= .05

2.15 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนงานแม่บ้านแม่เรือน ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 121) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อ**ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนงานแม่บ้านแม่เรือน** สูงกว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุดตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 122)

ตารางที่ 121 ผลการเปรียบเทียบประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนงานแม่บ้านแม่เรือนตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	26.256	3	8,752	16.074	.000
ภายในกลุ่ม	2054.261	3773	.544		
รวม	2080.517	3776			

p < .05

ตารางที่ 122 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนงานแม่บ้านแม่เรือนตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.04	.052	.924
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.16*	.050	.017
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.28*	.059	.000
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.12*	.027	.000
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.24*	.041	.000

*p= .05

2.16 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่น่าภาคภูมิใจ ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 123) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่น่าภาคภูมิใจ สูงกว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก รองลงมา คือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 124)

ตารางที่ 123 ผลการเปรียบเทียบประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่น่าภาคภูมิใจตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	33.017	3	11.006	24.866	.000
ภายในกลุ่ม	1669.903	3773	.443		
รวม	1702.920	3776			

p < .05

ตารางที่ 124 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่น่าภาคภูมิใจตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.09	.047	.286
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.23*	.045	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.34*	.053	.000
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.14*	.025	.000
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.25*	.037	.000

*p= .05

2.17 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นเนื้อหาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สามารถใช้ในการดำรงชีวิตได้ดี ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 125) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นเนื้อหาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สามารถใช้ในการดำรงชีวิตได้ดี สูงกว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 126)

ตารางที่ 125 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นเนื้อหาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สามารถใช้ในการดำรงชีวิตได้ดีตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	20.235	3	6.745	13.983	.000
ภายในกลุ่ม	1820.069	3773	.482		
รวม	1840.304	3776			

p < .05

ตารางที่ 126 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นเนื้อหาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สามารถใช้ในการดำรงชีวิตได้ดีตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.01*	.049	.994
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.12	.047	.095
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.24*	.055	.000
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.11*	.026	.001
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.22*	.039	.000

*p= .05

2.18 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน ชุมชนและสังคม ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 127) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน ชุมชนและสังคม สูงกว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 128)

ตารางที่ 127 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน ชุมชนและสังคม ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	28.576	3	9.525	25.036	.000
ภายในกลุ่ม	1435.482	3773	.380		
รวม	1464.058	3776			

p < .05

ตารางที่ 128 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน ชุมชนและสังคมตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.12	.044	.052
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.26*	.042	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.30*	.049	.000
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.14*	.023	.052
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.18*	.034	.000

*p= .05

2.19 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่มีส่วนช่วยพัฒนาบุคคล ครอบครัว สังคมและประเทศชาติได้เท่ากับอาชีพอื่น ๆ ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 129) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่มีส่วนช่วยพัฒนาบุคคล ครอบครัว สังคมและประเทศชาติได้เท่ากับอาชีพอื่น ๆ สูงกว่ากลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 130)

ตารางที่ 129 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่มีส่วนช่วยพัฒนาบุคคล ครอบครัว สังคมและประเทศชาติได้เท่ากับอาชีพอื่น ๆ ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	27.076	3	9.025	23.422	.000
ภายในกลุ่ม	1453.859	3773	.385		
รวม	1480.935	3776			

p < .05

ตารางที่ 130 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่มีส่วนช่วยพัฒนาบุคคล ครอบครัว สังคมและประเทศชาติได้เท่ากับอาชีพอื่น ๆ ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.00	.044	1.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.17*	.042	.001
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.20*	.049	.001
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.17*	.023	.000
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.20*	.034	.000

*p= .05

2.20 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 131) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ สูงกว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 132)

ตารางที่ 131 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	31.876	3	10.625	22.470	.000
ภายในกลุ่ม	1784.086	3773	.473		
รวม	1815.962	3776			

p < .05

ตารางที่ 132 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.11	.049	.185
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.26*	.047	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.31*	.055	.000
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.15*	.026	.000
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.20*	.038	.000

*p= .05

2.21 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่ช่วยอนุรักษ์และสืบทอดศิลปและวัฒนธรรมไทย ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 133) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่ช่วยอนุรักษ์และสืบทอดศิลปและวัฒนธรรมไทย สูงกว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 134)

ตารางที่ 133 ผลการเปรียบเทียบประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่ช่วยอนุรักษ์และสืบทอดศิลปและวัฒนธรรมไทยตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	18.308	3	6.103	14.208	.000
ภายในกลุ่ม	1620.622	3773	.430		
รวม	1638.930	3776			

p < .05

ตารางที่ 134 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่ช่วยอนุรักษ์และสืบทอดศิลปและวัฒนธรรมไทยตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	-.04	.046	.874
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.07	.045	.490
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.18*	.052	.007
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.11*	.024	.000
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.22*	.036	.000

*p= .05

2.22 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่แสดงเอกลักษณ์ของชาติและภูมิปัญญา ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 135) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่แสดงเอกลักษณ์ของชาติและภูมิปัญญา สูงกว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 136)

ตารางที่ 135 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่แสดงเอกลักษณ์ของชาติและภูมิปัญญาตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	15.247	3	5.082	10.875	.000
ภายในกลุ่ม	1763.261	3773	.467		
รวม	1778.508	3776			

p < .05

ตารางที่ 136 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่แสดงเอกลักษณ์ของชาติและภูมิปัญญาตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.02	.048	.985
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.11	.047	.152
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.21*	.055	.002
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.09*	.025	.007
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.19*	.038	.000

*p= .05

2.23 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่สามารถนำไปใช้งานได้จริง ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 137) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่สามารถนำไปใช้งานได้จริง สูงกว่ากลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 138)

ตารางที่ 137 ผลการเปรียบเทียบประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่สามารถนำไปใช้งานได้จริงตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	61.792	3	20.57	22.194	.000
ภายในกลุ่ม	3501.567	3773	.928		
รวม	3563.359	3776			

p < .05

ตารางที่ 138 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่สามารถนำไปใช้งานได้จริง ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.46*	.068	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.48*	.066	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.26*	.077	.008
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.02	.036	.938
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	-.19*	.053	.005

*p= .05

2.24 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่ไม่เหมาะในการนำไปประกอบอาชีพ ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 139) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่ไม่เหมาะในการนำไปประกอบอาชีพ สูงกว่ากลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 140)

ตารางที่ 139 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่ไม่เหมาะในการนำไปประกอบอาชีพตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	61.306	3	20.435	21.236	.000
ภายในกลุ่ม	3630.733	3773	.962		
รวม	3692.039	3776			

p < .05

ตารางที่ 140 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่ไม่เหมาะในการนำไปประกอบอาชีพตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.48*	.069	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.52*	.067	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.39*	.078	.000
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.04	.037	.783
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	-.10	.054	.371

*p= .05

2.25 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่เครียดสนุก ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 141) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อ**ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่เครียดสนุก** สูงกว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 142)

ตารางที่ 141 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่เครียดสนุกตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	14.151	3	4.717	9.069	.000
ภายในกลุ่ม	1962.476	3773	.520		
รวม	1976.626	3776			

p < .05

ตารางที่ 142 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่เครียดสนุกตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.02	.051	.980
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.13	.049	.064
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.18*	.058	.023
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.11*	.027	.001
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.16*	.040	.002

*p= .05

2.26 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่สร้างและผลิตสิ่งอุปโภคบริโภคที่ดีมีคุณภาพ ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 143) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่สร้างและผลิตสิ่งอุปโภคบริโภคที่ดีมีคุณภาพ สูงกว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 144)

ตารางที่ 143 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่สร้างและผลิตสิ่งอุปโภค บริโภคที่ดีมีคุณภาพตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	25.288	3	8.429	18.806	.000
ภายในกลุ่ม	1691.203	3773	.448		
รวม	1716.491	3776			

p < .05

ตารางที่ 144 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่สร้างและผลิตสิ่งอุปโภค บริโภคที่ดีมีคุณภาพตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	-.06	.047	.656
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.03	.046	.907
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.22*	.053	.001
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.09*	.025	.003
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.28*	.037	.000

*p= .05

2.27 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นคนเก่งมักไม่เลือกเรียนคหกรรมศาสตร์ ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 145) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นคนเก่งมักไม่เลือกเรียนคหกรรมศาสตร์ สูงกว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 146)

ตารางที่ 145 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นคนเก่งมักไม่เลือกเรียนคหกรรมศาสตร์ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	7.830	3	2.610	3.538	.014
ภายในกลุ่ม	2783.276	3773	.738		
รวม	2791.106	3776			

p < .05

ตารางที่ 146 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นคนเก่งมักไม่เลือกเรียนคหกรรมศาสตร์ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.02	.061	.994
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.11	.059	.308
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.05	.068	.915
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.09*	.032	.035
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.03	.048	.931

*p= .05

2.28 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นจะไม่แนะนำให้เพื่อน/ญาติพี่น้อง/ลูก/หลานเรียนคหกรรมศาสตร์ ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 147) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นจะไม่แนะนำให้เพื่อน/ญาติพี่น้อง/ลูก/หลานเรียนคหกรรมศาสตร์ สูงกว่ากลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 148)

ตารางที่ 147 ผลการเปรียบเทียบประเด็นจะไม่แนะนำให้เพื่อน/ญาติพี่น้อง/ลูก/หลานเรียนคหกรรมศาสตร์ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	34.009	3	11.336	14.196	.000
ภายในกลุ่ม	3012.894	3773	.799		
รวม	3046.903	3776			

p < .05

ตารางที่ 148 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นจะไม่แนะนำให้เพื่อน/ญาติพี่น้อง/ลูก/หลานเรียนคหกรรมศาสตร์ ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.32*	.063	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.34*	.061	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.16	.071	.171
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.03	.033	.893
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	-.16*	.050	.019

*p= .05

2.29 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นสาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับคนที่เตรียมเป็นแม่บ้านแม่เรือน ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 149) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นสาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับคนที่เตรียมเป็นแม่บ้านแม่เรือน สูงกว่ากลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 150)

ตารางที่ 149 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นสาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับคนที่เตรียมเป็นแม่บ้านแม่เรือน

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	47.459	3	15.820	22.378	.000
ภายในกลุ่ม	2667.297	3773	.707		
รวม	2714.756	3776			

p < .05

ตารางที่ 150 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นสาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับคนที่เตรียมเป็นแม่บ้านแม่เรือน

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.38*	.060	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.42*	.057	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.22*	.067	.011
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.04	.031	.587
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	-.15*	.047	.012

*p= .05

2.30 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นสาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับผู้เรียนที่ไม่ชอบท่องตำรา ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 151) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นสาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับผู้เรียนที่ไม่ชอบท่องตำรา สูงกว่ากลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 152)

ตารางที่ 151 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นประเด็นสาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับผู้เรียนที่ไม่ชอบท่องตำราตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	26.478	3	8.826	13.473	.000
ภายในกลุ่ม	2471.016	3773	.655		
รวม	2497.493	3776			

p < .05

ตารางที่ 152 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นสาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับผู้เรียนที่ไม่ชอบท่องตำราตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.25*	.057	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.29*	.055	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.10	.065	.453
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.03	.030	.761
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	-.15*	.045	.012

*p= .05

2.31 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นผู้เรียนต้องมีความสนใจและมีใจรักในสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์จริง ๆ ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 153) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นผู้เรียนต้องมีความสนใจและมีใจรักในสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์จริง ๆ สูงกว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 154)

ตารางที่ 153 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นผู้เรียนต้องมีความสนใจและมีใจรักในสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์จริง ๆ ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	20.349	3	6.783	14.859	.000
ภายในกลุ่ม	1722.331	3773	.456		
รวม	1742.680	3776			

p < .05

ตารางที่ 154 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นผู้เรียนต้องมีความสนใจและมีใจรักในสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์จริง ๆ ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.08	.048	.393
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.17*	.046	.004
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.29*	.054	.000
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.09*	.025	.008
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.21*	.037	.000

*p= .05

2.32 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไม่ต้องเก่งวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์ ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 155) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไม่ต้องเก่งวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์ สูงกว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด และ กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 156)

ตารางที่ 155 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไม่ต้องเก่งวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	14.412	3	4.804	7.476	.000
ภายในกลุ่ม	2424.572	3773	.643		
รวม	2438.984	3776			

p < .05

ตารางที่ 156 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไม่ต้องเก่งวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.14	.057	.120
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.22*	.055	.001
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.22*	.064	.009
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.09*	.030	.035
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.08	.044	.348

*p= .05

2.33 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นผู้เรียนคหกรรมศาสตร์ทำให้มีเสน่ห์ ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 157) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นผู้เรียนคหกรรมศาสตร์ทำให้มีเสน่ห์ สูงกว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 158)

ตารางที่ 157 ผลการเปรียบเทียบประเด็นผู้เรียนคหกรรมศาสตร์ทำให้มีเสน่ห์ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	27.216	3	9.072	16.214	.000
ภายในกลุ่ม	2111.101	3773	.560		
รวม	2138.317	3776			

p < .05

ตารางที่ 158 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นผู้เรียนคหกรรมศาสตร์ทำให้มีเสน่ห์ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.19*	.053	.007
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.29*	.051	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.35*	.060	.000
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.11*	.028	.003
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.16*	.041	.002

*p= .05

2.34 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นผู้เรียนคหกรรมศาสตร์ต้องมีความรู้ความสามารถสูง ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 159) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นผู้เรียนคหกรรมศาสตร์ต้องมีความรู้ความสามารถสูง สูงกว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มารองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด และ กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 160)

ตารางที่ 159 ผลการเปรียบเทียบประเด็นผู้เรียนคหกรรมศาสตร์ต้องมีความรู้ความสามารถสูง_ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	29.034	2	9.678	16.115	.000
ภายในกลุ่ม	2265.885	3774	.601		
รวม	2294.920	3776			

p < .05

ตารางที่ 160 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นผู้เรียนคหกรรมศาสตร์ต้องมีความรู้ความสามารถสูง ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.20*	.055	.004
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.32*	.053	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.31*	.062	.000
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.12*	.029	.001
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.11	.043	.090

*p= .05

2.35 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีบุคลิกภาพดี ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 161) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีบุคลิกภาพดี สูงกว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 162)

ตารางที่ 161 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีบุคลิกภาพดีตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	17.513	3	5.838	11.021	.000
ภายในกลุ่ม	1998.554	3773	.530		
รวม	2016.067	3776			

p < .05

ตารางที่ 162 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีบุคลิกภาพดีตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.13	.052	.091
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.22*	.050	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.27*	.058	.000
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.09*	.027	.011
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.14*	.040	.008

*p= .05

2.36 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สอนให้คิดอย่างมีเหตุผล ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 163) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่ากลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สอนให้คิดอย่างมีเหตุผล สูงกว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 164)

ตารางที่ 163 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สอนให้คิดอย่างมีเหตุผลตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	26.805	3	8.935	18.352	.000
ภายในกลุ่ม	1836.978	3773	.487		
รวม	1863.792	3776			

p < .05

ตารางที่ 164 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สอนให้คิดอย่างมีเหตุผลตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.19*	.049	.001
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.30*	.048	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.34*	.056	.000
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.10*	.026	.001
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.15*	.039	.002

*p= .05

2.37 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีมนุษยสัมพันธ์ดี ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 165) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่ากลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีมนุษยสัมพันธ์ดี สูงกว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 166)

ตารางที่ 165 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีมนุษยสัมพันธ์ดีตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	10.686	3	3.562	8.219	.000
ภายในกลุ่ม	1635.209	3773	.433		
รวม	1645.896	3776			

p < .05

ตารางที่ 166 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีมนุษยสัมพันธ์ดีตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.07	.047	.581
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.14*	.045	.021
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.20*	.052	.002
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.08*	.025	.024
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.14*	.037	.003

*p= .05

2.38 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการจัดการ ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 167) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการจัดการ สูงกว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 168)

ตารางที่ 167 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการจัดการตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	10.309	3	3.436	8.483	.000
ภายในกลุ่ม	1528.329	3773	.405		
รวม	1538.638	3776			

p < .05

ตารางที่ 168 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการจัดการตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.03	.045	.950
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.11	.043	.087
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.17*	.051	.010
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.08*	.024	.005
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.14*	.035	.001

*p= .05

2.39 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นคนเฉื่อย ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 169) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นคนเฉื่อย สูงกว่ากลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 170)

ตารางที่ 169 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นคนเฉื่อยตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	31.246	3	10.415	14.082	.000
ภายในกลุ่ม	2790.635	3773	.740		
รวม	2821.881	3776			

p < .05

ตารางที่ 170 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นคนเฉื่อยตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.27*	.061	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.31*	.059	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.11	.069	.451
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.04	.032	.733
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	-.16*	.048	.009

*p= .05

2.40 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นคนละเอียดรอบคอบ ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 171) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่ากลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นคนละเอียดรอบคอบ สูงกว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 172)

ตารางที่ 171 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นคนละเอียดรอบคอบตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	10.198	3	3.399	7.017	.000
ภายในกลุ่ม	1827.698	3773	.484		
รวม	1837.896	3776			

p < .05

ตารางที่ 172 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นคนละเอียดรอบคอบตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.00	.049	1.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.05	.048	.776
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.17*	.055	.024
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.05	.026	.262
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.17*	.039	.000

*p= .05

2.41 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความใฝ่รู้ ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 173) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่ากลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความใฝ่รู้ สูงกว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 174)

ตารางที่ 173 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความใฝ่รู้ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	9.541	3	3.180	6.963	.000
ภายในกลุ่ม	1723.256	3773	.457		
รวม	1732.796	3776			

p < .05

ตารางที่ 174 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความใฝ่รู้ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.00	.048	1.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.09	.046	.298
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.14	.054	.076
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.09*	.025	.006
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.14*	.037	.003

*p= .05

2.42 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 175) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สูงกว่ากลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดและกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 176)

ตารางที่ 175 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	9.412	3	3.137	6.587	.000
ภายในกลุ่ม	1796.965	3773	.476		
รวม	1806.377	3776			

p < .05

ตารางที่ 176 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	-.10	.049	.211
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	-.05	.047	.788
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.06	.055	.757
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.06	.026	.198
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.16*	.038	.000

*p= .05

2.43 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นอาชีพในสาขาคหกรรมศาสตร์เป็นอาชีพที่ไม่ค่อยมีเกียรติเท่าใดนัก ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ด้วย F – test พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 177) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นอาชีพในสาขาคหกรรมศาสตร์เป็นอาชีพที่ไม่ค่อยมีเกียรติเท่าใดนัก สูงกว่ากลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 178)

ตารางที่ 177 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นอาชีพในสาขาคหกรรมศาสตร์เป็นอาชีพที่ไม่ค่อยมีเกียรติเท่าใดนักตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	38.640	3	12.880	16.253	.000
ภายในกลุ่ม	2989.986	3773	.792		
รวม	3028.626	3776			

p < .05

ตารางที่ 178 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นอาชีพในสาขาคหกรรมศาสตร์เป็นอาชีพที่ไม่ค่อยมีเกียรติเท่าใดนัก ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.27*	.063	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.27*	.061	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.02	.071	.997
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.00	.033	1.000
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	-.25*	.049	.000

*p= .05

2.44 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นคหกิจวิชาชีพคหกรรมศาสตร์หางานทำค่อนข้างยาก ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 179) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่ากลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นคหกิจวิชาชีพคหกรรมศาสตร์หางานทำค่อนข้างยาก สูงกว่ากลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 180)

ตารางที่ 179 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นคหกิจวิชาชีพคหกรรมศาสตร์หางานทำค่อนข้างยาก

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	23.104	3	7.701	11.066	.000
ภายในกลุ่ม	2625.867	3773	.696		
รวม	2648.971	3776			

p < .05

ตารางที่ 180 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นคหกิจวิชาชีพคหกรรมศาสตร์หางานทำค่อนข้างยากตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.26*	.059	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.22*	.057	.002
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.07	.067	.811
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	-.04	.031	.660
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	-.20*	.046	.000

*p= .05

2.45 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นคนจบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ส่วนมากจะเป็นแม่บ้านดูแลครอบครัวเท่านั้นไม่สามารถประกอบอาชีพอื่นได้ ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 181) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นคนจบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ส่วนมากจะเป็นแม่บ้านดูแลครอบครัวเท่านั้นไม่สามารถประกอบอาชีพอื่นได้ สูงกว่ากลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 182)

ตารางที่ 181 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นคนจบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ส่วนมากจะเป็นแม่บ้านดูแลครอบครัวเท่านั้นไม่สามารถประกอบอาชีพอื่นได้ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	45.210	3	15.070	19.105	.000
ภายในกลุ่ม	2976.203	3773	.789		
รวม	3021.414	3776			

p < .05

ตารางที่ 182 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นคนจบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ส่วนมากจะเป็นแม่บ้านดูแลครอบครัวเท่านั้นไม่สามารถประกอบอาชีพอื่นได้ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.36*	.063	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.33*	.061	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.10	.071	.563
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	-.03	.033	.850
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	-.26*	.049	.000

*p= .05

2.46 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นคหกรรมวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สามารถประกอบอาชีพได้ทัดเทียมกับสาขาอื่น ๆ ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 183) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นคหกรรมวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สามารถประกอบอาชีพได้ทัดเทียมกับสาขาอื่น ๆ สูงกว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 184)

ตารางที่ 183 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นคหกรรมวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สามารถประกอบอาชีพได้ทัดเทียมกับสาขาอื่น ๆ ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	29.616	3	9.872	18.296	.000
ภายในกลุ่ม	2035.841	3773	.540		
รวม	2065.457	3776			

p < .05

ตารางที่ 184 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นคหกรรมวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สามารถประกอบอาชีพได้ทัดเทียมกับสาขาอื่น ๆ ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.13	.052	.117
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.23*	.050	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.36*	.059	.000
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.10*	.027	.002
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.24*	.041	.000

*p= .05

2.47 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นคหจววิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีรายได้จากการทำงานสูง ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 185) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่ากลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นคหจววิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีรายได้จากการทำงานสูง สูงกว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 186)

ตารางที่ 185 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นคหจววิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีรายได้จากการทำงานสูงตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	28.470	3	9.490	17.513	.000
ภายในกลุ่ม	2044.465	3773	.542		
รวม	2072.935	3776			

p < .05

ตารางที่ 186 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นคหจววิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีรายได้จากการทำงานสูงตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.14	.052	.069
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.26*	.050	.000
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.33*	.059	.000
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.12*	.027	.000
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.19*	.041	.000

*p= .05

2.48 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นคนจบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มักจะอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานได้ดี ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 187) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นคนจบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มักจะอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานได้ดี สูงกว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 188)

ตารางที่ 187 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นคนจบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มักจะอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานได้ดีตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	8.637	3	2,879	5.447	.001
ภายในกลุ่ม	1994.056	3773	.529		
รวม	2002.693	3776			

p < .05

ตารางที่ 188 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นคนจบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มักจะอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานได้ดี ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.18*	.051	.007
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.19*	.050	.002
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.21*	.058	.004
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.01	.027	.964
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.03	.040	.911

*p= .05

2.49 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นคหกรรมวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ทำให้มีโอกาสในการศึกษาต่อในระดับสูงน้อย ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่189) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นคหกรรมวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ทำให้มีโอกาสในการศึกษาต่อในระดับสูงน้อย สูงกว่ากลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 190)

ตารางที่ 189 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นคหกรรมวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทำให้มีโอกาสในการศึกษาต่อในระดับสูงน้อยตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	15.758	3	5.253	8.043	.000
ภายในกลุ่ม	24.63.882	3773	.653		
รวม	2479.640	3776			

p < .05

ตารางที่ 190 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นคหกรรมวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ทำให้มีโอกาสในการศึกษาต่อในระดับสูงน้อย ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.23*	.057	.001
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.19*	.055	.010
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.07*	.064	.772
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	-.04	.030	.612
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	-.16*	.045	.006

*p= .05

2.50 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นคนจบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้สามารถแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ดี ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 191) และเมื่อทำการเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อประเด็นคนจบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้สามารถแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ดี สูงกว่า กลุ่มที่รู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาก รองลงมาคือกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อย และกลุ่มที่รู้จักคหกรรมศาสตร์น้อยที่สุด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 192)

ตารางที่ 191 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นคนจบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้สามารถแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ดีตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	9.229	3	3.076	6.102	.000
ภายในกลุ่ม	1901.968	3773	.504		
รวม	1911.197	3776			

p < .05

ตารางที่ 192 ผลการเปรียบเทียบภายหลังประเด็นคนจบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้สามารถแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ดี ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

การเปรียบเทียบระหว่าง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	p
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักมาก	.11	.050	.198
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อย	.17*	.049	.006
รู้จักมากที่สุด กับ รู้จักน้อยที่สุด	.20*	.057	.007
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อย	.06	.026	.126
รู้จักมาก กับ รู้จักน้อยที่สุด	.09	.039	.168

*p= .05

2.51 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นคหกรรมศาสตร์ช่วยให้สามารถดูแลครอบครัวได้ดีในขนาด ตามการรู้จักวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้วย F – test พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 193)

ตารางที่ 193 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นประเด็นคหกรรมศาสตร์ช่วยให้สามารถดูแลครอบครัวได้ดีในขนาด ตามการรู้จักคหกรรมศาสตร์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2.972	3	.991	1.919	.124
ภายในกลุ่ม	1947.928	3773	.516		
รวม	1950.900	3776			

p < .05

3. การเปรียบเทียบตามเพศ

3.1 การทดสอบความแตกต่างภาพรวมความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิง (\bar{X} =2.66) มีระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์สูงกว่าเพศชาย (\bar{X} =2.63) (ตารางที่ 194)

ตารางที่ 194 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยภาพลักษณ์คหกรรมศาสตร์โดยรวมตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ภาพรวม	2.63	.236	2.66	.232	-.4257	.000*

p < .05

3.2 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นสังคมให้ความสำคัญน้อยไม่เป็นที่นิยมในสังคม ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นสังคมให้ความสำคัญน้อยไม่เป็นที่นิยมในสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 195)

ตารางที่ 195 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นสังคมให้ความสำคัญน้อยไม่เป็นที่นิยมในสังคม ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นสังคมให้ความสำคัญน้อยไม่เป็นที่นิยมในสังคม	2.85	.701	2.83	.698	1.033	.302*

p < .05

3.3 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 196)

ตารางที่ 196 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นสังคมให้ความสำคัญน้อยไม่เป็นที่นิยมในสังคม	2.90	.834	2.88	.807	.784	.433*

p < .05

3.4 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เน้นงานปฏิบัติมากกว่าด้านทฤษฎี/วิชาการ ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เน้นงานปฏิบัติมากกว่าด้านทฤษฎี/วิชาการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 197)

ตารางที่ 197 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เน้นงานปฏิบัติมากกว่าด้านทฤษฎี/วิชาการ ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เน้นงานปฏิบัติมากกว่าด้านทฤษฎี/วิชาการ	3.12	.701	3.15	.697	-1.328	.184

p < .05

3.5 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่เรียนง่ายกว่าสาขาอื่น ๆ ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่เรียนง่ายกว่าสาขาอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 198)

ตารางที่ 198 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่เรียนง่ายกว่าสาขาอื่น ๆ ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่เรียนง่ายกว่าสาขาอื่น ๆ	2.87	.758	2.83	.761	1.633	.102

p < .05

3.6 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นงานที่ล้าสมัยและโบราณตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นงานที่ล้าสมัยและโบราณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชาย (\bar{X} =2.51) มีระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์สูงกว่าเพศหญิง(\bar{X} =2.39) (ตารางที่ 199)

ตารางที่ 199 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นงานที่ล้าสมัยและโบราณ ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นงานที่ล้าสมัยและโบราณ	2.51	.878	2.39	.837	4.189	.000*

p < .05

3.7 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ไม่ซับซ้อน/ไม่ใช่ศาสตร์ชั้นสูงเหมือนศาสตร์อื่น ๆ ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ไม่ซับซ้อน/ไม่ใช่ศาสตร์ชั้นสูงเหมือนศาสตร์อื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 200)

ตารางที่ 200 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ไม่ซับซ้อน/ไม่ใช่ศาสตร์ชั้นสูงเหมือนศาสตร์อื่น ๆ ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ไม่ซับซ้อน/ไม่ใช่ศาสตร์ชั้นสูงเหมือนศาสตร์อื่น ๆ	2.83	.752	2.79	.752	1.361	.173

p < .05

3.8 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สามารถเรียนรู้ได้เองจากพ่อแม่และหนังสือ ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สามารถเรียนรู้ได้เองจากพ่อแม่และหนังสือ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 201)

ตารางที่ 201 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สามารถเรียนรู้ได้เองจากพ่อแม่และหนังสือ ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สามารถเรียนรู้ได้เองจากพ่อแม่และหนังสือ	2.93	.764	2.90	.771	1.052	.293

p < .05

3.9 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นวิชาเลือกมากกว่าวิชาบังคับในระดับมัธยมศึกษา ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นวิชาเลือกมากกว่าวิชาบังคับในระดับมัธยมศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 202)

ตารางที่ 202 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นวิชาเลือกมากกว่าวิชาบังคับในระดับมัธยมศึกษา ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นวิชาเลือกมากกว่าวิชาบังคับในระดับมัธยมศึกษา	2.97	.747	2.93	.755	1.580	.114

p < .05

3.10 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไม่ควรเป็นหลักสูตรในระดับมหาวิทยาลัย ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไม่ควรเป็นหลักสูตรในระดับมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชาย (\bar{X} =2.55) มีระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์สูงกว่าเพศหญิง(\bar{X} =2.43) (ตารางที่ 203)

ตารางที่ 203 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไม่ควรเป็นหลักสูตรในระดับมหาวิทยาลัย ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไม่ควรเป็นหลักสูตรในระดับมหาวิทยาลัย	2.55	.880	2.43	.869	4.259	.000*

p < .05

3.11 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นหลักสูตรระยะสั้นเรียนตามความสนใจ ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นหลักสูตรระยะสั้นเรียนตามความสนใจ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 204)

ตารางที่ 204 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นหลักสูตรระยะสั้นเรียนตามความสนใจ ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นหลักสูตรระยะสั้นเรียนตามความสนใจ	2.84	.797	2.86	.770	-.828	.408

p < .05

3.12 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนงานฝีมือ/งานประดิษฐ์/เย็บปักถักร้อย ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนงานฝีมือ/งานประดิษฐ์/เย็บปักถักร้อย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 205)

ตารางที่ 205 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนงานฝีมือ/งานประดิษฐ์/เย็บปักถักร้อย ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนงานฝีมือ/งานประดิษฐ์/เย็บปักถักร้อย	3.03	.778	3.09	.733	-2.414	.016

p < .05

3.13 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนทำอาหาร ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนทำอาหาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิง ($\bar{X} = 3.18$) มีระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์สูงกว่าเพศชาย ($\bar{X} = 3.07$) (ตารางที่ 206)

ตารางที่ 206 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนทำอาหาร ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนทำอาหาร	3.07	.728	3.18	.695	-4.537	.000*

p < .05

3.14 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรเป็นการเรียนตัดเย็บเสื้อผ้า ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนตัดเย็บเสื้อผ้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิง ($\bar{X} = 3.08$) มีระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์สูงกว่าเพศชาย ($\bar{X} = 2.98$) (ตารางที่ 207)

ตารางที่ 207 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนตัดเย็บเสื้อผ้า ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนตัดเย็บเสื้อผ้า	2.98	.766	3.08	.711	-4.481	.000*

p < .05

3.15 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนงานแม่บ้านแม่เรือน ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนงานแม่บ้านแม่เรือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิง ($\bar{X} = 3.09$) มีระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์สูงกว่าเพศชาย ($\bar{X} = 3.00$) (ตารางที่ 208)

ตารางที่ 208 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนงานแม่บ้านแม่เรือน ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนงานแม่บ้านแม่เรือน	3.00	.766	3.09	.722	-3.631	.000*

p < .05

3.16 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่น่าภาคภูมิใจตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่น่าภาคภูมิใจ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 209)

ตารางที่ 209 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่น่าภาคภูมิใจ ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่น่าภาคภูมิใจ	3.10	.700	3.09	.649	.653	.514

p < .05

3.17 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นเนื้อหาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สามารถใช้ในการดำรงชีวิตได้ดีตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นเนื้อหาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สามารถใช้ในการดำรงชีวิตได้ดี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 210)

ตารางที่ 210 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นเนื้อหาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สามารถใช้ในการดำรงชีวิตได้ดี ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นเนื้อหาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สามารถใช้ในการดำรงชีวิตได้ดี	3.21	.702	3.27	.694	-2.487	.013

p < .05

3.18 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน ชุมชน และสังคม ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน ชุมชน และสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 211)

ตารางที่ 211 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน ชุมชน และสังคม ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน ชุมชน และสังคม	3.25	.643	3.25	.607	-.140	.889

p < .05

3.19 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่มีส่วนช่วยพัฒนาบุคคล ครอบครัว สังคมและประเทศชาติได้เท่ากับอาชีพอื่น ๆ ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่มีส่วนช่วยพัฒนาบุคคล ครอบครัว สังคมและประเทศชาติได้เท่ากับอาชีพอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 212)

ตารางที่ 212 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่มีส่วนช่วยพัฒนาบุคคล ครอบครัว สังคมและประเทศชาติได้เท่ากับอาชีพอื่นๆ ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่มีส่วนช่วยพัฒนาบุคคล ครอบครัว สังคมและประเทศชาติได้เท่ากับอาชีพอื่นๆ	3.14	.650	3.16	.607	-1.140	.254

p < .05

3.20 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 213)

ตารางที่ 213 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้	3.00	.728	3.00	.666	-.084	.933

p < .05

3.21 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สาขาที่ช่วยอนุรักษ์และสืบทอดศิลปและวัฒนธรรมไทย ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สาขาที่ช่วยอนุรักษ์และสืบทอดศิลปและวัฒนธรรมไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิง (\bar{X} =3.30) มีระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์สูงกว่าเพศชาย (\bar{X} =3.23) (ตารางที่ 214)

ตารางที่ 214 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สาขาที่ช่วยอนุรักษ์และสืบทอดศิลปและวัฒนธรรมไทย ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์สาขาที่ช่วยอนุรักษ์และสืบทอดศิลปและวัฒนธรรมไทย	3.23	.687	3.30	.634	-3.222	.001*

p < .05

3.22 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่แสดงเอกลักษณ์ของชาติและภูมิปัญญา ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่แสดงเอกลักษณ์ของชาติและภูมิปัญญา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิง (\bar{X} =3.30) มีระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์สูงกว่าเพศชาย (\bar{X} =3.23) (ตารางที่ 215)

ตารางที่ 215 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่แสดงเอกลักษณ์ของชาติและภูมิปัญญา ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่แสดงเอกลักษณ์ของชาติและภูมิปัญญา	3.23	.715	3.29	.663	-2.461	.014*

p < .05

3.23 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาเรียนแล้วไม่สามารถนำไปใช้งานได้จริง ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาเรียนแล้วไม่สามารถนำไปใช้งานได้จริง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชาย (\bar{X} =2.30) มีระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์สูงกว่าเพศหญิง (\bar{X} =2.11) (ตารางที่ 216)

ตารางที่ 216 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาเรียนแล้วไม่สามารถนำไปใช้งานได้จริง ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่แสดงเอกลักษณ์ของชาติและภูมิปัญญา	2.30	.981	2.11	.957	5.737	.000*

p < .05

3.24 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ไม่เหมาะในการนำไปประกอบอาชีพ ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ไม่เหมาะในการนำไปประกอบอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชาย (\bar{X} =2.30) มีระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์สูงกว่าเพศหญิง (\bar{X} =2.11) (ตารางที่ 217)

ตารางที่ 217 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ไม่เหมาะในการนำไปประกอบอาชีพ ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ไม่เหมาะในการนำไปประกอบอาชีพ	2.38	.990	2.21	.982	5.278	.000*

p < .05

3.25 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่เครียด สนุก ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่เครียด สนุก ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 218)

ตารางที่ 218 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่เครียด สนุก ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่เรียนแล้วไม่เครียด สนุก	3.06	.729	3.06	.719	.157	.875

p < .05

3.26 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่สร้างและผลิตส่งอุปโภคบริโภคที่ดีมีคุณภาพ ตามเพศ ด้วย t -test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่สร้างและผลิตส่งอุปโภค บริโภคที่ดีมีคุณภาพ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 219)

ตารางที่ 219 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่สร้างและผลิตส่งอุปโภค บริโภคที่ดีมีคุณภาพ ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่สร้างและผลิตส่งอุปโภคบริโภคที่ดีมีคุณภาพ	3.12	.675	3.16	.673	-1.841	.066

$p < .05$

3.27 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่คนเรียนเก่งมักไม่เลือกเรียน ตามเพศ ด้วย t -test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่คนเรียนเก่งมักไม่เลือกเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 220)

ตารางที่ 220 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่คนเรียนเก่งมักไม่เลือกเรียน ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่คนเรียนเก่งมักไม่เลือกเรียน	2.80	.849	2.77	.868	.925	.355

$p < .05$

3.28 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นจะไม่แนะนำให้เพื่อน/ญาติพี่น้องลูก/หลานเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นจะไม่แนะนำให้เพื่อน/ญาติพี่น้องลูก/หลานเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชาย (\bar{X} =2.43) มีระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์สูงกว่าเพศหญิง (\bar{X} =2.30) (ตารางที่ 221)

ตารางที่ 221 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นจะไม่แนะนำให้เพื่อน/ญาติพี่น้องลูก/หลานเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นจะไม่แนะนำให้เพื่อน/ญาติพี่น้องลูก/หลานเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	2.43	.882	2.30	.907	4.414	.000*

p < .05

3.29 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับคนที่เตรียมเป็นแม่บ้านแม่เรือน ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับคนที่เตรียมเป็นแม่บ้านแม่เรือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชาย (\bar{X} =2.77) มีระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์สูงกว่าเพศหญิง (\bar{X} =2.68) (ตารางที่ 222)

ตารางที่ 222 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับคนที่เตรียมเป็นแม่บ้านแม่เรือน ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับคนที่เตรียมเป็นแม่บ้านแม่เรือน	2.77	.846	2.68	.848	3.185	.001*

p < .05

3.30 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นสาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับผู้เรียนที่ไม่ชอบท่องตำรา ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นสาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับผู้เรียนที่ไม่ชอบท่องตำรา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 223)

ตารางที่ 223 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นสาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับผู้เรียนที่ไม่ชอบท่องตำรา ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นสาขาคหกรรมศาสตร์เหมาะสำหรับผู้เรียนที่ไม่ชอบท่องตำรา	2.77	.824	2.74	.805	1.143	.253

p < .05

3.31 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ต้องมีความสนใจและมีใจรักในสาขาจริง ๆ ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ต้องมีความสนใจและมีใจรักในสาขาจริง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิง (\bar{X} =3.25) มีระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์สูงกว่าเพศชาย (\bar{X} =3.20) (ตารางที่ 224)

ตารางที่ 224 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ต้องมีความสนใจและมีใจรักในสาขาจริง ๆ ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ต้องมีความสนใจและมีใจรักในสาขาจริง ๆ	3.20	.699	3.25	.663	-2.417	.016*

p < .05

3.32 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นผู้เรียนสาขาคหกรรมศาสตร์ไม่ต้องเก่งวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นผู้เรียนสาขาคหกรรมศาสตร์ไม่ต้องเก่งวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 225)

ตารางที่ 225 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นผู้เรียนสาขาคหกรรมศาสตร์ไม่ต้องเก่งวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์ ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นผู้เรียนสาขาคหกรรมศาสตร์ไม่ต้องเก่งวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์	2.95	.793	2.91	.811	1.462	.144

p < .05

3.33 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นผู้เรียนสาขาคหกรรมศาสตร์ทำให้มีเสน่ห์ ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นผู้เรียนสาขาคหกรรมศาสตร์ทำให้มีเสน่ห์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 226)

ตารางที่ 226 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นผู้เรียนสาขากรรมศาสตร์ทำให้มีเสน่ห์ ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นผู้เรียนสาขากรรมศาสตร์ทำให้มีเสน่ห์	2.95	.772	2.97	.737	-0.874	.382

p < .05

3.34 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นผู้เรียนสาขากรรมศาสตร์ต้องมีความรู้ความสามารถสูง ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นผู้เรียนสาขากรรมศาสตร์ต้องมีความรู้ความสามารถสูง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 227)

ตารางที่ 227 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นผู้เรียนสาขากรรมศาสตร์ต้องมีความรู้ความสามารถสูง ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นผู้เรียนสาขากรรมศาสตร์ต้องมีความรู้ความสามารถสูง	2.82	.786	2.77	.774	1.934	.053

p < .05

3.35 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นผู้เรียนสาขากรรมศาสตร์มีบุคลิกภาพดี ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นผู้เรียนสาขากรรมศาสตร์มีบุคลิกภาพดี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 228)

ตารางที่ 228 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นผู้เรียนสาขาหกรรมศาสตร์มีบุคลิกภาพดี ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นผู้เรียนสาขาหกรรมศาสตร์มีบุคลิกภาพดี	2.91	.747	2.90	.718	.046	.964

p < .05

3.36 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นสาขาหกรรมศาสตร์สอนให้คิดอย่างมีเหตุผล ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นสาขาหกรรมศาสตร์สอนให้คิดอย่างมีเหตุผล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 229)

ตารางที่ 229 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นสาขาหกรรมศาสตร์สอนให้คิดอย่างมีเหตุผล ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นสาขาหกรรมศาสตร์สอนให้คิดอย่างมีเหตุผล	3.00	.713	2.99	.695	.383	.702

p < .05

3.37 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นผู้เรียนสาขาหกรรมศาสตร์มีมนุษยสัมพันธ์ดี ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นผู้เรียนสาขาหกรรมศาสตร์มีมนุษยสัมพันธ์ดี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 230)

ตารางที่ 230 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเพณีผู้เรียนสาขาคหกรรมศาสตร์มีมนุษยสัมพันธ์ดี ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเพณีผู้เรียนสาขาคหกรรมศาสตร์มีมนุษยสัมพันธ์ดี	3.09	.687	3.08	.639	.853	.394

p < .05

3.38 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเพณีผู้เรียนสาขาคหกรรมศาสตร์มีความสามารถในการจัดการ ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเพณีผู้เรียนสาขาคหกรรมศาสตร์มีความสามารถในการจัดการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 231)

ตารางที่ 231 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเพณีผู้เรียนสาขาคหกรรมศาสตร์มีความสามารถในการจัดการ ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเพณีผู้เรียนสาขาคหกรรมศาสตร์มีความสามารถในการจัดการ	2.99	.661	3.02	.620	-1.600	.110

p < .05

3.39 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเพณีผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นคนเจียม ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเพณีผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นคนเจียม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชาย (\bar{X} =2.40) มีระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์สูงกว่าเพศหญิง (\bar{X} =2.31) (ตารางที่ 232)

ตารางที่ 232 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นคนเฉื่อย ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นคนเฉื่อย	2.40	.877	2.31	.852	3.383	.001*

p < .05

3.40 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นคนละเอียดรอบคอบ ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นคนละเอียดรอบคอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิง (\bar{X} =3.11) มีระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์สูงกว่าเพศชาย (\bar{X} =3.05) (ตารางที่ 233)

ตารางที่ 233 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นคนละเอียดรอบคอบ ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นคนละเอียดรอบคอบ	3.05	.731	3.11	.670	-2.251	.024*

p < .05

3.41 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความใฝ่รู้ ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความใฝ่รู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิง (\bar{X} =2.99) มีระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์สูงกว่าเพศชาย (\bar{X} =2.94) (ตารางที่ 234)

ตารางที่ 234 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความใฝ่รู้ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความใฝ่รู้	2.94	.697	2.99	.661	-2.475	.013*

p < .05

3.42 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิง (\bar{X} =3.18) มีระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์สูงกว่าเพศชาย (\bar{X} =3.11) (ตารางที่ 235)

ตารางที่ 235 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเพณีวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.11	.730	3.18	.659	-3.274	.001*

p < .05

3.43 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเพณีอาชีพในสาขาคหกรรมศาสตร์เป็นอาชีพที่ไม่ค่อยมีเกียรติเท่าใดนัก ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเพณีอาชีพในสาขาคหกรรมศาสตร์เป็นอาชีพที่ไม่ค่อยมีเกียรติเท่าใดนัก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชาย (\bar{X} =2.46) มีระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์สูงกว่าเพศหญิง (\bar{X} =2.34) (ตารางที่ 236)

ตารางที่ 236 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นอาชีพในสาขาคหกรรมศาสตร์เป็นอาชีพที่ไม่ค่อยมีเกียรติเท่าใดนัก ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นอาชีพในสาขาคหกรรมศาสตร์เป็นอาชีพที่ไม่ค่อยมีเกียรติเท่าใดนัก	2.46	.896	2.34	.892	4.215	.000*

p < .05

3.44 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นคนจบสาขาคหกรรมศาสตร์หางานทำค่อนข้างยาก ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ ประเด็นคนจบสาขาคหกรรมศาสตร์หางานทำค่อนข้างยาก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชาย(\bar{X} =2.61) มีระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์สูงกว่าเพศหญิง(\bar{X} =2.55) (ตารางที่ 237)

ตารางที่ 237 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นคนจบสาขาคหกรรมศาสตร์หางานทำค่อนข้างยาก ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นคนจบสาขาคหกรรมศาสตร์หางานทำค่อนข้างยาก	2.61	.841	2.55	.834	2.409	.016*

p < .05

3.45 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นคนจบสาขาคหกรรมศาสตร์ส่วนมากจะเป็นแม่บ้านดูแลครอบครัวเท่านั้นไม่สามารถประกอบอาชีพอื่นได้ ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ประเด็นคนจบสาขาคหกรรมศาสตร์ส่วนมากจะเป็นแม่บ้านดูแลครอบครัวเท่านั้นไม่สามารถประกอบอาชีพอื่นได้

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชาย ($\bar{X} = 2.54$) มีระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์สูงกว่าเพศหญิง ($\bar{X} = 2.42$) (ตารางที่ 238)

ตารางที่ 238 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นคนจบสาขาคหกรรมศาสตร์ส่วนมากจะเป็นแม่บ้านดูแลครอบครัวเท่านั้นไม่สามารถประกอบอาชีพอื่นได้ ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นคนจบสาขาคหกรรมศาสตร์ส่วนมากจะเป็นแม่บ้านดูแลครอบครัวเท่านั้นไม่สามารถประกอบอาชีพอื่นได้	2.54	.885	2.42	.898	4.195	.000*

p < .05

3.46 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นผู้จบสาขาคหกรรมศาสตร์สามารถประกอบอาชีพได้ทัดเทียมกับสาขาอื่น ๆ ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นผู้จบสาขาคหกรรมศาสตร์สามารถประกอบอาชีพได้ทัดเทียมกับสาขาอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 239)

ตารางที่ 239 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นผู้จบสาขาคหกรรมศาสตร์สามารถประกอบอาชีพได้ทัดเทียมกับสาขาอื่น ๆ ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นผู้จบสาขาคหกรรมศาสตร์สามารถประกอบอาชีพได้ทัดเทียมกับสาขาอื่น ๆ	2.95	.755	2.99	.727	-1.566	.117

p < .05

3.47 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นผู้จบสาขาคหกรรมศาสตร์มีรายได้จากการทำงานสูง ตามเพศ ด้วย t -test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นผู้จบสาขาคหกรรมศาสตร์มีรายได้จากการทำงานสูง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 240)

ตารางที่ 240 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นผู้จบสาขาคหกรรมศาสตร์มีรายได้จากการทำงานสูง ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นผู้จบสาขาคหกรรมศาสตร์มีรายได้จากการทำงานสูง	2.81	.755	2.83	.730	-0.890	.374

$p < .05$

3.48 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นผู้จบสาขาคหกรรมศาสตร์มักจะอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานได้ดี ตามเพศ ด้วย t -test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นผู้จบสาขาคหกรรมศาสตร์มักจะอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานได้ดี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 241)

ตารางที่ 241 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นผู้จบสาขาคหกรรมศาสตร์มักจะอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานได้ดี ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นผู้จบสาขาคหกรรมศาสตร์มักจะอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานได้ดี	2.92	.750	2.92	.711	.363	.717

$p < .05$

3.49 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นคนจบสาขาคหกรรมศาสตร์ทำให้มีโอกาสในการศึกษาต่อระดับสูงน้อย ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ประเด็นคนจบสาขาคหกรรมศาสตร์ทำให้มีโอกาสในการศึกษาต่อระดับสูงน้อย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชาย(\bar{X} =2.69) มีระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์สูงกว่าเพศหญิง(\bar{X} =2.58) (ตารางที่ 242)

ตารางที่ 242 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นคนจบสาขาคหกรรมศาสตร์ทำให้มีโอกาสในการศึกษาต่อระดับสูงน้อย ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นคนจบสาขาคหกรรมศาสตร์ทำให้มีโอกาสในการศึกษาต่อระดับสูงน้อย	2.69	.793	2.58	.821	4.097	.000*

p < .05

3.50 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นผู้จบสาขาคหกรรมศาสตร์ช่วยให้สามารถแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ดี ตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นผู้จบสาขาคหกรรมศาสตร์ช่วยให้สามารถแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ดี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 243)

ตารางที่ 243 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นผู้จบสาขาคหกรรมศาสตร์ช่วยให้สามารถแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ดี ตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นผู้จบสาขาคหกรรมศาสตร์ช่วยให้สามารถแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ดี	2.94	.719	2.95	.706	-.368	.713

p < .05

3.51 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นภาพลักษณ์ที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์รายข้อ ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยผู้เรียนสามารถดูแลครอบครัวได้ดีในขนาดตามเพศ ด้วย t – test พบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยผู้เรียนสามารถดูแลครอบครัวได้ดีในขนาดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 244)

ตารางที่ 244 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยผู้เรียนสามารถดูแลครอบครัวได้ดีในขนาดตามเพศ

ภาพลักษณ์	ชาย (n=1646)		หญิง (n=2131)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ประเด็นวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ช่วยผู้เรียนสามารถดูแลครอบครัวได้ดีในขนาด	3.10	.733	3.11	.708	-.260	.795

p < .05

ตอนที่ 2 จุดแข็ง และจุดที่ควรพัฒนาของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต้นที่ 1 การวิจัยเอกสาร พบว่า

จุดแข็งของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

1. วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เป็นสาขาที่ช่วยอนุรักษ์และสืบทอดศิลปและวัฒนธรรมไทย ซึ่งแสดงเอกลักษณ์ของชาติ และภูมิปัญญาได้อย่างดี
2. คหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ดังนั้นจึงสามารถช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน ชุมชน สังคม และประเทศชาติได้เท่ากับอาชีพอื่น ๆ และเนื้อหาวิชาสามารถใช้ในการดำรงชีวิตได้ดี
3. ผู้เรียนคหกรรมศาสตร์ส่วนมากมีความสนใจและมีใจรักในสาขาจริง ๆ
4. คหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่สร้างสรรค์
5. เป็นสาขาที่สร้างและผลิตสิ่งอุปโภค บริโภคที่ดีมีคุณภาพที่เกี่ยวกับปัจจัย 4 ซึ่งเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์
6. เป็นสาขาที่บูรณาการความรู้ทั้งทางวิทยาศาสตร์และสังคมมาประยุกต์ใช้
7. สาขาคหกรรมศาสตร์สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลายรวมทั้งสามารถเป็นเจ้าของกิจการเองได้

จุดที่ควรพัฒนาของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

ด้านภาพลักษณ์ โดยผู้เรียนคหกรรมศาสตร์มีความคิดเห็นว่าภาพลักษณ์ของคหกรรมศาสตร์ค่อนข้างตกต่ำในสายตาของคนทั่วไป จากการวิจัยของ นนทลี พรชาดาวิทย์ (2545: 256-258) พบว่า คนในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไม่สามารถอธิบายสิ่งที่ถูกต้องให้กับคนในสังคมได้ เพราะเป็นคนส่วนใหญ่และกลุ่มเป้าหมายกว้างมาก แม้กระทั่งนักคหกรรมศาสตร์บางคนก็ยังสับสน เนื่องจากจุดเริ่มต้นคหกรรมศาสตร์ในอดีตมาจากโรงเรียนการช่าง โรงเรียนการเรือน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่ออบรมสตรีให้เป็นแม่บ้านการเรือนจริง ๆ ซึ่งเป็นแนวคิดแบบดั้งเดิม แต่ต่อมาเมื่อสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไป วัฒนธรรมทางตะวันตกแพร่เข้าสู่ประเทศไทย ประเทศไทยได้รับเอาแนวคิดคหกรรมศาสตร์รูปแบบใหม่เข้ามา และเปิดเป็นหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา ซึ่งเน้นด้านวิชาการเรื่องคุณภาพชีวิต การพัฒนาความเป็นอยู่ของครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนต้องมีพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งผู้เรียนที่จะเรียนสายวิทยาศาสตร์ได้ต้องมีระดับคะแนนสูง จึงเป็นความแตกต่างที่ชัดชัดระหว่างแนวคิดแบบดั้งเดิมที่เน้นทักษะ

ปฏิบัติได้รับปลูกฝังว่าคหกรรมศาสตร์คือ งานด้านทักษะปฏิบัติ การใช้ฝีมือ กับแนวคิดรูปแบบใหม่ที่เน้นด้านวิชาการที่จะใช้เป็นพื้นฐานในการทำงานเพื่อสร้างฐานรากทฤษฎีให้แน่น และปลูกฝังทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ส่วนทักษะปฏิบัติสามารถฝึกฝนได้ ถ้าฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ จะเกิดความชำนาญ สิ่งเหล่านี้ทำให้คนในสังคมทั่วไปไม่เข้าใจว่า แล้วคหกรรมศาสตร์คืออะไร ทำไมสถานศึกษาแห่งนี้เน้นการปฏิบัติใช้ฝีมือ ส่วนอีกสถานศึกษาหนึ่งเน้นวิชาการปฏิบัติไม่เก่งแต่ใช้ชื่อคหกรรมศาสตร์เหมือนกัน อย่างไรก็ตามการผลิตบุคลากรของสถาบันที่มีแนวคิดแบบดั้งเดิมมีจำนวนมากกว่ากระแสสังคมปัจจุบันจึงรับภาพคหกรรมศาสตร์ในรูปของงานแม่บ้าน การเรือน การช่างการฝีมือ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 ที่พบว่าค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับภาพลักษณ์คหกรรมศาสตร์ในมุมมองของคนในสังคมไทย เป็นการเรียนทำอาหาร ($\bar{X} = 3.13$, S.D.=.727) เป็นการเรียนงานฝีมือ/งานประดิษฐ์/เย็บปักถักร้อย ($\bar{X} = 3.06$, S.D.=.764) เป็นงานแม่บ้านแม่เรือน ($\bar{X} = 3.03$, S.D.=.769) และเป็นการเรียนตัดเย็บเสื้อผ้า ($\bar{X} = 3.01$, S.D.=.769) ซึ่งสอดคล้องกับที่ประจวบ อินอ้อต (2532: 96) ได้เสนอปัจจัย ที่เป็นจุดกำเนิดของภาพลักษณ์ คือ พฤติกรรมหรือการปฏิบัติ ความเชื่อ ความคาดหวังที่สอดคล้องกับการปฏิบัติจริง บทบาททางสังคมของบุคคลหรือสถาบัน การปรุงแต่งโดยการประชาสัมพันธ์และการโฆษณาเผยแพร่ และการพิสูจน์ข้อเท็จจริง

แต่จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็นว่า

“...เกษตรฯ ไม่เหมือนคหกรรมฯที่อื่นในอุดมศึกษาด้วยกัน... ซึ่งจะเป็นอนุรักษ์อนุรักษ์... วัฒนธรรมไทยอะไรทำนองนั้นคือร้อยมาลัย แกะสลัก มาจากพื้นฐานการเรือน แล้วมาบอกว่าอันนี้เป็นวิชาคหกรรมศาสตร์ ซึ่งไม่ใช่ อันนั้นเข้าใจว่าอนุรักษ์ชนบทธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมมากกว่า... แล้วตอนนี้คนผลิตออกมาปีหนึ่งหลายร้อยเท่าพันเท่าของที่เกษตรฯผลิตออกมา... เพราะฉะนั้นคนของเราที่ออกไปพูดที่ไหนมันก็ไม่มีความดีที่จะไปชนะได้หรอกในเรื่องของความหมาย...”

“...พวกทำรูปหอม เทียนหอม เรียกตัวเองว่าเป็นคหกรรมฯ ซึ่งผิดพลาดมาตั้งแต่แรกเลย หลักสูตรสมัยโบราณ วิชาตัดเย็บเสื้อผ้าก็เรียกตัดเย็บเสื้อผ้า วิชาร้อยมาลัยก็เรียกว่าร้อยมาลัย วิชาถักก็วิชาถัก แต่เรียกรวมเป็นคหกรรมฯหมด เพราะฉะนั้นมันพลาดไปหมดแล้ว...”

เมื่อภาพลักษณ์คหกรรมศาสตร์ไทยเป็นงานบ้าน การเรือน งานประดิษฐ์ แม้ผู้บริหารในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่อยู่ในวงการศึกษามาเช่นเดียวกัน ก็ยังมองเช่นนั้น เห็นว่าคหกรรม

ศาสตร์เป็นเรื่องง่าย ๆ ใครก็สอนวิชาคหกรรมศาสตร์ได้ เป็นวิชาที่ไม่จำเป็นต้องมีพื้นฐานทางคหกรรมศาสตร์ก็สอนได้ จึงพบว่าตามโรงเรียนระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาจารย์ที่สอนวิชาคหกรรมศาสตร์มักไม่ได้จบคหกรรมศาสตร์ แต่จะจบวิชาภาษาไทย วิทยาศาสตร์ พลศึกษา ฯลฯ จึงทำให้ไม่เข้าใจแนวคิดคหกรรมศาสตร์อย่างแท้จริง ไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของการปฏิบัติงานในแต่ละอย่างคิดว่าคหกรรมศาสตร์คืองานทำอาหาร ตัดเย็บ งานประดิษฐ์ อย่างที่เข้าใจจึงสอนตามความรู้ความเข้าใจที่ตนมี ไม่รู้จุดมุ่งหมายที่แท้จริงดังนั้นเด็กจึงถูกฝึมหิวมาตั้งแต่เริ่มเข้าโรงเรียนว่าคหกรรมศาสตร์เป็นเรื่องงานทำอาหาร ตัดเย็บ งานประดิษฐ์ ซึ่งเป็นงานที่คุณแม่ที่บ้านทำอยู่แล้วจึงไม่ต้องบอกเด็กก็รู้ว่าเป็นเรื่องของผู้หญิง ไม่ต้องเรียนก็ทำได้จึงไม่ให้ความสำคัญ ไม่ต้องใช้ทักษะการคิด ดังนั้นนักเรียนคนไหนเรียนไม่เก่ง เรียนไม่ไหว ก็ให้เรียนคหกรรมศาสตร์ ดังนั้นค่านิยมเหล่านี้ถูกปลูกฝังมาตั้งแต่เล็ก และถูกสังคมจัดอันดับเป็นลำดับสุดท้ายจนยากที่จะแก้ไข ถ้าระดับผู้บริหารการศึกษายังมีแนวคิดแบบดั้งเดิมอยู่ แล้วจะไปแก้ไขความเชื่อของคนในสังคมได้อย่างไร

“... การสอนของคุณในโรงเรียนมัธยม เนื่องจากมีค่านิยมเช่นนี้ ฉะนั้นจึงไม่สนับสนุนอีกประการหนึ่งบางที่ไม่มีครูโดยตรง ไม่ใช่ครูคหกรรมศาสตร์โดยตรง... เอาครูสายอื่นมาสอน ครูภาษาไทย ครูพลละ ครูวิทยาศาสตร์...”

“...ผู้บริหารบางแห่งคิดว่าเป็นวิชาที่ใครก็สอนได้ แล้วก็ไปจับให้คนที่เรียนอะไรมาก็คิดว่าจะสอนคหกรรมศาสตร์ได้...”

“...เด็กถูกปลูกฝังหรือถูกรับรู้มาอย่างงั้น ตั้งแต่มัธยมแล้ว แล้วมันแยตรงนี้ด้วย ชั้นมัธยมจัดกลุ่มเด็กเข้าห้องใช้ไหม เด็กคนไหนไม่เก่งจับไปเรียนคหกรรมฯ ทำให้คหกรรมฯ เสียเลย แล้วคหกรรมฯ ในชั้นมัธยมคืออะไร ทำอาหาร ไม่ต้องใช้สมองอะไร... ฉะนั้นเด็กก็รับรู้มาตั้งแต่ตรงนั้นแล้ว... กลายเป็น Division ต่ำสุด...”

ด้านแนวคิดที่แตกต่างในจุดเริ่มต้น จากการวิจัยของ นนทลี พรธาดาวิทย์ (2545: 219) กล่าวว่าจุดเริ่มต้นการจัดการศึกษาสาขาวิชาชีพอคหกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา มีแนวความคิดที่แตกต่างกันทำให้การจัดการเรียนการสอนแต่ละแห่งแตกต่างกันไป เช่น หลักสูตรของทบวงมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จะเน้นในเรื่องของวิทยาศาสตร์ วิชาการและทฤษฎีต่าง ๆ ที่จะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ ไม่เน้นวิชาในภาคปฏิบัติ ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งเพื่อทดลองหรือทดสอบทฤษฎี แต่ในทางตรงข้าม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และสถาบันราชภัฏ ซึ่งพัฒนามาจากโรงเรียนการช่างสตรี และโรงเรียนการเรือน ซึ่งเป็นที่รู้จักสำหรับคนในสังคมว่าจัดการเรียนการสอนด้านการบ้านการ

เรือน งานฝีมือ งานประดิษฐ์ เย็บปักถักร้อย เป็นระยะเวลาอันยาวนานแต่อดีต ดังนั้นการเรียนการสอนจะเน้นการปฏิบัติด้านงานฝีมือ จวบจนปัจจุบันแนวคิดนี้ก็ยังคงอยู่คือเน้นทักษะปฏิบัติ

ด้านหลักสูตร นนทลี พรธาดาวิทย์ (2545: 205-212) กล่าวว่า หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนในแต่ละสถาบันมีความแตกต่างกันชัดเจน ความอ่อนของวิชาพื้นฐานแม้กระทั่งพื้นฐานของนิสิต/นักศึกษา ซึ่งรับมาจากพื้นฐานแตกต่างกัน กล่าวคือมหาวิทยาลัยหลายแห่งรับผู้ที่จบมัธยมศึกษาปีที่ 6 สายวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคมไทยว่าเป็นสายที่คนระดับหัวหน้ากะทิ แต่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และสถาบันราชภัฏ รับผู้ที่จบมาจากสายอาชีวศึกษา ซึ่งสังคมไทยจัดลำดับไว้ท้าย ๆ เมื่อมีความแตกต่างกัน แต่ต้องมาอยู่ภายใต้ร่มเดียวกันย่อมทำให้เกิดความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องของคนในสังคม โดยคนในสังคมยอมรับคหกรรมศาสตร์ว่าเป็นวิชาเกี่ยวกับแม่บ้านการเรือน งานช่าง งานฝีมือ ตามที่มาของโรงเรียนการช่างและการเรือนที่มีมานานแต่อดีต ประกอบกับทั้งสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และสถาบันราชภัฏเองก็ผลิตบัณฑิตจำนวนมากมาย้ายรอยเท้าของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่เน้นด้านวิชาการเข้าสู่สังคมและตลาดแรงงาน ยิ่งทำให้สังคมไทยรับคหกรรมศาสตร์ในเรื่องของงานฝีมือ งานปฏิบัติ แม่บ้านการเรือนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เสียงสะท้อนทำให้คนในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ต้องหันกลับมาพิจารณาตนเองว่าต่างจากแม่บ้านทั่วไปอย่างไรในเมื่อปัจจุบันสถาบันที่เน้นทักษะปฏิบัติก็ยังมุ่งปฏิบัติใช้มือมากกว่าใช้ทำงานในเชิงการคิดโดยใช้ทฤษฎีเป็นพื้นฐาน แต่ทางตรงข้ามหลาย ๆ แห่งยังจัดการเรียนการสอนโดยเน้นการปฏิบัติซึ่งบางวิชาไม่มีทฤษฎีเป็นพื้นฐานเลย ดังนั้นยิ่งทำให้สังคมมองว่าการเรียนคหกรรมศาสตร์เป็นเรื่องง่าย

หลักสูตรที่มีโครงสร้างพื้นฐานวิชาการ และวิทยาศาสตร์ไม่เพียงพอ ไม่มีความรู้ทฤษฎีเป็นตัวนำทาง จึงส่งผลให้การแสดงผลงานของคหกรรมศาสตร์เองก็มักชูประเด็นในเรื่องของการฝีมือ การประดิษฐ์ เย็บปักถักร้อย ทำอาหาร ทั้ๆที่พยายามประกาศตัวเองว่ามีความแตกต่าง มีวิชาการเป็นพื้นฐาน แต่ก็แสดงออกให้คนทั่วไปเห็นเป็นรูปแบบดั้งเดิม แต่ไม่ได้พัฒนางานเหล่านั้นให้มีหลักและทฤษฎีต่อเพื่อให้แตกต่างจากการฝึกอาชีพโดยทั่วไป หรือนำเสนอผลงานในแง่วิชาการที่มีคุณค่าโดยผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นว่า คหกรรมศาสตร์ไทยอาจจะต้องประสบปัญหาถ้าไม่มีการปรับชื่อและหลักสูตร

“ทำงานคหกรรมศาสตร์เหมือนเข็นครกขึ้นภูเขา เราก็มีความรู้สึกที่ว่าตอนนี้เราหมดแรงเข็นแล้ว และเรามาขึ้นอยู่ที่ตีนเขาก็เห็นหินที่เราคลั่งขึ้นไปเหยียไหลลงมา... ใช้ความรู้สึก... ก็ต้องมีคนรุ่นใหม่อย่างพวกคุณที่เอามาจริงเอามาจริง...”

“อนาคตคหกรรมฯไทยนะหรือ ไม่มีความหวังเลยในการที่จะพัฒนา... เพราะหลักสูตรของเราไม่เห็นด้วยแน่นอน... งานส่งเสริมภาวะเศรษฐกิจครอบครัว (งานฝีมือ งานเย็บปักถักร้อย งานประดิษฐ์ต่าง ๆ) ต้องแยกสถาบันกันไปเลยอย่างพวกทั้งหลาย ทำได้แต่ Hand ไข่ม้อย ไม่มีวิชาการ ไม่มี Head ทำเก่งอย่างเดียว”

“หลักสูตรคหกรรมศาสตร์ คหเศรษฐศาสตร์เนี่ยเราก็ไม่ได้เรียนเศรษฐศาสตร์กันอย่างจริงจัง เรื่องชุมชนเราก็ไม่ได้เรียน เพราะเราไม่มีหลักสูตรที่แข็ง...”

“เรา Train มาแต่งงาน hand ไม่ได้งาน head เพราะว่าวิชาทางคหกรรมศาสตร์ที่เป็น academic มันมีอยู่ไม่กี่สถาบันและส่วนใหญ่เป็นทั้งนั้น... มันเป็นที่ๆทั้งนั้น... ส่วนใหญ่มันเป็นแบบนี้มันยาก มันจะต้องสูญเสียไปจริง ๆ ไม่มีทางช่วยเลยเพราะทุกคนก็คิดแต่ว่าคหกรรมศาสตร์ของเราเป็น academic พอจัดการที่ไรก็เข้าไปสาธิตการทำรูปหอม เทียนหอม... ทำรูปหอมเทียนหอมอย่างที่ว่านี้แหละการปฏิบัติกับการคิดไม่ได้ตรงกันเลย... ทางฝ่าย academic ต้องเปลี่ยนชื่อ... เราทั้งคหกรรมศาสตร์ให้อยู่กับเค้า แล้วเราเปลี่ยนชื่อใหม่เป็นแนวทางที่จะให้วิชาที่อยู่ได้โดยมีการพัฒนาครอบครัวและสังคมเป็นจุดยืนของเรา”

“... จริง ๆ แล้วนะเท่าที่ดูนะที่พูด... อาจจะทำให้เกิดการท้อนะว่าเท่าที่มองดูในปัจจุบันเนี่ยหลาย ๆ แห่งเลยคหกรรมศาสตร์มันฝ่อไป...”

สาขาวิชาที่คหกรรมศาสตร์คงอยู่ต่อไปได้ต้องมีการปรับทั้งหลักสูตร ครูผู้สอน ระบบการเรียนการสอน การประชาสัมพันธ์ และการเปลี่ยนชื่อสาขาใหม่ โดยเฉพาะต้องมีพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์เพราะวิทยาศาสตร์จะเป็นวิชาที่นำมาใช้ประยุกต์ได้อย่างมากในสาขาคหกรรมศาสตร์โดยด้านหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นดังนี้

1. หลักสูตรควรมีพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และวิชาการที่ดีและเพียงพอที่จะออกไปประกอบอาชีพ เพราะการมีพื้นฐานวิชาการที่ดี จะส่งผลต่อการคิดอย่างมีระบบและสร้างสรรค์ สามารถแก้ปัญหาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีฐานที่แข็งแกร่งที่จะพัฒนาตนเองให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกได้

“เน้นวิทยาศาสตร์ให้มากขึ้น รับผิดชอบวิทยาศาสตร์อย่างเดียว... วิทยาศาสตร์... จะต้องลึกซึ้งมากเลย เคมีจะไปเรียน Organic Inorganic Biochem อย่างที่เคยเรียนคงไม่พอ... จะไป apply กับของที่จะมาใช้ในบ้านไม่ได้เลย เป็นต้นว่าพวกย้อม พวก

ย่อมทั้งหลายใช้วิทยาศาสตร์มาก พวกเผา ดินเผา สีเคลือบอะไรต่ออะไร
วิทยาศาสตร์ต้องศึกษา แล้วก็พวกเครื่องใช้ในบ้าน น้ำยาต่าง ๆ ตั้งแต่ น้ำยาสระผม
condition อะไรต่ออะไรทั้งหลาย... ต้องรู้ ฐานวิทยาศาสตร์ต้องดีมาก”

“ถ้าเราอยู่ระดับมหาวิทยาลัย ก็ต้องเน้นทางวิทยาศาสตร์... ต้องแน่นเข้าไปเพราะว่า
จะทำ research ในขั้นสูงได้... แม้แต่เสื้อผ้าเส้นใย... เพราะฉะนั้นต้องตี Scope
กว้างไม่ใช่ตัดเย็บเสื้อผ้า แล้วเส้นใยต่าง ๆ ละ ควรได้รับการดูแลอย่างไร จะผลิต
ออกมาลักษณะไหน”

“...วิชาพื้นฐานที่ทำให้เค้ารอบรู้ ถ้าเราไม่มีให้ มีให้น้อยไม่เพียงพอ... เด็กเราจะตาม
เค้าไม่ทัน จะเสียเปรียบ”

“... หลักสูตรมาก่อนต้องเป็น academic ให้มากเป็นวิชาที่สามารถจะ apply ได้เช่น
เศรษฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ แล้วก็มันรวมหมดทุกศาสตร์นะ ที่จะ apply แต่มันอยู่ที่
ตรงช่วงรอยต่อของ application นี้แหละ...”

“หลักสูตรของเราไม่ว่า academic หรืออะไรมันอ่อนมาก อ่อนจริง ๆ หลักสูตร
ระดับอุดมศึกษาที่อ่อนมาก จะเป็นคหเศรษฐศาสตร์หรือก็ไม่ได้เรียนเศรษฐศาสตร์”

“อนาคต... อย่างที่ถามเมื่อกี้ว่าวิชาการสำคัญไหม... คิดว่าน่าจะออกมาในลักษณะ
ที่เด็กของเรามีความรู้ทางวิชาการมากขึ้นเป็นพื้นฐานให้มากไว้ เค้าจะได้รอบรู้ไป
เราต้องสร้างความรอบรู้ให้... เด็กเราต้องรอบรู้มากขึ้น ในอนาคตนะจะอยู่อย่างนี้
ไม่ได้แล้ว”

“ปริญญาตรีต้องมีพื้นฐาน อาจจะไปปฏิบัติลงไปสักไม่ได้ แต่ว่าพื้นฐานต้องรู้ ต้องรู้ไว้
ก่อน แล้วปฏิบัติไปทำการวิจัยในระดับสูง คหกรรมศาสตร์ต้องอาศัยวิทยาศาสตร์
นะ... พื้นวิทย์ต้องดี”

2. หลักสูตรควรมีความหลากหลาย เช่นหลักสูตรฝึกอบรมครูสาขาอื่นที่จะต้องสอน
คหกรรมศาสตร์ หลักสูตรแม่บ้านทั่วไป หลักสูตรพัฒนาชุมชนชนบท เพื่อสนองความต้องการ
ให้กับบุคคลหลายระดับทั้งในระบบการศึกษาและนอกระบบการศึกษาเพื่อให้บุคคลเหล่านั้นมี
ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นทางคหกรรมศาสตร์อย่างถูกต้องไม่นำไปใช้ผิด ๆ ตลอดจนจนเพื่อเป็นการ
ปรับสภาพความเป็นอยู่ของตนเองให้ดีขึ้น

“... ที่น่าทำมากก็คือ เปิดหลักสูตรเพิ่มเติมสำหรับผู้ที่ไม่ได้เรียนทางคหกรรมศาสตร์ มา แต่ต้องทำงานทางคหกรรมศาสตร์ จะมีเยอะมากเลยในระดับประถมศึกษา... ประถมหรือมัธยมเค้าไม่มีอัตรา... แต่จะใช้ครูภาษาไทย ภาษาอังกฤษ พลศึกษา... มาสอนทางคหกรรมศาสตร์ ซึ่งเมื่อเค้าทำผลงานดูแล้วก็เห็นว่ายังไม่ถูกต้อง... พวกนี้สอนไปนาน ๆ ก็คิดว่าชำนาญ เชี่ยวชาญก็เขียนผลงานตามที่ท่านสอน เช่นทำผลงานทางอาหารโภชนาการ ตัดเย็บเสื้อผ้าซึ่งเป็นวิชาที่มีวิทยาศาสตร์เป็นพื้นฐาน...”

“... ต้องการให้พื้นฐานของครอบครัวของคนทั่วไปทุกระดับธรรมดา ชาวบ้านต่าง ๆ ที่เค้าขาด อย่างเช่นเลี้ยงเด็กซึ่งเป็นของสำคัญ การที่จะเลี้ยงและอบรมเด็กให้เป็นพลเมืองดีของชาติเนี่ยมันสำคัญมากจะต้องเลี้ยงให้ถูกหลัก... แม้แต่อาหาร โภชนาการที่จะถูกหลัก ทำให้มันถูกต้องก็ไม่มี...”

“ต้องเน้นพัฒนาชนบทให้ดี... คนชนบทที่เป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ ถ้าจะยกสภาพความเป็นอยู่หรือความเข้าใจในการดำเนินชีวิตประจำวันก็ น่าจะให้แพร่ออกไปทั่วประเทศ เพื่อยกระดับความเป็นอยู่ในชนบท ถ้าเค้ามีการศึกษา มีความเข้าใจ แม้แต่ Sanitation... เค้ารู้ว่าซามอลูมิเนียมนิยมเนี่ยมันใสของเปรี้ยวไม่ได้ เค้าก็ใช้กัน หม้ออลูมิเนียม ถาดอลูมิเนียม... เค้าไม่รู้ จำเป็นที่จะให้คนเหล่านี้รู้ด้วย... มันไม่ใช่แต่ครอบครัวนะ มันอุตสาหกรรม การกินอยู่ทั่วไป อาชีพด้วย”

“อยากเห็นแนวโน้มที่จะต้องเป็นคหกรรมศาสตร์ เน้นบ้านและชุมชนเป็นจุดสำคัญ คหกรรมศาสตร์เข้าไปสู่ชุมชน”

3. ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าจุดเน้นของคหกรรมศาสตร์ในอนาคตนั้นควรจะมีจุดยืนที่แน่นอน โดยเน้นที่หัวใจของคหกรรมศาสตร์ในเรื่องของการพัฒนาการครอบครัว ชุมชน และการจัดการทรัพยากร ครอบครัวและชุมชน

“... เข้าใจเกี่ยวกับ concept ของเรื่องมนุษย์ เรื่องของครอบครัว เรื่องของความเป็นอยู่อะไรโดยทั่วไปเสร็จแล้วเนี่ยจะต้องติดเครื่องมือตัวเองด้วยแขนงวิชาหนึ่งซึ่งเป็นเรื่องของการประกอบอาชีพ... รวมไปถึงเกี่ยวกับเรื่องครอบครัวแล้วก็เน้นเรื่องของคุณภาพชีวิต ซึ่งมันก็จะนำไปสู่เรื่องของอาหารโภชนาการ สิ่งทอ อะไหล่ อะไร... เชื่อมโยงระหว่าง concept ของการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาครอบครัวว่าทำไมถึงจะเกี่ยวข้องกับอาหาร... บ้าน... เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย...”

“... เราขาดความแข็งแกร่งในเรื่องวิชาการจัดการทรัพยากรแล้วก็หลักสูตรมีน้อยไป... เพราะว่าคหกรรมศาสตร์ในตัวจริงของมันเราพูดกันว่าเป็นการจัดการ แต่จริง ๆ แล้วเด็กเราไม่ได้จัดการอะไรเลย เด็กเราทำตามครูสอน”

“... ต้องเปลี่ยนแปลงหลักสูตรก่อน... แต่มันต้องโยงไปถึงครอบครัวต้องมีจุดยืนของหลักสูตรว่าโยงในเรื่องของการพัฒนาครอบครัวและสังคม... การพัฒนาครอบครัวและสังคมเป็นจุดยืนของเราต้องหาวิธีที่จะยื่นออกมาได้ หาทางสร้างนักวิชาการที่จะเข้าไปในหมู่อื่น ๆ ได้”

4. การสอดแทรกการวิจัยเข้าไปในงานทุกงานของคหกรรมศาสตร์ เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักวิเคราะห์วิจัย พัฒนางานให้มีคุณภาพ และรู้จักคิดค้นด้วยตนเองช่วยเสริมทำให้คหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่มีคุณค่า

“อยากให้ออกไป... เน้นเรื่องการพัฒนาวิจัย... วิจัยพัฒนาไม่ว่านักศึกษาจะเรียนวิชาอะไร วิชาเบอร์อะไร ถ้าเป็นคหกรรมศาสตร์แล้วเธอต้องวิจัยหมด... แต่สาขาที่เราเรียนเนี่ย เราอย่าไปรับที่ครูบาอาจารย์สอนลูกเดียว เราต้องให้มีส่วนที่เราจะคิดขึ้นเอง... วิจัยน้อย วิจัยใหญ่อะไรใน course description ตอนสุดท้ายต้องมีศึกษาวิจัยเรื่องอะไรก็แล้วแต่... ใหม้นพ่วงท้ายด้วยวิจัยก่อนจบทุกวิชา...”

5. นอกจากนั้นหลักสูตรควรเสริมวิชาทางด้านการบริหารธุรกิจ การเรียนรู้ระบบอุตสาหกรรม ระบบคอมพิวเตอร์ และภาษาต่างประเทศ รวมถึงการสร้างระบบการคิดในเชิงสร้างสรรค์ให้แก่ผู้เรียนอีกด้วย เพราะวิชาเหล่านี้จะเป็นการเตรียมประสบการณ์เบื้องต้นที่ถูกต้องให้สำหรับการทำงานที่มีประสิทธิภาพ

“... วิชาไหนที่เป็นธุรกิจได้ต่อท้ายเลย จากวิจัยแล้วควรทำเป็นธุรกิจอย่างไร”

“... จะทำอะไรต้องนึกว่าไม่ใช่ฉันใช้อย่างเดียวมันทำเป็นแบบอุตสาหกรรมด้วย ฉะนั้นหลักของการ management หลักของ business administration ต้องเข้ามาอยู่ในนี้ด้วย...”

“... ต้องรอบรู้หลาย ๆ ด้าน... ด้านธุรกิจ ด้าน merchandize ด้านการค้า”

“... เออระบบอุตสาหกรรมเข้ามา เพราะเราทำในครอบครัวไม่พอแล้ว”

“... ที่จริงคหกรรมศาสตร์ที่แรกไม่มีภาษาอังกฤษ เดียวนี้มี ถ้าภาษาไม่ดี ทำให้วิชาการเราค้นอยู่แค่นี้ ค้นต่างประเทศไม่ได้ เดียวนี้โลกาภิวัตน์ต้องค้นทั่ว”

“ยังงี้ ๆ เนี่ยนะคะเราจำเป็น แล้วรู้อีกภาษาหนึ่ง ภาษาอะไรก็ตามเหมือนมีประตูหน้าต่างที่ทังวิว ทังลมทังแดดทังอะไรเข้ามา แล้วเรามีประตูหน้าต่างเยอะๆเราได้ประโยชน์มาก แล้วคุณภาพของบัณฑิตาจะดี... ถ้าเรารู้แต่ภาษาของเราอย่างเดียวมันไม่กว้าง... ภาษาอะไรก็ได้ แต่เวลานี้ภาษาอังกฤษเป็น international language ไปแล้ว...”

“... คนที่เป็นครูบาอาจารย์ใน field นักการศึกษาหรือครูบาอาจารย์ต้องพัฒนาในเรื่องคอมพิวเตอร์... ฉะนั้นพวกครูบาอาจารย์หรือคนทำงานในยุคนี้ถ้าเอาชนะคอมพิวเตอร์ไม่ได้ จะมีปัญหาหลาย... คอมพิวเตอร์เป็นสิ่งจำเป็นมาก... เป็นภาษาอีกภาษาหนึ่งที่เราจะต้องเอาชนะให้ได้มิฉะนั้นเราจะเป็นคนแคบและยังตกหลุมลงไปเลย... แล้วเป็นครูบาอาจารย์ถ้าไม่ได้เล่นคอมพิวเตอร์เราจะไปสอนเด็กได้อย่างไร เด็กสมัยนี้เก่งขึ้นเรื่อย ๆ แล้วอีกหน่อยอาจารย์จะพูดอ่านเอกสารในตำราซึ่ง 10 ปีจะพิมพ์เล่มหนึ่ง... เด็กไปไกล ฉะนั้นคอมพิวเตอร์เป็น a must แล้วก็เรื่องของภาษา ภาษาต่างประเทศภาษาอังกฤษต้องมาที่หนึ่งก่อน ภาษาญี่ปุ่น จีนอะไรก็ตามแล้วแต่ก็เลือกเอาที่เป็นเรื่องสำคัญที่ต้องทำ”

“... ต้องให้เด็กรู้จักคิด เราจะเห็นว่าเด็กปัจจุบันจะเรียนตามที่ครูบอก... ไม่ค่อยคิด... ครูเองก็ไม่วิธีสอนที่จะให้เด็กคิดครูเคยสอนมาอย่างไรก็สอนไปอย่างนั้น... ไม่สอนให้เด็กคิดที่จริงสอนได้ทำได้”

“ถ้าเรียนวิทยาศาสตร์คิดเป็นทั้งนั้น... ธรรมชาติวิทยาสาสตร์... จะคิดอย่างมีเหตุผล จะใช้เหตุใช้ผลมากกว่า... ฉะนั้น critical thinking เป็นไปโดยอัตโนมัติแล้ว...”
“เน้นเรื่องการตัดสินใจที่จะทำอะไร การทำงานเป็นขั้นตอนให้มีระบบ... อันนี้ต้องโทษครู... จะต้องทำหลักสูตรอบรมครูก่อน เรื่องที่ให้ครูมี critical thinking ก่อนแล้วค่อยให้เค้าไปสอน...”

ด้านการพัฒนาบุคลากร คหกรรมศาสตร์จะพัฒนาได้ไกลสำคัญอยู่ที่ผู้สอน ฉะนั้นผู้สอนเองจะต้องพัฒนาตนเองและปรับกลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับอนาคต นักคหกรรมศาสตร์เองต้องเปิดตัวสู่โลกกว้าง รู้จักประชาสัมพันธ์นำเสนอตัวเองและผลงานสู่สังคมรวมถึง

ต้องมีการประสานงานร่วมกันระหว่างสถาบัน ร่วมกันฝึกกำลังที่จะต่อสู้กับอุปสรรคทั้งหลายทั้งปวง รวมทั้งจะต้องมีความสามารถในทุก ๆ ด้าน (all – round ability)

“พัฒนาครูนี้แหละ ครูเนี้ยก่อนเลย... หลักสูตรเนี้ยยังไม่ต้องไปยุ่งกับมันเท่าไร
สามารถปรับได้ วางแผนกำหนดกิจกรรมได้... ครูต้องทำตัวให้เค้าศรัทธาคือ ครูต้อง
มีความรู้ ครูต้องเข้าสอนให้ตรงเวลา ครูต้องทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดี ครูต้องช่วยเหลือ
เค้า”

“เค้าสอนให้คนคิดที่ไหนหละ เค้าสอนให้คนทำดอกไม้ ก็ต้องทำแบบนี้ สอนให้คน
ทำกับข้าวก็ต้องทำสูตรนี้... ต้องสอนหลาย ๆ สูตรแล้วก็มาเปรียบเทียบว่ามัน
ต่างกันอย่างไร... มันก็ต้องยอมเสียส่วนที่มันใช้ไม่ได้ก็ทิ้งไป เด็กที่ทำเสียไม่ใช่เด็ก
ไม่เด็กเลวนะ ไม่ใช่เด็กไม่เก่งแต่เพื่อจะเอามาทดสอบ...”

“แล้วเป็นครูบาอาจารย์ ถ้าไม่ได้เล่นคอมพิวเตอร์ เราจะไปสอนเด็กได้อย่างไร...
จะต้องติดตามข่าวสารบ้านเมือง... ทำตัวให้ทันต่อเหตุการณ์... ต้องเป็นคน
ทันสมัย”

“student center หมายถึง ครูจะต้องเตรียมความพร้อมทุกอย่างเลย หนังสือทุกอย่าง
ที่เด็กจะเป็นความรู้ในวันหน้าครูต้องรู้ ไม่ใช่ไปอ่านไอนี้ ไอนั้น ไม่รู้เล่มไหน หน้า
ไหน เรื่องไหน ไม่รู้... ครูต้องอ่านมาแล้ว และครูต้องให้เด็กไปอ่านให้ตรงด้วย... ครู
ต้องเตรียมคำถาม... centerของเด็กคือ เด็กต้องมี activity... แต่ครูเหนื่อย”

“ในอนาคตถ้านักคหกรรมศาสตร์ร่วมกันมุ่งมั่นที่จะพัฒนาวิชาการเพื่อให้เป็นที่
ยอมรับของสังคม นักคหกรรมศาสตร์จะต้องยอมเหนื่อยและทุ่มเทกำลังกายกำลังใจ
อย่างมาก และประการสำคัญคือ ต้องไม่ท้อ”

“... คหกรรมศาสตร์เนี้ยถ้าจะเจริญ ให้คนเค้ายอมรับนับถือเนี้ยมันเหนื่อยสาหัสต้อง
ทุ่มเทมหาศาลเลยควรขยันทุ่มเท”

“อย่าท้อ ท้อได้แต่ต้องทำต่อไป... ต้องต่อสู้ไปแต่จะชนะเมื่อไหร่ก็ยังไม่รู้กัน”

ปัญหาอาจารย์ผู้สอนเป็นปัญหาที่มีความสำคัญสูงในการพัฒนาวิชาชีพ ซึ่งเรื่องนี้ นนทลี พรธาดาวิทย์ (2545: 224-226) ได้กล่าวว่า วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ มีปัญหาด้านบุคลากรมากมายหลายเรื่องดังนี้

1. การขาดแคลนบุคลากรในสาขาคหกรรมศาสตร์ ที่สืบเนื่องมาจากปัจจุบัน รัฐบาลได้ลดอัตราการบรรจุข้าราชการครู ยกเว้นสาขาขาดแคลน ทำให้มีผลกระทบต่อสาขาคหกรรมศาสตร์ เนื่องจากคหกรรมศาสตร์ไม่ใช่สาขาขาดแคลน เพราะรัฐบาลให้ความสำคัญกับสาขาวิทยาศาสตร์ และเมื่อบุคลากรเกษียณไปไม่สามารถบรรจุทดแทนได้ จึงทำให้อาจารย์ในสาขาคหกรรมศาสตร์ไม่เพียงพอ แต่สถาบันต่าง ๆ ก็ได้พยายามแก้ปัญหาโดยการใช้อัตราจ้างสอนหรือการเชิญอาจารย์พิเศษสอน

2. ภาระงานมาก สืบเนื่องอาจารย์สาขาคหกรรมศาสตร์มีไม่เพียงพอ ดังนั้นแต่ละคนจะรับภาระงานมาก จึงอาจทำให้การพัฒนางานการเรียนการสอนในสาขาไม่เต็มที่ นอกจากนี้ อาจารย์สาขาคหกรรมศาสตร์ยังมีหน้าที่อื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากสถาบันนอกเหนือจากงานในสาขาคหกรรมศาสตร์ จึงทำให้การปฏิบัติงานในสาขาคหกรรมศาสตร์ไม่เต็มความสามารถ

“ปัญหาคือครุคหกรรมศาสตร์มีหน้าที่พิเศษ... คนที่ทำงานเฉพาะในโปรแกรมหรือในสาขาจะน้อยบางที่ไม่พอ... ศักยภาพครุคหกรรมฯเนี่ยยอมรับว่าทุกคนมีความสามารถเค้าจะใช้งานเราเยอะ...”

3. ลักษณะนิสัยเฉพาะของการรวมกลุ่มที่มีผู้หญิงมาก จะมีลักษณะจู้จุกจิก เนื่องจากอาจารย์คหกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง ดังนั้นการบริหารงานจะประสบปัญหา คือ การจู้จุกจิก ปัญหาต่าง ๆ จะไม่จบที่การอภิปรายพูดคุยและตกลงกันในที่ประชุม แต่มักนำเรื่องต่าง ๆ ไปพูดคุยกันตามนิสัยผู้หญิง ซึ่งทำให้สื่อความหมายกันไม่ถูกต้องข้อมูลบิดเบือนไป จึงเป็นสาเหตุปัญหาที่สำคัญในการบริหาร

“คหกรรมศาสตร์นะ ส่วนใหญ่ผู้หญิงเยอะ... เวลาความคิดต่าง ๆ จุกจิก จู้จี้ แบบผู้หญิงเฉพาะ ฉะนั้นก็เลยอาจจะทำให้เกิดปัญหามานิดหน่อย พูดกันบางครั้งสื่อกันไม่เข้าใจ...”

4. ระบบอาวุโส ประเทศไทยยังค่อนข้างยึดระบบอาวุโสกันมาก ดังนั้นการบริหารงานย่อมเกิดปัญหาอุปสรรคขึ้นได้ เนื่องจากผู้อาวุโสจะต้องฟังความคิดเห็นของผู้อาวุโสกว่า ซึ่งระบบอาวุโสนั้นมีทั้งข้อดีข้อเสีย บางครั้งผู้ใหญ่ควรเปิดใจรับฟังความคิดเห็นของคนรุ่นใหม่บ้าง ถ้าคนรุ่นใหม่มีเหตุมีผล

“... พูดแบบเปิดใจเลย... พูดด้วยความรู้สึกจริง ๆ ว่า... อาจารย์บางคนก็คือยังยึดติดในเรื่อง seniority ฉะนั้นบางที่เราจะทำอะไรก็ลำบาก... คนไทยจะมี seniority มาก แต่ถ้าไม่มีเลยก็ไม่ได้เหมือนกัน... บางครั้ง โอเค ความเห็นผู้ใหญ่อาจจะดี... ผู้ใหญ่คอยอุดหนุน บางทีเด็กบางคนก็มากเกินไป... แต่ผู้ใหญ่ก็น่าจะทำตัวว่าเป็นผู้ใหญ่ ยอมรับฟังสิ่งใหม่ ๆ ความคิดใหม่ ๆ ของเด็กบ้าง... คนไทยเราน่าจะเปิดใจ น่าจะเปิดใจรับฟังความคิดเห็นของคนอื่นบ้าง... พิจารณากันด้วยเหตุด้วยผล...”

5. ความรับผิดชอบ อาจารย์บางท่านขาดความรับผิดชอบและการทุ่มเทให้กับการทำงาน ทำให้งานสาขาคหกรรมศาสตร์ไม่พัฒนา

“บางทีสอน ๆ วันนี้มาบ้าง วันนี้ไม่มาบ้างเหมือนกับไม่มีความรับผิดชอบต่อความเป็นอาจารย์ ต่อความเป็นครู มีน้อย ทำให้บริหารงานยากเหมือนกัน”

“มีส่วนน้อยที่ยังไม่เสียสละเวลามากนัก แต่ส่วนใหญ่โอเค... โดยภาพรวม... อยากให้ทุ่มเวลาให้ราชการให้มากขึ้น”

“ไม่ใช่... พอบ่ายสองโมงฉันกลับบ้านแล้ว ไม่สนใจว่าจะไปทำอะไร...”

6. จิตสำนึกความเป็นครู ปัจจุบันอาจารย์บางท่านขาดจิตสำนึกความเป็นครู ถือว่าการสอนเป็นเพียงอาชีพหนึ่ง ทำตามหน้าที่ แต่ไม่ได้สำนึกถึงคำว่าอาจารย์หรือครู ที่ต้องทำหน้าที่อบรมสั่งสอนเด็กให้เป็นคนดี มีคุณค่าของสังคม ไม่เพียงมีหน้าที่เฉพาะสอนในวิชาที่ตนเองมีหน้าที่รับผิดชอบเท่านั้น

“อาจารย์ทุกคนต้องมีจิตสำนึกว่าเราเป็นอาจารย์ เป็นอาจารย์ก็ต้องให้ลูกศิษย์เต็มที่ แต่เวลานี้มันไม่ใช่อย่างนั้น... ไม่มีจิตสำนึกของความเป็นอาจารย์เท่าไร บางทีเหมือนกับว่าเป็นอาชีพของเค้า... พฤติกรรมเด็ก... บางทีแทบจะชนอาจารย์ รู้จักแต่ไม่สนใจ บางทีไปเจอข้างนอกหรือว่าสอนไปแล้ว

“ตอนสอนอยู่พอเจอสวัสดิ์ พอสอนเสร็จแล้วก็ไม่สนใจแล้ว... ผ่านแล้วฉันก็ไม่รู้แล้ว ฉันไม่ต้องง้อเธอแล้ว... อันนี้คืออาจารย์ทุกคนไม่ช่วยกัน... ใช้นี้คือจิตสำนึกของการเป็นครูต้องช่วยกัน...”

7. การเปิดรับข้อมูลข่าวสารใหม่ ๆ อาจารย์คหกรรมศาสตร์ต้องมีการพัฒนาตนเองตลอดเวลา รวมถึงการพัฒนาวิชาการในการทำวิจัย ไม่ใช่ทำเพื่อพัฒนาตำแหน่งวิชาการของตนเองเท่านั้น

“คุณคิดว่าคุณอยู่ตรงไหนลวด คุณเก่งในตัวของคุณ... จะต้องมองภายนอกมากขึ้น... เราไม่เพียงจะแข่งกับตัวเองเท่านั้น แต่เราจะไปแข่งกับคนภายนอก... ต้องปรับตัว ต้องทันกับเหตุการณ์มีอะไรใหม่ ๆ คุณต้องไป คุณต้องดูไม่ใช่มีอะไรใหม่ ๆ ฉันไม่ไปดูทั้งนั้น ฉันจะอยู่ของฉัน... ไม่ใช่... อีกอย่างคุณต้องทำงานวิจัยเพิ่มขึ้น... พระราชบัญญัติฉบับใหม่ตอนนี้ครูทุกคนจะต้องทำวิจัยมันเป็นการบังคับทางอ้อม... แต่ส่วนใหญ่ทำเพื่อพัฒนาตัวเองไม่ได้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ”

8. ศักดิ์ศรีของความเป็นครู อาชีพอาจารย์ไม่เหมือนกับอาชีพอื่น เพราะคนที่เป็
อาจารย์มักจะคิดว่าตนเองมีศักดิ์ศรีมาก ดังนั้นการบริหารงาน ถ้าผู้บริหารไม่เข้าใจธรรมชาตินี้ก็จะก่อให้เกิดปัญหา ดังนั้นผู้บริหารจะต้องเข้าใจธรรมชาติของอาจารย์ และเตรียมการหรือตั้งรับเพื่อแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ

“... ธรรมชาติอาจารย์นะ... จะบริหารได้... อาจารย์ต้องให้เกียรติเค้า เช่นอาจารย์ช่วยทำได้ไหม... ถ้าเรานัดประชุมไม่มาก็ไม่เป็นไร... ช่วยมาหน่อยนะอาจารย์เรื่องสำคัญ... เราก็กต้องวางระบบว่าถ้าไม่มาประชุมจะทำอย่างไร เรื่องจะผ่านต้องทำอย่างไรพยายามวางตรงนี้ บังคับไม่ได้... ถ้าเราเข้าใจธรรมชาติก็โอเค เข้าใจบทบาทหน้าที่ของเราว่าถ้าเราหนึ่งตรงนี้ เรามีอำนาจแค่ไหนในเรื่องที่จะทำ... ตรงนี้เป็นประเด็น”

“ความสามารถทุกคนมีหมด ฉะนั้นบางทีก็ควบคุมยาก ก็เหมือน ๆ กันนะ นะคะ ก็คงยาก”

ปัญหานิสิต/นักศึกษา เป็นสิ่งมีความสำคัญและเป็นปัจจัยสำคัญต่อภาพลักษณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เพราะผู้ที่เรียนในสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีปัญหาดังนี้ (นนทลี, 2545: 226-228)

1. พื้นฐานทางวิชาการค่อนข้างอ่อน ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และสถาบันราชภัฏ และการรับผู้จบการศึกษาที่มีพื้นฐานไม่เท่าเทียมกัน เช่นรับสายสามัญผู้จบมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทุกสายทั้งสายวิทยาศาสตร์ และศิลปะ หรือสายอาชีวศึกษาผู้จบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มาเรียนต่ออีก 4 ปี หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มาเรียนต่ออีก 2 ปี ก็ได้ ทำให้พื้นฐานความรู้ของผู้เรียนมีความแตกต่างกันมาก

“... เรียน เรียนไปสักพักบางทีก็มีปัญหา Drop จะมีปัญหาที่ผู้เรียนเรียนไม่ไหวเอง...”

“เด็ก 4 ปี วทบ. ไม่ต้องจบสายวิทย์ก็ได้ สายศิลป์ สายวิทย์ อะไรได้ทั้งนั้น จากอาชีวะก็ได้ ถ้าจบปวช.มา... เนี่ยแหละคือปัญหา... คนที่จบวิทย์เค้าไปเรียนเคมี ชีวะ พื้นฐานนะค่ะ เค้าจะเรียนได้ดี เค้าจะช่วยเด็กสายศิลป์ แต่พอมาเรียนทางด้านคหกรรมศาสตร์ เด็กวิทย์ก็จะทำไม่ค่อยได้ เด็กสายศิลป์ก็จะช่วย...”

“... ส่วนใหญ่ทางด้านวิชาการมักจะอ่อนหรือด้อย... เราจะต้องเพิ่มหลักสูตรเช่นรับเด็ก 4 ปีเนี่ยตอนนี้จะดีขึ้นทางด้านวิชาการ แต่เรามาใส่ทักษะเข้าไป”

2. ทศนคติของนิสิต/นักศึกษา ที่เรียนสาขาคหกรรมศาสตร์ เนื่องจากการเข้ามาเรียนในสาขาคหกรรมศาสตร์ของนิสิต/นักศึกษาบางคนบางกลุ่มไม่ได้เกิดจากความตั้งใจจริงที่จะเข้าสู่สายวิชาชีพนี้ แต่อาจเป็นเพราะการเลือกตามเพื่อนหรือตามคำแนะนำของพ่อแม่ ญาติพี่น้อง หรือเลือกเผื่อติด จึงทำให้ผู้เรียนไม่มีความรักในวิชาชีพ

“มีหลายกลุ่ม กลุ่มหนึ่งมาเรียนโดยที่ไม่รู้จะไปที่ไหน มันจะมีนะค่ะ ดังนั้นทัศนคติของเด็กก็ไม่ชอบอยู่แล้ว แต่พอเรียนไปสักพักหนึ่งบางทีก็จะชอบ”

3. ค่าใช้จ่ายในการเรียนสาขาคหกรรมศาสตร์ค่อนข้างสูงทำให้ผู้เรียนไม่สามารถรับภาระกับค่าใช้จ่ายเหล่านี้ได้ เนื่องจากวิชาส่วนใหญ่เป็นวิชาปฏิบัติจึงต้องมีการซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติ

“ค่าใช้จ่ายไม่พอใช้ ค่าใช้จ่ายสูง เพราะคหกรรมฯที่นี้เด็กต้องซื้อวัสดุเองไม่เหมือนที่อื่น... ที่นี้ต้องซื้อวัสดุเอง ดังนั้นเด็กก็จะสิ้นเปลืองอีกเยอะ จะบ่น... เทอมไหนที่มีปฏิบัติเยอะเด็กจะบ่นมากทุกวิชาปฏิบัติหมดก็จ่ายไป... เยอะ”

5. พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ปัจจุบันสังคมและวัฒนธรรมไทยเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นิสิต/นักศึกษาปัจจุบันซึมซับวัฒนธรรมต่างชาติ ดังเช่นการแต่งกาย กิริยามารยาทหรือ ขนบธรรมเนียมอันดีงามก็พึงรักษาไว้ เพราะสิ่งเหล่านี้จะส่งผลต่อสภาพของสังคม

“บางทีอย่างดูเรื่องระเบียบสังคมเวลานี้เหมือนกับละมาก เด็ก... ลูกศิษย์ก็แทบจะตีหัวครูอะไรอย่างเงี้ย... บางทีแทบจะชนอาจารย์... ตอนสอนอยู่เจอจะสวัสดิ์ พอสอนเสร็จแล้วก็ไม่สนใจ... ก็เลยทำให้รู้สึกตรงนั้นมันเป็นผลต่อสังคมต่อไปเหมือนกันนะ... เด็กพอเราสอนมาเป็นเด็กที่ไม่มีระเบียบ... ไม่มีกฎระเบียบของการที่จะต้องทำอะไรบ้าง การปฏิบัติตนหรือสิทธิหน้าที่ของตนเองอะไรบ้างพอจบออกไปเป็นอาจารย์ก็จะเป็นอย่างนี้เหมือนกัน...”

ด้านการประชาสัมพันธ์ และนำเสนอผลงาน นอกจากวิชาต่าง ๆ แล้วสิ่งที่จะสามารถแสดงสู่สาธารณชนได้คือผลงานของคนในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ในเชิงบวก เช่น วิชาการ

“... เราต้องช่วยกันปลูก... ปลูกให้คนแสดงผลงานแล้วก็แสดงให้ตี ๆ ด้วยนะ อย่าแสดงผิด ๆ แล้วประสานกันแต่ละสถาบัน ต้องประสานกัน”

“...ทุกคนต้องลุกขึ้นมาสลัดเนื้อสลัดตัว สลัดแข่งสลัดขา แล้วบอกว่า ฉันจะต้องไปข้างหน้าแล้ว ฉันจะสลัดภาพเก่า ๆ ที่มันไม่ดีไม่สวยไม่เป็นที่ยอมรับของคนออก ทุกคนถ้าอยากอยู่นะ ไม่อยากตายต้องช่วยกัน”

“... ทำในนามคหกรรมศาสตร์อย่าไปทำในนามตัวเอง แต่จะต้องมีคน prove ก่อนเดี๋ยวบอกในนามคหกรรมศาสตร์แล้วออกมาไม่ดีเสียชื่อ... ที่ออกก็ต้องเป็นสิ่งแปลกและใหม่สำหรับผู้ฟังมีอะไรให้กับเค้า เพราะฉะนั้นอันนี้เราจะตีบีบได้สบาย...”

“... ถ้าเราเด่นแบบ *all round ability* ไอนี้ผสมไอนี้ แล้วออกมา โอ้ยพิเศษจริง ๆ... อาจารย์เห็นว่านักคหกรรมศาสตร์น่าจะเป็น *all round ability* อยู่... ต้องรู้หมดเลยนะ”

ด้านผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญ นนทลี พรชาดาวิทย์ (2545: 221-223) กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์ในทัศนะของผู้บริหารระดับสูงของสถาบันการศึกษาไม่ค่อยเห็นความสำคัญและสนับสนุน แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้บริหารแต่ละยุคแต่ละสมัย และอาจเป็นผลสืบเนื่องจากเสียงสะท้อนจากสังคมที่มีต่อคหกรรมศาสตร์ที่เป็นเหมือนงานแม่บ้านการเรือน เพราะในอดีตความเป็นมา

ของคหกรรมศาสตร์ไทยเริ่มจากโรงเรียนการช่าง การเรือน ซึ่งแตกต่างจาก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านคหกรรมศาสตร์แห่งแรกมีรูปแบบ การศึกษามาจากประเทศสหรัฐอเมริกา แต่ต้องใช้ชื่อคหกรรมศาสตร์เช่นเดียวกัน ทำให้ ภาพลักษณ์ของคหกรรมศาสตร์ในสายตาของคนทั่วไปคือ การบ้านการเรือน ทำอาหาร ตัดเย็บ เสื้อผ้า งานประดิษฐ์ต่าง ๆ ซึ่งคนในสังคมส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นงานที่ไม่ต้องใช้พื้นฐานวิชาการ ประกอบกับหลักสูตรที่เปิดสอนคหกรรมศาสตร์ดังกล่าวมีในหลายสถาบันในประเทศไทย ผู้เรียน สามารถเลือกเรียนได้หลากหลายและมักเป็นทางเลือกลำดับท้าย ๆ ของสังคม จึงทำให้ผู้บริหาร ไม่ค่อยให้ความสำคัญและสนับสนุน ประการสำคัญนักคหกรรมศาสตร์เองก็ไม่ได้แสดงศักยภาพ ที่โดดเด่นให้สังคมยอมรับในความสามารถของตนเอง เช่นเมื่อเกิดสถานการณ์คับขันหรือต้อง แก้ปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่งต้องปรึกษานักวิชาการ นักคหกรรมศาสตร์ไม่เคยอยู่ในกลุ่มบุคคลที่ จะร่วมแสดงความคิดเห็นหรือวิเคราะห์เรื่องราวปัญหาต่าง ๆ ในสังคมได้ แม้กระทั่งในเรื่องของ ครอบครัวยุคใหม่ ซึ่งนักคหกรรมศาสตร์เองประกาศจุดยืนว่า คหกรรมศาสตร์เป็นเรื่องของการพัฒนา คุณภาพชีวิตครอบครัว ชุมชน แต่จากวิกฤติทางสังคมที่เกิดขึ้นตามข่าวหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับครอบครัวโดยตรง แต่ก็ไม่มีใครที่จะให้นักคหกรรมศาสตร์ได้ วิเคราะห์หรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวทั้ง ๆ ที่ความจริงแล้วเรื่องเหล่านั้นเป็นเรื่อง ของคหกรรมศาสตร์โดยตรง สิ่งนี้ย่อมแสดงอย่างชัดเจนว่าทั้งสังคมและนักคหกรรมศาสตร์เอง เป็นประเด็นปัญหาสำคัญที่ทำให้สาขา คหกรรมศาสตร์ไม่เป็นที่ตอบรับของคนในสังคมทั่วไป จึงส่งผลให้ผู้บริหารให้สนับสนุนน้อย

“ทัศนะของตัวเองที่มีต่อผู้บริหารก็มีความรู้สึกที่ว่าเค้าไม่ค่อยสนับสนุนคหกรรม ศาสตร์เท่าไร อาจเป็นเพราะ feedback ที่เรามีสาขาคหกรรมศาสตร์หลายแห่ง มากในประเทศไทย แล้วก็คนที่มองคหกรรมศาสตร์เหมือนวิชาที่เป็นแม่บ้านอะไร ทำนองนี้... เพราะว่าเราเริ่มจริง ๆ เราเริ่มมาจากการเรือน เบื้องหลังลึก ๆ เราเริ่ม มาจากการเรือน แต่เกษตรฯไม่ใช่ แต่เกษตรฯเราก็ใช้ชื่อนี้... แต่พอใช้ชื่อนี้ทุกคนก็ เข้าใจว่านี่คือลักษณะแม่บ้าน... อันที่สองคือพวกบุคลากรคหกรรมศาสตร์เองเนี่ย เราไม่ได้แสดงผลงานออกไปด้วย... คือเราไม่พยายามทำตัวเราตรงนี้ให้เป็น วิชาการที่ให้เค้ามองเห็นคุณค่า”

“เค้าจะมองคหกรรมศาสตร์เหมือนตัวไร ตัวอะไรอย่าง เหมือนกับสิ่งที่ไม่มีความค่า อะไร...”

“... คิดว่านักคหกรรมศาสตร์เนี่ยเรื่องไหนเค้าจะมาถามเรา... ควรจะมี... เราไม่สามารถ present ตัวเอง ก็เรามองคหกรรมฯไปทำอาหาร ไม่ใช่คือครอบครัว การจัดการภายในครอบครัว... การจัดการครัวเรือนต้องมีเรื่องนี้ คหกรรมฯควรจะต้องเป็นคนสอนนะ... แต่เวลานี้มันไม่ใช่ มันคล้าย ๆ กับว่าคหกรรมฯพวกทำอาหาร...”

ด้านงบประมาณ นนทลี พรธาดาวิทย์ (2545: 228) กล่าวว่า งบประมาณเป็นปัญหาที่มีผลสืบเนื่องมาจากผู้บริหารระดับสูงไม่เห็นความสำคัญของสาขาคหกรรมศาสตร์ ทำให้มีผลกระทบต่อเนื่องต่อการจัดสรรงบประมาณ ทั้งด้านวัสดุ ครุภัณฑ์ อาคารสถานที่ต่าง ๆ ได้รับไม่เพียงพอ

“เรื่องงบประมาณมีมาก... งบประมาณครุภัณฑ์ก็ไม่เคยได้ไม่เคยได้มา 4 – 5 ปีแล้วขอไป... แต่ไม่ให้... ทุกวันนี้เราใช้เงินรายได้ เราสามารถหารายได้ อย่างजूแล้วก็โอเคเราอยู่รอดได้ ก็จะไม่มีปัญหา เราไม่สนใจเรื่องงบประมาณมาก... อุปกรณ์การเรียน ครุภัณฑ์เนี่ยนะคะ อุปกรณ์ lab ต่าง ๆ เราไม่พอ เพราะอุปกรณ์บางอย่างเนี่ยราคาแพงมาก... ทุกวันนี้เอาเงินรายได้ซื้อ แต่เรามี 4 สาขา เราก็ต้องเฉลี่ย ๆ กันไป ก็ได้คนละ 2 ชั้น 3 ชั้น ซึ่งเป็นชั้นเล็ก ๆ เพราะมันแพง”

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาภาพลักษณ์คหกรรมศาสตร์ในสังคมไทย

ภาพลักษณ์เป็นสิ่งที่สะท้อนความรู้สึก ความคิดรวมทั้งเจตคติที่คนมีต่อองค์กร ซึ่งความรู้สึกนึกคิดนี้อาจได้มาจากประสบการณ์ที่ได้พบได้เห็น หรือได้ยินได้ฟังมา ซึ่งมีทั้งภาพทางบวก และภาพทางลบซึ่งเป็นสิ่งที่คนในองค์กรหรือวิชาชีพไม่พึงให้เกิดขึ้น หรือเมื่อเกิดขึ้นแล้วต้องรีบดำเนินการแก้ไข จากผลการวิจัยในตอนต้นที่ 1 ซึ่งเป็นการสำรวจความรู้สึกนึกคิดของคนทั่วไปที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ได้เป็นกระแงสะท้อนให้เห็นว่าคนในสังคมไทยยังมีมุมมองต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ในทางบวก แต่อย่างไรก็ตามก็ยังมีประเด็นย่อยหลาย ๆ ประเด็นที่สะท้อนให้เห็นว่าสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรมีการพัฒนา หรือแก้ไขบางสิ่งบางอย่างที่ยังคงเป็นภาพลบ

อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์จุดที่ควรพัฒนาประกอบกับภาพลักษณ์ที่เป็นทางลบของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์นั้น คนในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ต้องมีจุดยืนร่วมกัน เน้นปรัชญาวิชาชีพเดียวกัน ก้าวเดินไปในทิศทางเดียวกันโดยมีเป้าหมายคือ การพัฒนาชีวิตครอบครัวและสังคม และการจัดการทรัพยากรครอบครัวและชุมชน โดยที่มีวิชาการเป็นพื้นฐานโดยเฉพาะ

วิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานที่สำคัญของคหกรรมศาสตร์ เพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ ควรเสริมด้วยการบริหารธุรกิจ ระบบงานอุตสาหกรรม การคิดอย่างสร้างสรรค์ ภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์ กฎหมายที่จำเป็น การบริหารคน เน้นให้ผู้เรียนทำการวิจัยและฝึกประสบการณ์จริงในสถานประกอบการหรือสภาพการณ์จริงที่สถาบันจัดขึ้น ควรมีการประสานงานกัน ร่วมมือ ร่วมใจกันทำงาน โดยเฉพาะการประชาสัมพันธ์คหกรรมศาสตร์ให้เป็นที่รู้จักของคนทั่วไปอย่างถูกต้อง

ประเด็นที่วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรพัฒนาและปรับปรุงเพื่อเกิดภาพลักษณ์ที่ดี คือ

การรับผู้เข้าศึกษาต่อคหกรรมศาสตร์

ผู้บริหารสาขาคหกรรมศาสตร์ มีความเห็นว่าการเพิ่มจำนวนการรับนิสิต/นักศึกษาที่จะเข้าศึกษาต่อสาขาคหกรรมศาสตร์ โดยเฉพาะต้องการให้ผู้ชายเข้าเรียนในสาขาคหกรรมศาสตร์มากขึ้น เนื่องจากปัจจุบันคนทั่วไปเข้าใจว่าคหกรรมศาสตร์เป็นเรื่องเฉพาะของผู้หญิงเท่านั้น ทำให้ไม่มีผู้ชายเข้ามาเรียนในสาขาคหกรรมศาสตร์ ส่วนสาขาที่ต้องการเพิ่มจำนวนนิสิต/นักศึกษา คือสาขาพัฒนาการครอบครัวและเด็ก เนื่องจากปัจจุบันนิสิต/นักศึกษาส่วนใหญ่จะเลือกเรียนในสาขาอาหารและโภชนาการ รองลงมาคือสาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย ส่วนสาขาพัฒนาการครอบครัวและเด็ก นิสิต/นักศึกษาจะเลือกเรียนน้อย

“ยอดนักศึกษาเราไม่ค่อยเพิ่ม ลดลง ยอดสมัครลดลง คนนอกก็ยังไม่เข้าใจคิดว่าคหกรรมศาสตร์คืออาหาร เรื่องของเสื้อผ้า เรื่องของครอบครัว แค่นี้ก็เข้าใจแค่นั้น เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็คือเรื่องของผู้หญิง... ที่สำคัญตัวเลขเห็นชัดก็คือนักศึกษาของเราคหกรรมศาสตร์มีผู้ชายไม่เกิน 5 % คาดมองว่าเป็นเรื่องของผู้หญิงทั้งนั้น... ผู้ชายมาเรียนเหมือนกัน หลาย ๆ คน แค่อยากสมัครถ้าดูวิชาเอกหลักสูตร... แต่พอดูว่าได้คหกรรมศาสตร์จะได้วุฒิคหกรรมฯตรงนี้มีปัญหา”

“สาขาเด็กแค่อยากให้รับเพิ่มขึ้น เพราะว่าไม่มีเด็กไป major สาขาเค้า... เด็กเค้าไม่ค่อยเลือก... เลือกอาหารเยอะ รองลงมาผ้า...”

“เรารับเพิ่ม แต่ไม่แน่ใจว่าเด็กจะมาสักแค่ไหน”

แนวโน้มการรับนิสิต/นักศึกษาของสถาบันการศึกษาหลาย ๆ แห่ง โดยเฉพาะสถาบันราชภัฏ จะรับผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต และงดรับหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต

“จะรับนักศึกษาสายวิทย์ เนื่องจากเป็นนโยบายของสถาบันที่จะลดการผลิตครู เพิ่มทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีมากขึ้น มีการประชาสัมพันธ์ ให้โควต้า และออกแนะแนวตามโรงเรียนต่าง ๆ “

แต่นักศึกษาที่รับเข้ามาของสถาบันราชภัฏดังกล่าว ไม่จำกัดพื้นฐานว่าจบสายวิทยาศาสตร์ หรือสายศิลป์ หรือสายอาชีวศึกษา ทำให้ผู้เข้าศึกษามีพื้นฐานไม่เท่าเทียมกัน เมื่อเข้ามาศึกษาจึงก่อให้เกิดปัญหาตามมาภายหลัง

“เด็กที่จะมาส่วนมากจะเป็นเด็กศิลป์ แต่เมื่อเข้ามาแล้วมาเรียนวิทย์ พอเข้ามาเรียนวิทย์ เด็กสายศิลป์อาจจะเรียนไม่ค่อยไหว มันก็จะหลุดต่อ ๆ กันไป เราก็ไม่แน่ใจว่าเด็กเค้าจะมาไหม... พวกที่เข้ามาได้จะเรียนเอก ส่วนมากจะเน้นไปทางอาหาร...”

“สาย คบ. ของเราไม่เปิด ของราชภัฏไม่เปิดช่วงนี้... บอกตรง ๆ ว่าเด็กคหกรรมที่เข้ามาเรียนสาย วทบ. มันก็จะเป็นลักษณะเหมือน food science เทคโนโลยีอาหารใช้ไหม... ที่นี้ทางโน้นเค้าเลือกเด็กวิทย์เพียว ๆ ก็จะไปได้ดี แต่ของเราผสม ผสมบับเด็กก็ไม่รู้จะไปไหน ก็เรียนไปอย่างนั้นแหละ เรียนไปเรื่อย ๆ ”

การพัฒนาหลักสูตรคหกรรมศาสตร์

หลักสูตรคหกรรมศาสตร์ระดับอุดมศึกษาในอนาคต ควรคำนึงถึงผลผลิตที่สถาบันแต่ละแห่งต้องการว่าบัณฑิตคหกรรมศาสตร์ควรมีคุณลักษณะอย่างไร จึงจะสามารถรับหลักสูตรตามที่ตั้งเป้าไว้

“คิดว่าบัณฑิตที่เราต้องการหน้าตาเป็นอย่างไร ให้เป็นลักษณะอย่างไร ให้มันเป็นแบบนี้ใช่ไหม... นี่คือนักศึกษาที่ฟังประสงค์ หลังจากนั้นทำหลักสูตรออกมาเป็นแบบนี้ ไม่ใช่สอนทฤษฎีกัน ไม่ได้มองปลายทางเลยว่าจะเกิดอะไรขึ้นแล้วเราก็ได้อย่างนั้น ถ้าเค้ารู้ล่วงหน้าว่าเค้าจบออกมาแล้วจะเป็นอย่างนั้น... ก็ตัดสินใจได้ ถึงยุคนี้แล้ว ถ้าเป็นสมัยก่อนเรียนอะไรไม่รู้เรื่อง”

หลักสูตรคหกรรมศาสตร์ระดับอุดมศึกษาในอนาคตควร

1. ปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานเน้นวิชาการให้มีระดับมาตรฐานเท่าเทียมกันในทุกสถาบัน

“ยกระดับมาตรฐานให้เท่าเทียมกับมหาวิทยาลัย มาเน้นทางวิชาการ ทางด้านฝีมือทักษะจะเป็นงานระดับอาชีวศึกษา”

2. ควรคำนึงถึงเรื่องของภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ควรนำมาสอดแทรกไว้ในทุกหลักสูตร

“นอกจากนั้นยังต้องเอาภูมิปัญญาชาวบ้านเข้ามาด้วย”

“เราพูดถึงภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น... มันน่าจะเป็นลักษณะนั้นไป”

3. หลักสูตรต้องสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มีการเทียบโอนหน่วยกิต และจัดหลักสูตรโรงเรียน โรงงาน

“มีหลักสูตรหนึ่งเค้าเอาพนักงานของโรงงานมาอบรม เค้าคิดหลักสูตรสำหรับพวกนี้โดยเฉพาะ เป็นสิ่งที่อธิการบดีต้องการ... อนาคตต่อไปคงต้องมีตามโรงงานที่มาปรับวุฒิ...”

“หลักสูตรได้พัฒนาไป แต่ยังต้องพัฒนาให้สอดคล้องกับ พ.ร.บ. ฉบับใหม่เพราะเราต้องทำเกี่ยวกับเทียบโอนอะไรสารพัด... ถ้า พ.ร.บ. ผ่านต้องเทียบโอนได้ ต้องทำเทียบโอนสอดในหลักสูตร...”

“ทำหลักสูตรขึ้นมาให้ได้... รับคนในโรงงานที่ทำงานอยู่ที่ยังไม่ได้วุฒิ อาจจะได้อวุฒิปวส. หรือ ปวช. แล้วมาเรียนต่อให้ได้วุฒิปริญญาตรี และขณะเดียวกันเค้าก็ทำงานในโรงงานด้วยเป็นการสนับสนุนของโรงงาน”

4. การพัฒนาหลักสูตรจะมีประสิทธิภาพควรทำโดยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและผู้ประกอบการ รวมถึงภูมิปัญญาชาวบ้าน

“การพัฒนาหลักสูตรเดี่ยวนี่ ไม่ใช่ครุมนั่งทำกันเอง เราต้องเชิญบุคลากรภายนอก... ธุรกิจ ผู้ทรงคุณวุฒิเข้ามา ไม่ใช่เอาผู้สอนมาทำอย่างเดียว มันต้องเอาผู้เชี่ยวชาญมา ทำด้วย นอกจากนั้นยังต้องเอาภูมิปัญญาชาวบ้านเข้ามาด้วย...”

แต่เป็นที่น่าเสียดายว่า หลักสูตรคหกรรมศาสตร์ในสถาบันราชภัฏหลาย ๆ แห่ง โดยเฉพาะต่างจังหวัดต้องปิดตัวลงเนื่องจากไม่มีผู้เรียน

“ราชภัฏหลาย ๆ แห่ง คหกรรมศาสตร์ได้ยุบตัวลงและบางแห่งได้กำลังเตรียมที่จะ ยุบตัว เนื่องจากไม่มีนักศึกษา ราชภัฏแต่ละแห่งมองจุดเน้นของตนเองและมุ่งเน้น พัฒนาโปรแกรมที่สถาบันมีศักยภาพสูงสุด และยุบโปรแกรมที่มีศักยภาพน้อย”

“ทุกที่คหกรรมฯก็ลดน้อยลงนะ ราชภัฏนอก ๆ จะไม่รับแล้ว บางแห่งจะไม่มีเด็กเลย ต่างจังหวัดจะน้อยลง”

ส่วนราชภัฏที่หลักสูตรคหกรรมศาสตร์เป็นจุดเด่นก็ได้พยายามพัฒนาสาขาคหกรรม ศาสตร์โดยพัฒนาหลักสูตรขึ้นมาเป็นสาขาเฉพาะ เช่น อุตสาหกรรมอาหาร ศิลปประดิษฐ์ และ แฟชั่นดีไซน์ เพื่อพัฒนาจุดเด่นที่ตนเองมีอยู่แล้วให้เป็นสาขาขึ้นมา

“หลักสูตรของสวนดุสิต อธิการบดีให้ทำหลักสูตรเพิ่มอีก 3 หลักสูตร อุตสาหกรรม อาหาร ศิลปประดิษฐ์ และแฟชั่นดีไซน์ แยกออกจากคหกรรมฯไปเลยแล้วจะยุบคหกรรมฯ... บางคนก็เข้าใจผิดว่าคหกรรมฯจะไม่มีแล้วหรือ สวนดุสิตจะไม่มีพวกนี้หรือ จริง ๆ แล้วเค้าจะเน้นแต่ละเรื่อง เอาแต่ละเรื่องมาเป็นตัวยื่น... ทำหลักสูตรขึ้นมาแยกเป็น สาขาเลยว่าสวนดุสิตมีศักยภาพอะไรเป็นพื้นของแม่บ้านการเรือน แล้วแยกให้เป็น หลักสูตรเฉพาะ ยุบคหกรรมฯ”

การพัฒนาระบบการเรียนการสอนคหกรรมศาสตร์

การศึกษาปัจจุบันมีการแข่งขันกันสูง ดังนั้นแต่ละสถาบันต่างเปิดหลักสูตรต่าง ๆ ขึ้น เพื่อแข่งขันกัน แต่ละแห่งไม่รักษาเอกลักษณ์ดั้งเดิมของตนเองเพื่อความเป็นเลิศและเด่นในด้าน ที่ตนเองถนัด แต่กลับเปิดแข่งขันกันมากกว่า ซึ่งอาจทำให้ขาดประสิทธิภาพทางการศึกษา

“บ้านเราเนี่ย... ทุกมหาวิทยาลัยจะเปิดมันไปเสียทุกอย่าง ซึ่งทำให้มันไม่ประหยัดเลย ไม่มีประสิทธิภาพเลย... สังเกตดูเปิดหมดเลย... มีแทบทุกคณะ... คุณภาพต่าง ๆ ที่ เปิดเนี่ยเหมาะไหม... ต่างคนต่างคิดถึงตัวเองจะขยายปีก จะสร้างความใหญ่... ซึ่งมัน

มองในภาพรวมของประเทศมันไม่ดี เป็นเรื่องที่น่าคิด... ทำไมเราไม่สร้างอะไรที่เป็นเอกลักษณ์ เช่นมหาวิทยาลัยดนตรี... ถ้าลักษณะนี้จะมีประสิทธิภาพมาก... ตอนนี้เราเปิดกันมั่วไปหมดแล้ว”

“สถาบันอาจจะหาจุดยืนของแต่ละสถาบัน อย่าแข่งขันกันเอง อันนี้คือข้อหนึ่งที่คหกรรมศาสตร์เราแย่ อย่าแข่งขันกันจนเกินไป แข่งกันแล้วไปเหยียบคนอื่นด้วยนะ...

เออ... ลักษณะคือว่าอย่างเช่นตรงนี้คนนี้เค้าทำ ฉันก็จะทำอย่างเค้า ฉันทำอย่างเค้าบ้าง ก็แย่งกัน... ทำไมเราไม่แบ่งส่วนกันทำ”

ผู้บริหารมีแนวคิดว่า

1. ระบบการเรียนการสอนแต่ละสถาบัน น่าจะมีการประสานความร่วมมือกันเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น มีการแลกเปลี่ยนวิทยากร หรือ การลงทะเบียนวิชาบางวิชาข้ามสถาบันได้ หรือ เทียบโอนหน่วยกิตระหว่างสถาบันหรือสถานประกอบการได้

“คิดว่าต่อไปคงจะเป็น... อย่างวิชานี้อาจจะลงที่... ไป take course ได้เลยเอามาใช้กันได้... ต่อไปมันควรพัฒนาอย่างนั้นแล้ว”

“เราอาจจะต้องมีการเอื้อกัน อย่างเช่นมีจุดอ่อน เราขอวิทยากรตรงนั้นมาอะไรอย่างเงี้ย... คือมีการร่วมมือกันอะไรอย่างเงี้ย... น่าจะเป็นอย่างนั้น”

“ต่อไปก็น่าจะมีการ pretest ถ้าจะยกวิชาไหนก็มีการ pretest ถ้าคุณผ่านเอาไปเลยคุณไม่ต้องเรียน...”

2. การเรียนการสอน ควรให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จริง สอนให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ด้วยตนเอง กระตือรือร้นในการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งอาจใช้กลยุทธ์การสอนโดยผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยต่าง ๆ เช่นคอมพิวเตอร์ และสื่อการสอนต่าง ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน

“เน้นให้เด็กคิดเอง ทำเอง และวิเคราะห์ ทดลองให้มากขึ้น พัฒนาการเรียนการสอนให้เด็กมีประสบการณ์ข้างนอกมากขึ้น เวลาที่มีประกวด มีอะไรจะส่งเด็กเข้าไป ส่งเข้าไปให้มากที่สุด เพื่อให้เค้ามีประสบการณ์...”

“เวลาสอนเด็กไม่ใช่ป้อน... คือต้องให้เด็กหัดวิเคราะห์ว่าที่เค้าทำไม่ดี ไม่ดีต้องวิเคราะห์ให้มากขึ้น”

“รับงานนอก และดึงเด็กฝีมือดี ๆ มาช่วยเรา ถ้าฝีมือไม่ดี แต่มีน้ำใจที่จะช่วยเรา เราก็ดี มาช่วย... เราก็บอกเด็กว่ายิ่งฝึกเท่าไรเราจะมีความชำนาญและเก่งและติดตัวไป แล้วพวกนี้... คำจะประสบความสำเร็จ...”

“ระบบการเรียนการสอนเท่าที่เป็นอยู่เวลานี้ เราคงต้องให้มันทันสมัยมากขึ้น เออ... เด็กสมัยนี้จะไม่ค่อยช่วยตัวเอง ให้อาจารย์บ่นมากกว่า ฉะนั้นระบบการเรียนการสอน อาจารย์จะต้องมี assignment ให้เด็กทำมากขึ้น ต้องให้เด็กรู้จักช่วยตัวเองมากขึ้น ต้องให้เด็กรู้จักขวนขวายหาความรู้ ไม่ใช่เข้ามาก็มานั่งเรียนอะไรอย่างเงี้ย ไม่ค่อย ค้นคว้า แล้วก็ความรู้ทั่วไปก็แย่ง ต้องรู้ทั่วไป รู้เขารู้เรา รู้ว่าข้างนอกเป็นอย่างไร คณะอื่นเป็นอย่างไร คำเรียนไปถึงไหน คำมีวิชาการก้าวหน้าอย่างไรเอาสิ่งเหล่านั้น มา apply กับวิชาการของเราได้ เอาวิชาการของเราไป apply กับสิ่งต่าง ๆ เช่น เรียน math เรียนอะไรมาจะเอามาใช้อย่างไรในการจัดการกับวิชาของเรา...”

“การนำเทคโนโลยีต่าง ๆ ทั้งคอมพิวเตอร์นั้น เป็นสิ่งที่ผู้บริหารต้องการและยื่นมือเข้ามาช่วยอาจารย์ทุกท่าน ใครจะทำสื่อมัลติมีเดียอะไรก็แล้วแต่คำก็จะช่วยเรา... ผลดีให้เราเพียงแต่เราผลิตวัตถุดิบขึ้นมา คำก็จะมาถ่ายทอด เทคนิคคำจะช่วย... เรายอมเหนื่อย เราทำได้ สถาบันยื่นมือมาช่วย”

“ผู้เรียนเป็นสำคัญ เราทำอยู่แล้ว คำจะไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมและทำของตัวเองอยู่แล้ว”

กรณีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลและสถาบันราชภัฏที่รับผู้จบมัธยมศึกษาตอนปลาย เข้าศึกษาต่อหลักสูตร 4 ปี มักประสบผู้เรียนมีความสามารถต่อทักษะปฏิบัติ ก็จะพัฒนา ส่วนนี้โดยให้ผู้เรียนเลือกเรียนวิชาเลือกทางด้านทักษะปฏิบัติให้มากขึ้น

“สำหรับเด็กนักศึกษา 4 ปีที่ต่อทักษะก็จะพัฒนาให้ในส่วนที่ต่อด้านทักษะ โดยให้นักศึกษาเลือกเรียนด้านทักษะในวิชาเลือกให้ ให้คำเลือกวิชาปฏิบัติในสายวิชาเอก คำให้มากขึ้น”

การพัฒนาบุคลากร

นโยบายการพัฒนาบุคลากรจะเป็นผลสืบเนื่องจากทัศนคติของผู้บริหารระดับสูงของสถาบันที่มีต่อสาขาคหกรรมศาสตร์ ถ้าสถาบันการศึกษาที่ผู้บริหารเห็นความสำคัญของคหกรรมศาสตร์ การจัดสรรเงินงบประมาณต่าง ๆ รวมทั้งงบประมาณการพัฒนาบุคลากรอย่างเต็มที่

“สนับสนุนผู้ที่จะไปเรียน ไปอบรม อะไรเนี่ยให้หมด ให้ทำโครงการมา ขอมมา หรือไปเห็นที่ไหนเค้าดี หรือจะเชิญอาสาสมัครวิทยากร... ทางสถาบันยินดีจ่ายเงินตรงนั้น...”

“ให้การสนับสนุน ไม่ว่าใครก็แล้วแต่ที่พร้อมที่จะไปเรียนก็เต็มที่ ยิ่งตอนนี้สถาบันกำลังสนับสนุนเงินสถาบัน ไม่ว่าจะป็นอัตราจ้างหรือข้าราชการประจำ ถ้าอายุไม่เกิน 45 สนับสนุนให้ไปเรียน ให้ทุนเรียน... การพัฒนาให้เท่าเทียมกันหมด”

“ผู้บริหารบอกว่าให้ทุกคนไปหามา เครือข่ายที่ไหน มีที่ไหน มีที่จะตกลงกับเค้าได้ให้ไปหารายละเอียดมา แล้วเรื่องความร่วมมือผู้ใหญ่ว่าเค้าพูดกันเอง แต่ติดต่อขั้นต้นไว้ให้เรียบร้อย”

“ก็ค่อนข้างใช้ได้นะ... เรื่องการพัฒนาบุคลากรที่นี้ใช้ได้ เพียงแต่ว่าความคล่องก็คือในสมัยก่อนประมาณปี 2536-39 ยังดีอยู่ดอกเบี่ยสูงเงินกองทุน... มันงอกเยอะ เพราะมีเงินเยอะ ตอนนี้อยู่ดอกเบี่ยต่ำมาก อาจจะไม่ค่อยน้อย ไม่ถึงกับมีปัญหา... เรื่องพัฒนาบุคลากรได้เท่ากัน แต่ละสาขาวิชาได้เท่ากัน... ก็เคยมีการถกเถียงกันว่าบางสาขาอาจารย์นิดเดียว บางสาขาอาจารย์เยอะเยาะให้เท่ากัน”

ส่วนสถาบันที่ผู้บริหารระดับสูงไม่เห็นความสำคัญก็จะขาดแคลนงบประมาณในการพัฒนาบุคลากร

“ก็ไม่สนับสนุน... ผู้บริหาร... จะเป็นสถาบันที่เน้นวิชาชีพ โอเค ให้การสนับสนุน แต่... จะเป็นลักษณะที่เป็นวิทยาศาสตร์ เป็นวิชาการ หรือศิลปศาสตร์ไปเลย ซึ่งอันนี้จะเป็นอีกอย่างหนึ่ง มีแนวคิดอีกอย่างหนึ่งว่าฉันต้องเป็นวิชาการอย่างไหนอย่างนี้ เค้าจะมองคหกรรมศาสตร์เหมือนตัวไร ตัวอะไรอย่างเงี้ย เหมือนกับไม่มีคุณค่าอะไร”

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพ

ปัจจุบันวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ตามทัศนะของคนทั่วไปดูเหมือนจะเป็นวิชาชีพที่ไม่ต้องเรียนในระดับอุดมศึกษาก็สามารถจะประกอบวิชาชีพนี้ได้

“มันจะกลายเป็นว่าไม่ต้องเรียนก็ได้ เรียนแล้วไม่เห็นเก่งขึ้นมาเลย หัวตรงนี้... เฮ้ยไม่ต้องเรียนก็ทำอาหารอร่อย... ไปเรียนแล้วได้อะไรขึ้นมา... ต้องทำให้เค้าไม่พูดอย่างนั้น... ต้องคิดถึงตรงนี้ก็มาก... เช่นคุณทำอาหารเป็น แต่คุณไม่มีอะไรบางอย่าง... อย่างคนที่เค้าเรียนมา...”

ด้วยเหตุที่นักคหกรรมศาสตร์ไม่ได้แสดงศักยภาพทางด้านวิชาการให้คนทั่วไปได้เห็น เพราะงานด้านทักษะฝีมือ เมื่อได้รับการฝึกฝนมาก ๆ ก็จะเกิดความชำนาญ แต่นักคหกรรมศาสตร์เองควรมีพื้นฐานทางวิชาการรองรับ เพื่อให้มีความแตกต่างจากงานแม่บ้านทั่วไป แสดงผลงานเชิงวิชาการ งานวิจัย และที่สำคัญคหกรรมศาสตร์ไม่เหมือนวิชาชีพอื่นที่มีใบประกอบวิชาชีพมาตรฐานควบคุมเช่น บริหารธุรกิจ วิศวกรรม จึงเป็นประเด็นที่นักคิดสำหรับวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ว่าควรปรับปรุงมาตรฐานวิชาชีพให้เป็นสากลและกำหนดคุณสมบัติที่ชัดเจน และเรียกร้องให้มีใบประกอบวิชาชีพในการทำงาน

“สาขาบริหารธุรกิจ มีตัวมาตรฐานควบคุมนะ เหมือนกับวิศวฯ... ใบประกอบวิชาชีพเป็นจุดที่ทำให้เราดูต่ำต่อยกกว่าที่อื่นเค้า... แล้วงานในสายคหกรรมฯจะเป็นงานที่รายได้ต่ำ”

“... ถ้าเราเรียนทางด้านที่มีใบประกอบวิชาชีพ ใครที่เค้าไปศึกษามาเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่น่าจะอนุญาตให้ทำ ผลงานบางคนก็ดี บางคนก็ไม่ดี บางคนเป็นนิดเดียว ทำเสียใหญ่โต มีเงิน มีผู้สนับสนุนก็สามารถมีชื่อเสียงโด่งดังขึ้นมา ซึ่งเป็นเรื่องที่ผิด ถ้ามีใบประกอบวิชาชีพก็ดี เพราะจะทำให้มีมาตรฐานและได้ค้นรู้อจริงไปทำ”

“เราไม่พยายามทำตัวเราตรงที่ให้เป็นวิชาการที่ให้เค้ามองเห็นคุณค่าของเราที่ยังทำให้เราเป็นแม่บ้านมากขึ้น... ควรเป็นศาสตร์ ไม่ใช่เป็นแม่บ้าน เพราะคนอื่นเค้ามีความรู้สึกเหมือนที่เป็นแม่บ้านอยู่แล้ว แต่เรากลับทำตัวของเราให้ยังเป็นแม่บ้าน”

“เราน่าจะนำเสนอสิ่งที่เราพบเห็นเชิงวิชาการ หรือน่าจะมีงานวิจัย”

“เราต้องพยายาม present ตัวเองให้มากกว่านี้ present ในเชิงวิชาการทุกอย่าง”

“สถาบันเองก็ต้องยกระดับทำให้คนข้างนอกเนี่ยเค้าเห็นว่าเราทำได้นะ เราไม่ใช่แค่
ว่ามานั่งแกะสลักหรือว่าแค่มานั่งสอนลูกในบ้านอะไรแค่นี้ แต่ว่าเราสามารถจะจัดการ
อะไรอย่างนี้ได้ เราสามารถที่จะอยู่ทัดเทียมกับคนอื่นเค้าได้ ในเรื่องของวิชาการ... เรา
ต้อง present ตัวเราเองด้วยไปสู่วงการวิชาการ”

“... นักคหกรรมศาสตร์เนี่ยเรื่องไหนเค้าจะมาถามเรา... ควรจะมี... เราไม่สามารถ
present ตัวเอง... ก็เรามองคหกรรมฯไปทำอาหาร ไม่ใช่คือครอบครัว การจัดการใน
ครอบครัว”

การเปลี่ยนชื่อสาขาคหกรรมศาสตร์

การเปลี่ยนชื่อสาขาคหกรรมศาสตร์ เป็นประเด็นที่สำคัญและน่าสนใจมาก เพราะการ
เปลี่ยนชื่ออาจเป็นจุดหักเหครั้งสำคัญของคหกรรมศาสตร์เหมือนเมื่อครั้งการบัญญัติศัพท์คำว่า
คหกรรมศาสตร์ ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2502 โดยพระยาอนุমানราชชน ซึ่งจุดนั้นนับว่าเป็นจุดของ
การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อมาจนปัจจุบัน ฉะนั้นการเปลี่ยนชื่อจึงเป็นเรื่องสำคัญ
มากที่หมั่นนักวิชาการคหกรรมศาสตร์ได้มีการอภิปรายกันถึงผลดี ผลกระทบที่จะตามมา แต่
เนื่องจากภาพลักษณ์เก่า ๆ ซึ่งเป็นผลมาจากอดีตทำให้คนทั่วไปส่วนใหญ่ยังเข้าใจคหกรรม
ศาสตร์ไม่ถูกต้องคิดว่าเป็นงานแม่บ้านการเรือน ดังนั้นในวงการศึกษาคหกรรมศาสตร์จึงถูก
จัดลำดับโดยความเชื่อและค่านิยมของสังคมอยู่ในลำดับท้าย ๆ ว่าเหมาะสมสำหรับคนที่เรียนอ่อน
เหมาะสำหรับผู้หญิงที่จะไปเป็นแม่บ้านแม่เรือน เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้บริหารสาขาคหกรรมศาสตร์จึงมี
ความวิตกว่าหากความเข้าใจผิดของคนส่วนใหญ่ยังคิดเช่นปัจจุบันจะทำให้การพัฒนาวิชาชีพ
เป็นไปได้ยาก แต่ถ้าเปลี่ยนชื่อ ชื่อใหม่จะต้องแสดงขอบข่ายเนื้อหาให้ครอบคลุมสาขาวิชา
ต่าง ๆ ที่อยู่ภายใต้คหกรรมศาสตร์ได้อย่างครบถ้วน

ซึ่งในเรื่องนี้ผู้บริหารสาขาคหกรรมศาสตร์เห็นว่าสมาคมวิชาชีพน่าจะเข้ามามี
บทบาทในการระดมพลังสติปัญญาของคนในวิชาชีพเพื่อให้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันใน
การใช้ชื่อใหม่ที่ทุกคนเห็นพร้อมต้องกัน เพราะถ้าแต่ละสถาบันแยกกันพิจารณาจะทำให้ได้ชื่อ
ที่หลากหลาย กระจัดกระจายไม่เป็นหนึ่งเดียว

“... อีกอย่างคือชื่อด้วย ชื่อที่แปลเป็นไทยมันทำให้ผิดเพี้ยน คห... Home Economics
เพี้ยนนะมันต้องเคหเศรษฐศาสตร์ ถ้าตรง ๆ นะ ใช้นามเรื่องของเศรษฐศาสตร์ระดับ
บ้านมันมีคำว่าเศรษฐศาสตร์อยู่... มันดูดี... มันดูดีกว่า... ชื่อเก่าก็เคหเศรษฐศาสตร์
แต่ดูเหมือนพระยาอนุมานราชชนมั่งที่มาเปลี่ยน... คนก็ตามหมด พอหลังจากนั้นถ้า

ความหมายแปลว่าอะไร... แล้วเราก็ไม่รู้ว่าจะไปอธิบายคือใคร อันนี้แหละเป็นปัญหาในกลุ่มมันใหญ่มาก”

“บางคนบอกว่าชื่อไม่สำคัญ... บอกว่าชื่อให้ดูนิดเดียว ยอดระหว่างชายหญิงก็พอแล้ว ดูตัวนี้ก็รู้แล้ว ไม่มีสาขาไหนที่มันจะต่างกันอย่างไร”

“... จะฝังอยู่กับอดีตไม่ได้แล้ว... ต้องเปิดใจถ้าแบบเดิมคนต้องง้อมหาวิทยาลัย เราตั้งรับอยู่อย่างเดียว ทุกวันนี้มีใหม่ แต่ละมหาวิทยาลัยต้องวิ่งไปหาลูกค้า... เราก็เห็นตัวเลขมันไม่ up เลยมันแย่นะ... นี่คือสิ่งที่ต้องทำอะไรซะอย่าง... เราต้องปรับตัวเองให้พร้อม...”

“เราเองไม่มีความสามารถที่จะไปอธิบาย อธิบายอย่างเค้าถูกปลูกฝังหรือถูกรับรู้มา เค้ารับรู้มาอย่างนั้น ตั้งแต่มัธยมแล้ว แล้วมันแยตรงนี้ด้วยชั้นมัธยมเค้าจัดกลุ่มเด็กเข้าห้องใช้ใหม่ เด็กคนไหนไม่เก่งเค้าจับไปเรียนคหกรรมฯ... มันทำให้คหกรรมฯเสียเลย แล้วคหกรรมฯในชั้นมัธยมคืออะไร ไปทำอาหาร ซึ่งไม่ต้องใช้สมองอะไรอย่างเงี้ย เพราะฉะนั้นเค้าก็รับรู้มาตั้งแต่ตรงนั้นแล้ว... มัธยมต้องจัดตามความถนัดสมมติคะแนนต่ำคุณถนัดอะไร ถนัดเกษตรฯ ถนัดอุตสาหกรรม ถนัดคหกรรมฯ ถนัดวาดเขียน แล้วปล่อยให้เด็กไปตามถนัด ไม่ใช่คะแนนต่ำกว่านี้ไล่ไปเรียนคหกรรมฯหมด โอ... มันทำให้เสียเลยนะ... กลายเป็น Division ต่ำสุด เป็นเรื่องที่เสียหาย และมองว่าเป็นเรื่องผู้หญิง... แล้วไม่แน่ใจว่าผู้ชายคะแนนต่ำไล่ไปเรียนคหกรรมฯหรือเปล่า... อาจให้ไปเรียนเกษตรฯ นี่ก็ฝังเค้าอีกเหมือนกันว่าเป็นเรื่องของผู้หญิง... มันน่าสงสารว่ามันเป็นอะไรขึ้นมา ทั้ง ๆ ที่คือคนเข้าใจผิดแล้วทำเรื่องนี้ ผังหัวสำหรับเด็ก ๆ ในทำนองผิด”

“... การเปลี่ยนชื่อสาขา work กันตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 เดิมเราเคยจะเปลี่ยนเป็นวิทยาการสิ่งแวดล้อมมนุษย์... เสนอเรื่องไปที่ทบวงฯแล้ว แต่คณะกรรมการทบวงฯดูว่าชื่อกว้างเกินไป... คือเค้าคิดว่าขาดความชัดเจนในตัวเอง จับไม่เจอว่าอะไรคือวิทยาการสิ่งแวดล้อมมนุษย์... จึงให้กลับมาปรับ... ผู้บริหารใหม่เข้ามาไม่สนใจเรื่องนี้มาก เลยชะลอเรื่องการเปลี่ยนชื่อ...”

“พวกนักศึกษาเค้าก็รู้สึก เพราะบอกว่าจะเปลี่ยนชื่อ เค้าดีอกดีใจกันทุกคน เมื่อไหร่เปลี่ยนอย่างนี้เลย”

“ความคิดนี้มีมานานแล้ว แต่อย่างที่บอกว่ามีรุ่นเก่า ๆ ที่ไม่เห็นด้วย เพราะว่ามันจะหายไป แล้วก็ว่าเราก็จบมาเหมือนกันได้ปริญญาเอกคหกรรมศาสตร์... เขาบอกว่าชื่อนั้นสำคัญไฉน อยู่ที่ตัวเรา เราเองต้องทำตัวเราเองอย่างโน้นอย่างนี้... ก็เหมือนกับว่าที่ผ่านมาแล้วตั้ง 10 ปี... เราก้ทำกันมา 10 ปีแล้วก็ไม่ดีขึ้น การที่เราบอกว่าเราต้องทำตัวเราเองแต่กลายเป็นว่าเรายังมืองอเท้าอยู่ เราไม่ได้แสดงศักยภาพของเราออกไปอย่างนี้ เราไม่ได้แสดงศักยภาพของเราออกไปอย่างนั้น... คหกรรมศาสตร์เนี่ยคือ feedback กลับมาก็นั่งถกอะไรไปของตัวเอง ครุคหกรรมศาสตร์อะไรอย่างนี้...”

“เปลี่ยนหรือไม่เปลี่ยน คุณก็ต้องแสดงศักยภาพของตนเองที่อยากเปลี่ยนเพียงมาจากชื่ออย่างเงี้ยมันอยู่ในคหกรรมศาสตร์ คห มันเป็นบ้าน มุมมองว่ามันแคบอยู่เฉพาะในบ้าน ถ้าเปลี่ยนให้กว้างขึ้นก็มีมุมมองกว้างขึ้น เปลี่ยนทัศนคติคนอื่น แค่นั้นเอง แต่ทั้งหมดต้องอยู่ที่ตัวเราเองด้วย เราก้ต้องทำตัวของเราให้เห็นว่าเรามีศักยภาพที่ไม่ใช่แม่บ้าน... คนมองคหกรรมศาสตร์เหมือนวิชาที่เป็นแม่บ้านอะไรทำนองเนี้ย... เพราะว่าเราเริ่มจริง ๆ เราเริ่มมาจากการเรียน”

“ตรงนี้ขอพูดเลยนะ อย่างสมาคมน่าจะมีบทบาท เพราะเป็นเรื่องระดับชาติ เป็นเรื่องของส่วนรวมทุกคนจะต้องเปลี่ยนเพราะว่าเวลาเปลี่ยน เปลี่ยนแล้วไม่ใช่ง่าย ๆ จะต้องให้ ก.พ. ตีอะไรใหม่ ความหมายใหม่... ฉะนั้นถ้าสมาคมวิชาชีพสามารถที่จะผลักดันตรงนี้ออกไป... ทุกคนเปลี่ยนเหมือนกันหมด... หรือก็ต่างคนต่างทำของตัวเอง ทุกคนก็จะมีชื่อหลากหลาย ก็เป็นชื่อหลากหลาย แล้วทุกคนก็ไม่วู้คืออะไร”

“การเปลี่ยนชื่อคงไม่ได้ดูชื่อไหนดี ชื่อไหนสวยแล้วใช้ แต่จะต้องดูความเชื่อมโยง ขอบข่ายว่าชื่อครอบคลุมแค่ไหน ซึ่งตรงนี้ก็ยังไม่มั่นใจว่าบางอันอาจไม่ใช่ก็ได้ ถ้าไม่ใช่ อาจจะต้องโยกย้าย ถ่ายเทไปที่อื่น ก็เป็นเรื่องที่ต้องเกิด ต้องเอาความจริงมาคุยกันให้ใหม่... มันเลยเป็นประเด็นที่ค่อนข้างต้องชี้แจงให้เข้าใจ”

“เปลี่ยนชื่อสาขาในโปรแกรมให้มีความทันสมัยกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมมากขึ้น จากสาขาผ้าเป็นสาขาการออกแบบ”

“เปลี่ยนชื่อก็ดี... แต่ชื่ออะไรที่จะครอบคลุม อันนี้ก็คิดกันมามากเลย แล้วก็เปลี่ยนไม่ได้สักทีหนึ่ง”

“ที่ว่าเปลี่ยนชื่อก็ดี แต่ว่าในชื่อนั้นควรหาอะไรที่ยังแฝงไว้ด้วยคำว่าคหกรรมศาสตร์... ในเนื้อหาที่นั่นฟังแล้วคืองานคหกรรมศาสตร์... อยากแต่หาชื่อที่ลงไม่ได้”

สถาบันราชภัฏซึ่งมีแนวนโยบายที่สถาบันแต่ละแห่งจะแยกตัวเป็นนิติบุคคลเมื่อออกนอกระบบ แต่ละแห่งจึงมีแนวนโยบายแตกต่างกัน แต่สถาบันราชภัฏหลายแห่งสาขาคหกรรมศาสตร์ต้องปิดตัวลงและจำนวนนักศึกษาลดลงเรื่อย ๆ จนบางแห่งไม่มีคหกรรมศาสตร์

“แต่ทุกที่คหกรรมศาสตร์ก็ลดน้อยลงนะ ราชภัฏนอก ๆ จะไม่รับแล้ว บางแห่งจะไม่มีเด็กเลย ต่างจังหวัดจะน้อยลง”

ส่วนสถาบันราชภัฏสวนดุสิตก็มีแนวคิดที่จะปิดสาขาคหกรรมศาสตร์ลงโดยพิจารณาถึงจุดเด่นของสถาบันราชภัฏสวนดุสิตในอดีต คือโรงเรียนการเรือน คนนิยมที่จะเรียนการเรือนด้วยเรื่องของอาหาร งานประดิษฐ์ต่าง ๆ จึงนำงานแต่ละงานมาเป็นจุดเน้นตั้งเป็นสาขาขึ้นมา

“...สวนดุสิตอะไรที่เป็นพื้นของแม่บ้านการเรือนก็แล้วแยกให้เป็นหลักสูตร แล้วยุบคหกรรมศาสตร์ เพราะต่างประเทศก็ไม่มี Home Economics มองลักษณะนี้”

“คหกรรมศาสตร์จะไม่รับแล้ว คหกรรมศาสตร์ทั่วไป... แต่รับศิลปประดิษฐ์เพียว ๆ เป็นชื่อสาขาเลยว่าศิลปประดิษฐ์ ออกแบบแฟชั่น และอุตสาหกรรมอาหาร เน้นแต่ละสาขาเป็นตัวยืน อาหารก็เน้นเป็น mass product ”

“คำว่าคหกรรมศาสตร์จะหายไปจากสวนดุสิต แต่ว่าศิลปประดิษฐ์หรือฝ้ายยังอยู่ แต่ทุกคนก็มอง เอ... แต่หลายคนก็ให้แนวคิดที่คหกรรมศาสตร์ก็ไม่ใช้เริ่มจากที่นี่ ที่นี้เริ่มการเรือน... ฉะนั้นการเรือนเราก็สอนพวกการฝีมือพวกนี้ไม่ได้สอนคหกรรมศาสตร์อย่างเดียว คำนี้ก็บอกว่าคหกรรมศาสตร์จะไม่มีก็ไม่ว่าสิอะไร เพราะที่นี้เริ่มจากการเรือน...”

ด้านการประชาสัมพันธ์

วิธีการสร้างภาพลักษณ์ต้องอาศัยกระบวนการของประชาสัมพันธ์ เพราะการประชาสัมพันธ์จะช่วยให้คนทั่วไปได้รู้จักผลงานขององค์กรมากขึ้น จะเห็นได้จากผลการวิจัยที่เปรียบเทียบความคิดเห็นของคนทั่วไปที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ตามความรู้จัก พบว่า มีระดับความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยคนที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มากที่สุด มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ คนที่รู้จักคหกรรมศาสตร์มา น้อย และน้อย

ที่สุด ดังนั้นการประชาสัมพันธ์จึงเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญที่จะช่วยแก้ปัญหา หรือปรับภาพทางลบที่มีอยู่ โดยแนวทางในการดำเนินการควรมีดังนี้

1. บุคลากรที่อยู่ในวิชาชีพต้องมีความรัก และภักดีในวิชาชีพอย่างแท้จริง มีความรักและสามัคคีทุกระดับ ให้ความร่วมมือประสานงานกันเป็นอย่างดี ไม่แตกแยกกัน ถึงแม้จะมีความขัดแย้งกันบ้างในเชิงของความคิดเห็นและทัศนคติ แต่ต้องไม่มีความขัดแย้งกันในการทำงาน สร้างวัฒนธรรมขององค์กรที่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจที่กำหนดไว้
2. การทำงานให้ได้ผลดี หมายถึง การร่วมกันทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในภารกิจขององค์กรปรากฏเป็นผลงานที่มองเห็นและรู้สึกได้ นอกจากทำงานตามหน้าที่แล้ว ต้องทำงานเพื่อบริการสังคมและชุมชนด้วย โดยยึดหลักในการทำงานว่า ต้องมีจิตใจของการเป็นนักบริการ และหลักมนุษยสัมพันธ์อยู่เสมอ
3. จัดระบบข่าวสาร โดยเมื่อมีผลงานแล้วทั้งผลงานตามหน้าที่ หรือผลงานที่แสดงความรับผิดชอบต่อสังคม ต้องเก็บรวบรวมไว้อย่างเป็นระบบ สามารถสืบค้นได้อย่างสะดวกและรวดเร็วพร้อมที่จะเผยแพร่ ผลงานที่บันทึกไว้นั้นจะต้องรวมถึงผู้ผลิตงานการดำเนินงาน เบื้องหลังและผลกระทบของผลงานและการดำเนินงานนั้นด้วย
4. ระบบการสื่อสารที่ดีทั้งภายในและภายนอก เมื่อมีข่าวสารแล้วจะต้องทำให้ข่าวสารนั้นเคลื่อนที่ไปยังกลุ่มเป้าหมายอย่างสม่ำเสมอสมดัง คำที่ว่า A proper information must be in motion หมายถึงการแปลงข่าวสารให้เป็นสาร และใช้สื่อสารไปยังกลุ่มเป้าหมายทั้งภายในและภายนอกองค์กรในบางครั้งกลุ่มเป้าหมายอาจรวมถึงประชาชนทั่วไปหรือสาธารณชน ในทุกกรณีจะต้องเป็นการสื่อสารที่ต่อเนื่อง โดยมีวัตถุประสงค์ให้กลุ่มเป้าหมายได้รับรู้ผลงานหรือการดำเนินงานขององค์กรในด้านความรู้ ความดี และความมั่นคง
5. การสื่อสารต้องเป็นสองทิศทาง มีการป้อนกลับ มีการโต้ตอบ มีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างองค์กรกับกลุ่มเป้าหมายหรือประชาชน แต่การสื่อสารจะอยู่ในสภาพนี้ได้องค์กรต้องสร้างกลไกหรือระบบให้เกิดความสะดวกในการที่ประชาชนผู้รับสารสามารถป้อนกลับหรือโต้ตอบกลับได้ การป้อนกลับและการโต้ตอบเป็นการเปิดโอกาสให้องค์กรได้ปรับปรุงข่าวสารและผลงาน หรือสินค้าที่เผยแพร่ออกไปทำให้เกิดกระบวนการวิจัยและพัฒนาอยู่ตลอดเวลา ทั้งก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างองค์กรกับประชาชนทั้งภายในและภายนอก ภาพลักษณ์ขององค์กรเป็นไปและคงอยู่ในทางที่ดีอยู่เสมอ